

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମହାପାତ୍ର
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମହାପାତ୍ର
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମହାପାତ୍ର

ഓരോ ജീവൻം ഒരു ശരീരത്തിനെള്ളിൽ
എന്നതുപോലെ ഓരോ ജീവിതവും
അതിന്റെ സവിശേഷ പരിതസ്ഥിതിക്കൊള്ളില്ലോ.
തളച്ചിടപെട്ടാരിക്കുന്നു.

സുഭാഷ് ചന്ദ്രൻ

മേരിക്കു രാഷ്ട്രീയം നിലനാശിച്ചതിനാൽ,
നെഹ്രു നികുണ്ഠിത ചുദമുഴുവൻ
തന്ത്രജ്ഞനാരിയാം ദേശഭൗമതിനാൽ,
നെഹ്രും ഏതൊപ്പേം വീഴ്ചയുണ്ട്?
എന്ന് ഒരു ഭൂമാനിയവക്കാവി...

Chief Editor.

Dr. Ranjini Bhattacharipad T

Staff Advisor.

Dr. Sivan P P

Staff Editors.

**Deepak B
Surya S**

Student Editor.

Neelambari

Cover Page Design.

Anirudh M

Design &Layout.

**Anirudh M
Nayan Krishna**

Printing Partner.

Ebenezer Printers

Art.

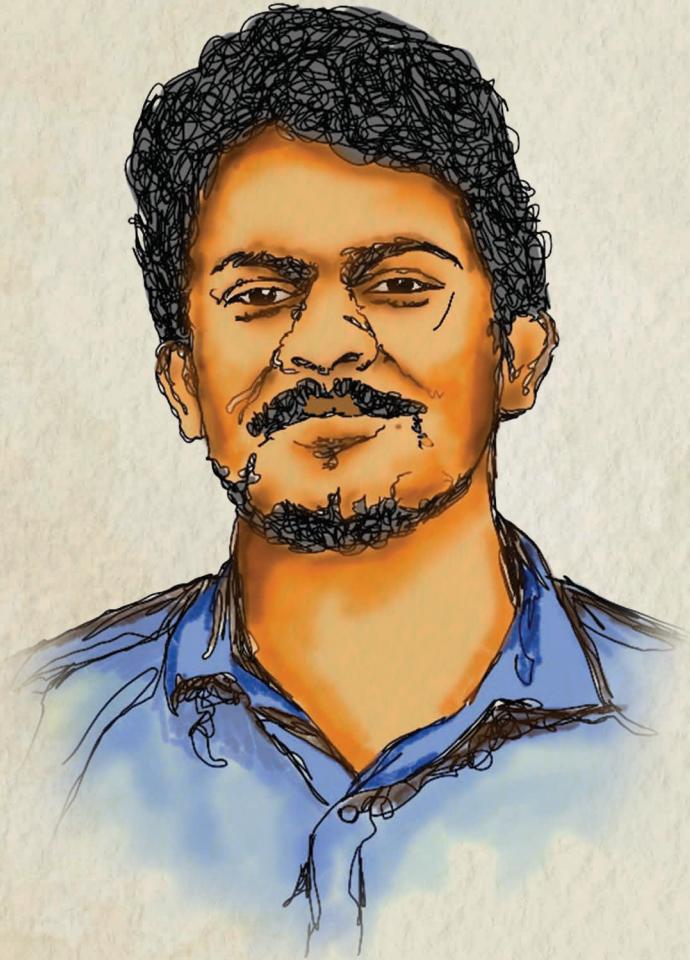
**Aashish Anand
Amalamary
Amritha Samuel K
Anirudh M
Aparna M
Basila Nazer
Dhilsha Dileep
Karuna Pious
Madhav P Ashok
Nanda Vijayan
Nasrin Riyaz
U Giridhar
Vishnu K**

Editorial Board.

**Archana M
Aswin P P
Devanandu M S
Devika K M
Gokul Krishna
Helmin Jinoz
Sreeram S**

Thanks.

**College Union
SFI GEC Unit
Union Room
Akhil S Kumar
Anagha P S
Anurag P
Deepak Vijayan
Don Shaji
Ebin Joseph
Sarah S
K M Sidharth Murali**

ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഉള്ളടം പാവും ജീവരക്തത്താൽ നെൽക്കുത്ത അനശ്വരതയുടെ പേരാണ് രക്തസാക്ഷി. നെറികേടുകളുടെ കാലത്ത് നിശ്ചന്തമാകാതെ നാവുയർത്ഥിയവൻ. പ്രത്യുഖാളും, സംഘടനാ ബോധാദ്ധക്കായി നെഞ്ചകം നൽകിയ അനശ്വര രക്തസാക്ഷി. വരും കാലമൊക്കെ നീ ഇടനെണിലേറുപെട്ടും. ഗവണ്മെന്റ് എണ്ണിനീയറിൻ്റെ കോളേജ് ഇടക്കിയിലെ വിദ്യാർത്ഥിതു കാലയളവിൽ തുവെള്ളക്കാടിയിലെ രക്തനക്ഷത്രതെ നെണ്ണിലേറ്റി അടിച്ചുമർത്തലുകളുടെ ഫാൻഡ് റേണൂകാലത്ത് സമരവിമിയിൽ ഇൻകൂലാബ് എന്ന ഉറക്കെ വിജിച്ചവൻ സ്വാവധിരജ്.

ഇന്ന് കലാലയങ്ങളുടെ മുലയിൽ പോലും ഇടമില്ലാതായിക്കാണിരിക്കുന്ന അക്രമം, അരാജകതു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ കേവല വക്താക്കളായ നീലചെന്നായക്കൂട്ടം ഇന്നലെകളിൽ അനേകം മരഞ്ഞുതെ ജീവനെടുത്ത കരാര നിന്റെ നെണ്ണിലേക്ക് കത്തിയിരക്കി മഴക്കിയ അട്ടഹാസങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ നീ അമരനാകം. രാഷ്ട്രിയബോധത്തിനേക്കുളിൽ ചിതൽ കയറ്റിക്കാണിരിക്കുന്ന അരാഷ്ട്രിയവാദികളുടെ കാലത്ത് അസന്നിഗ്രഹമായ മാനവിക രാഷ്ട്രിയബോധങ്ങളെ ഉയർത്ഥിപ്പിച്ച നിന്റെ ചിന്തകൾ സമര സംഘടന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തലമുറകളിൽ ഉഭർജ്ജമായി തുപാന്തരപെട്ടും.

യീരജേ... യീരതേ...

സഭ്യശം

രജൈനി ഭട്ടിരിപ്പാട്
പ്രിൻസിപിൾ

എല്ലാ മേഖലകളിലും മികച്ച പുരോഗതി കൈവരിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോകുന്ന നമ്മുടെ കോളേജിന്റെ അക്കാദമിക്കേതരമായ സംഭാവനകളിൽ പ്രധാനമാണ് കോളേജ് മാഗസിൻ. അധ്യയന കാലഘട്ടത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവരുടെ സർഡാരമകമായ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രതിഭാധനമായ അവരുടെ പിനകളും ആശയങ്ങളും അവിഷ്കാരങ്ങളും ഒരു സ്വീച്ചിയായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും മാഗസിൻ പേഠിയോരുക്കുന്നു. നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ വളരെ മനോഹരമായി കോളേജ് മാഗസിൻ തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ പങ്കുവഹിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അവർക്ക് ആവശ്യമായ പിന്തും നൽകിയ അധ്യാപകർക്കും അഭിനന്ദനക്കൾ. ഓരോരുത്തരിലും മറ്റെതിരിക്കുന്ന ക്രിയാത്മകമായ കഴിവുകൾ വളർത്തിയെടുത്തു കൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസാന്തര ജീവിതത്തിൽ നില കീഴിയിൽ പിജയം കൈവരിക്കാൻ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സാധിക്കേണ്ട എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

കലാലയങ്ങൾ ആശോഷിക്കേണ്ടുപോഴും ആശോഷിക്കേണ്ടുപോഴും അവക്ക് പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ പലപേരും പിഴച്ചുവരുന്നും ആയി മുട്ടകുത്തിപ്പോറുണ്ട്. അതരം പിഴച്ചുവരാണ് അവരുടെ ജീവിതമാണ് സമൃദ്ധിയിൽനിന്ന് അടുത്ത മാറ്റമിന്ന് നാഴിക കല്ലുകളാക്കാറുള്ളത്. കുടുംബവും ബന്ധുക്കളും സമൂഹവും പടിയട്ടു പിണ്ടിയം വയ്ക്കുന്ന ഇതരക്കാർക്കിടയിലുണ്ടായുള്ള സംശയമാണ് ഈ കോളേജ് മാഗസിൻ. തോന്തിപ്പിക്കുന്ന രഹനകൾ പകൈ നമ്മൾക്കിടയിലേക്ക് തൊടുത്തുവിടുന്ന ചോദ്യശരംഞ്ഞൾ നമുണ്ടോവെന്നും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുക്ക് സ്നേഹിവാദങ്ങൾ....

ശിവൻ പി പി
സ്നാഹി അബെയ്യസൽ

2022 GEC கோலேஜ் மாணிக்கில் இன்னை ஒரு ஸநேஶா எழுதுதான் குடித்ததின் வழையே ஸநேஷிக்குள்ளு. மாணிக் பேஜுகளிலும் கண்ணாடிக்குள்ளேயாச், அளித்தெருத்தீரே, அஸபிச்னூதய்க்கத்தீரே பொருதான் படவாலை போல பேரையெடுத்த ஒரு ஸநேஶா குடிக்கலை, காணானாகுள்ளு. நினைவுடைய பிரதிகரணம் படித்தின்ற், ஸாகேதிக்கடியுடைய லோகத்துக்கு வெறுக்கட்டு எழுநாலென்பிக்குள்ளு. நினைவுடைய குபனிக்கம், ஸ்ரீரக்ஷக்கம், மடு ஸந்தானையுடைய அதாலெல்லாக்கானும் அது தொழிலிட்டுமையுடைய ஸபிச்னூதய்க்கு ஸாகேதாதரவும் கொள்கூடுதலாக்கானும் நினைவுடைய கூட்டுரைக்கு வெறுத்தும் தூதரானும் அதிலுடைய உயர்வைலை எழுதுத்துக்கூடுதலை எழுதுவது என்று கூறுகிறேன். எழுதுத்தின்ற் உண்ணுவதிப்பண்ணுடைய வேறியாய் GEC மாணிக் 2022-ங் எழுவாயிய அதாலைக்கூடும் நேருள்ளு.

I am honored to be a part of this college magazine that aims to showcase the diverse and vibrant community of our college and provide a platform for student voices. In addition to a health crisis, we are also witnessing social and political turmoil, natural disasters, and other crises that threaten our well-being and that of our future generations. In times like these, it is important for students to play an active role in addressing these challenges. Students are the future leaders of society and have the power to create positive change. By being informed and engaged, students can raise awareness about important issues, advocate for policies that promote social justice and environmental sustainability, and work to create a better future for all. I hope that this edition of the college magazine inspires, informs, and connects our community.

ஒரு கலாலய யூனியன் காலாலுடைத் தாநை கவியெடுத்த மென்னத்திலூ ஒரு கோலேஜ் மாணிக்குள்ளு. மிகு ஹனின்ற் சுருபவாடுக்கூடும் காலத்தின்ற் தாநையாலுடைத்துதலுக்கூடும் சேர்ந்தான் ஓரோ மாணிக்குள்ளு. அவு ராஷ்டியம் ஸங்ஸாரிக்கேள்வதின்ற் அளிவாருத் என்ற? வர்த்தியதயுடைய விஷமுடிய காவித்திடும் ராஜுதைத் தூயக்கலைமாக்குவேயாச், தெளையாடன அனுஶாஸ்திக்குள்ள அடிக்கால அவகாசத்துமையுடைய போலும் நிலேயிக்கைசெடுவேயாச், விழாதூரைமாக்கமாக்குவேயாச், கோர்ஸரேடுக்கம்க்கு தீவேஷுதி கொடுக்குவேயாச், மதத்தின்ற் பேரித் தெள்வை அரசித்தெவுபித்துவேயாச், ஸுரத் தெள்வை தெள்வையாக்காத்தும் பதினிகிட்க்குள்ளதுமாய மாநால்குலையேயேயானினை படியும் அதாக்கைசெடாதிரிக்கான் என்னை ஒரு விழாத்திமிக்கு ஸாயிக்கும்? சரிதம் திருத்தையெழுதுதானும் மாயிழுக்குலயானும் தெளைக்குடும் ரஹிக்குவேயாச் அவுயோரோனும் குறுமாயி ரேவெஸ்டுத்தைக்கொள்கூடியேயைக் கீதி புவர்த்தான் ஒரு மாணிக் குடியிருத். காலத்தின்ற் கீதிவேயாயதைத் தூயாக்கிடிக்கு மாணிக் ஏவிருத்தை குறித்து அரங்கைக்கூடு குறித்து அரங்கைக்கூடு பின்னித் தூயாக்கிடிக்கு அதாலைக்கு நேருள்ளு.

ദാർമ്മിക

നിതീൻ ബി

M.TECH | ICTM

ഷാരണ ഷാ മജീദ്

COLLEGE WATCHER

അണ്ണ് അ) എന്നുവിശ്വാസിച്ചിരുന്നു. വഴിവരിക്കിലെ ഒന്നാംക്ലീഫ്
ബേബ്രേസ്റ്റുകൾ സൗഖ്യമാർപ്പിച്ചുനു. തുടർന്തെ നിന്മ ദശയ്ക്കാൻ ഒന്നു നിന്ന്
ഒന്നു ചെറിയാർപ്പിച്ചു. പാശ്ചാത്യ വരതു തുടങ്ങാൻമാറ്റുന്നു. ദേശവിഭാഗ ഒരു വാലിലു
വാഹനമായുള്ളവക്കിലെതനി. അവിടു കുഞ്ചി ദൗഖ്യപ്രദാനമാര്പ്പിച്ചു. അ) പാശ്ചാത്യനിഞ്ഞ
ബേബ്രേസ്റ്റുകൾക്കിലെ ഉന്നത്തുവും അവിടുകൾക്കു ദൗഖ്യം ഏതുവും
ബന്ധപ്പിച്ചുനു. ഇതുവരെ കണ്ണടക്കം കണ്ണാതുരും കൊടുരും കൈപ്പുകാതുരു-
ംവ ഒരുപാട് ജീവിതക്കാളും കണ്ണടക്കാനമാറ്റിരുന്നു. അവിടു ഒരുപാട്
ദൗഖ്യപ്രദാനം, അവിടു കിടക്കുന്നം. ജീവിതക്കാളിൽ ഒന്നാംക്ലീഫും, തുടക്കും,
ഉച്ചക്കാഡും, പൊതുവിലെ ഒരുംഗവും മുഴുവൻവും കീഴുക്കിയാൽ അവിടു കിടക്കും.
അണ്ണനു വീണ്ടും ഒന്നു. ഒരുവിശ്വാസിക്കുന്നതു കണ്ണടക്കാനും കൊടുരും
ദൗഖ്യം, കാവാരും കിടക്കും, ജീവിതക്കാഡു, ചെറുപുണ്ണി നേരികു കണ്ണടക്കാനും
ഒക്കവിശ്വാസിക്കുന്നതു. വീഡിയോ കാണും. വാതു മുഴുവൻമാറ്റിരുന്നില്ല.
വഴിവിശ്വാസിക്കുന്നതു. ഘോഷിച്ച പഠി, തുന്നിരുക്കു വീണ്ടും ഒന്നു.
ഒരിക്കും അവസാനിക്കിയിട്ടുവന്നിരുന്നു തന്ന വാതു വീണ്ടും തുടക്കും.
ഒക്കവിശ്വാസിക്കുന്നതു. പിടിച്ച നേരികു കണ്ണടക്കാഡു. ജീവിതക്കാളും കാക്കിരുന്നാലുണ്ടാക്കി
കാഡി കുറിച്ചിട്ടും. കാലത്തിനിന്ന് അവശ്യമാർപ്പിച്ചുള്ളായി ബന്ധി പെട്ട പാശ്ചാത്യം.
പുറത്തിനു എന്നുവിശ്വാസിക്കുന്നതു കേടി വിശ്വാസിപ്പിക്കാം..

ഉള്ളടക്കം

---

14 തുമ്മതാൽ തീരാ പാതാളത്തിന്
അതുമേറുന്ന വെറി പുണ്ട് ജീവച്ചുവന്നേയർ

16 The Broken Soul

17 Red Threads and Folklores

19 Always, Forever

20 The Reconcilers

23 Red String of Fate

27 ഹീ!!

29 ജീവൻ്റെ നൂലിനാൽ ബന്ധിതരായ നാം
ജീവനേകുന്ന പ്രാണനെ ബന്ധിച്ചിട്ടുന്നതെന്തിനിങ്ങനെ??

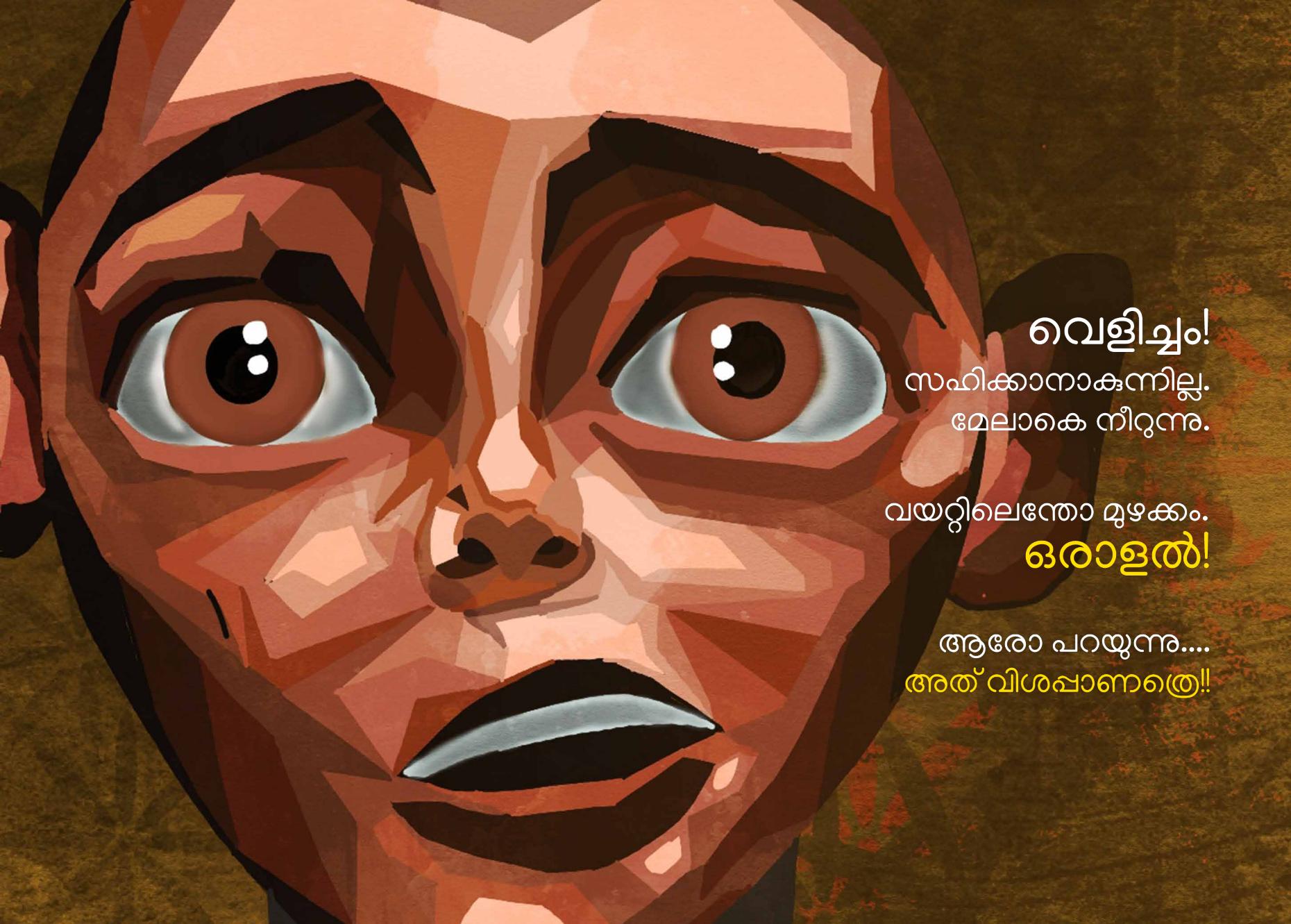
33 വര

34 പാവക്കൂത്ത്

37 അശരണർ അരക്കച്ചിതരാവുമ്പോൾ

-
- 42 Claret
- 44 പർശീയത ഇതാ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നു
- 50 Kaleidoscope
- 56 The broken backs that build
- 58 മുറിവുണ്ടായേം..
- 59 നാനാ ഭാഷകൾ തന്റെ നൃലിൽ നെയ്തു നാട്
- 62 ഇഫകൾ
- 63 Refugee
- 68 മാറ്റത്തിന്റെ അനിവാര്യത
- 72 ഭളിത് സ്വന്തീ ജീവിതം
- 77 Indian farmer's protest : Voicing the unheard voice
- 79 കേരള നെയ്തത് ചരിത്രവും പോരാട്ടങ്ങളും
- 82 അതിജീവനത്തിന്റെ പാതയിൽ
- 85 Persevere through peril

വെളിച്ചു!

സഹിക്കാനാക്കണില്ല.
മേലാകെ നീറുന്ന.

വയറ്റിലെന്തോ മഴക്കം.
ഒരാളൽ!

ആരോ പറയുന്ന....
അത് വിശദാണതെ!!

തൃഥത്താൽ തീരാ പാതാളത്തിന് അത്രഫേമററുന്ന വെറി പൂണ്ട ജീവച്ചുവന്നേൻ

ഗോകുൽ കൃഷ്ണ
സ്ക്രോളി കൃഷ്ണ
സ്ക്രോളി 2025

കോർപ്പറോറ്റ് ചുണ്ടുകൾക്ക് ചെവിതാൺ
നിയന്ത്രണം ആർക്കോ നീട്ടിവെച്ച-
കളിശാവയായി സ്വയം മാറി,
വെളിച്ചം തീണിയിട്ടില്ലാത്ത തട്ടിലെ
മനുഷ്യന് ജീവപര്യന്മായ് പടിഞ്ഞെയുന്ന വരം നൽകി
അടയാസിച്ച്, അസമത്യദാന്ധകൾ മാത്രം മുറുകൈപിടിച്ച്
കുതിക്കുകയാണീ വർഷിയകോമരങ്ങൾ.

ഹല്ലാത്തവനെ വിഭേദം ചവിട്ടിതാഴ്ത്തി
സന്ധനരെ അതിസന്ധനരാക്കി
രാജ്യമാകെ അവരുടെ കൈപ്പിടിയിലേക്ക് ഒതുക്കി വാഴുന്നു,
ഹന്ത്യയെ എടുത്തുയർത്തുന്ന ധനികസുചികയും
നിലംപതിപ്പിക്കുന്ന ആഗോളപട്ടിണിസുചികയും
തുറന്നിടുന്ന വാതായനം
ആരുടെ സാമ്പത്തികവളർച്ചയുടെയാണ്?

ഭാരിച്ചുത്തിലാഴ്ന്ന് നാല്പ് നേരം
കണ്ണിരും വിശ്രഷ്ടം വിചുമ്പീ,
ശ്രിശുകൾ വരെ മരണമെന്ന
അന്യകാരത്തിന് കീഴടങ്ങുമ്പോൾ
സന്ധവ് വ്യവസ്ഥയുടെ പീണാട്ടുപാണത്രേ ഉദ്ദേശം!

ഈ പെയ്തികൾ തീക്കനലായ്
ഉള്ളിൽ പേരുന്ന കാലം
ഭൂതകാലത്തിന് കെട്ട ഓർമ്മകൾ മാത്രം...
വർഗ്ഗിയവിഷ്വം അസമത്വവും
പിശോചിനപോലെ തുളിച്ചുകയറ്റാനും,
എമാനാരുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് ചലിക്കാനും
ഈ ജനത ചുവടുവക്കില്ല നിശ്ചയം..

സമരമാണ്,
ഉള്ളിൽ അടങ്കാത്ത
പോരാട്ടത്തിന് ധനികളാണ്,
ആർത്തത്തിരസുന്ന പോർവിളികൾ
മുന്നോട്ട് നയിക്കയാണ്,
വർധുവെവരത്തിന്റെ
അടിവേരുക്കുവാൻ.

The Broken Soul

 Sreeram S
Chemical 2024

I am kept bound to my past
by an unobtrusive thread.
To let bygones be bygones
is something that is onerous,
for the wounds run deep.
All the ordeals are knotted up
into an undoable skein.

There's a part of me
that desires to savour life.
And there's the hapless part
that clings on to the past,
lamenting over misfortunes,
whilst spiralling into dark depths.

Red Threads and Folklores

Mishal Muhammed
Chemical 2023

Time and again we've heard of people saying there's someone out there for everyone, or in other words a 'soulmate' for every soul on this planet. While the English term itself was coined in 1822, the concept has existed in various folklores and mythologies since time immemorial. The ancient Greek playwright Aristophanes once said the story of Zeus, wary of powerful and physically perfect humans, had split human beings in half, creating two from one. This, according to him, is why people talk about looking for their 'second half' and equate falling in love with 'feeling whole'.

In Chinese mythology, there exists a legend about an old man under the moon who ties all predestined couples with a string. The old man is said to be Yue Lao, the lunar matchmaking god who's in charge of marriages.

The myth goes that two people at birth are tied together by an invisible red thread of fate around both individual's ankles. In the Japanese and Korean versions, it connects the male's thumb to female's little finger and both of their little fingers respectively. The two people connected by the red thread are destined lovers, regardless of place, time or circumstances. This magical cord may stretch or tangle but never break, illustrating the strong bond between the two souls.

A physical thread is used as a talisman to ward off the evil eye in Jewish customs. Khutt Hasheni, as it's called in Hebrew, is a scarlet thread wrapped around the left wrist and knotted seven times. The number seven occupies a significant position in Judaism and is mentioned in several texts and practices, one being symbolic of completion and association with God.

While the red thread of fate is deeply rooted in Chinese customs, the same can't be said of Khutt Hasheni as it finds very little mention in Jewish texts. It is certainly not unique to Judaism as several other cultures have references to wearing a red bracelet to protect the wearer from bad luck and misfortune. In the modern world, nazar amulet consisting of four concentric circles is the most prevalent form of protection from the evil eye.

Soldiers going off to warzones are often gifted wearables by their close ones to protect them from harm during their time away. Superstitious beliefs manifested in such physical elements tend to give people hope and courage to keep going forward. Therefore, it is only fitting that something as simple as strings and threads hold such a significance in the mythical connection of two souls and in the everyday lives of common folks.

Always, Forever.

 Abhijith K Rajeev
Computer Science 2024

Life is making me go insane,
But I don't think it'll be all in vain.
I'm pretty bored of this useless cry,
But all I can do is this hopeless try.

Nature is calling me to come back,
But I need to find the only thing I lack.
With the rising sun's shine on my face,
But my mind is covered in this darkness haze.

I've got friends who'd understand me,
But everything that is in my mind is thee.
I've tried laying down for a sleep,
But I'm haunted by the promise I can't keep.

My love, my heart, my perfect half,
All I ever want is to make you laugh.
Singing and dancing and smiling in joy,
The imperfect story of a girl and a boy.

But when that smile slowly fade,
Nothing can replace it, not ruby nor jade.
Most cruel sight that crush my mind,
I wonder why God can't be little more kind.

Pushing me away from you,
I don't know what good it'll do.
Hit me, scold me, if it'll risen your mood,
Just remember I'm part of you too.

Even in these sleepless nights,
Even if you reach great heights,
The promise I make you as a lover
Is that I'll be there, always and forever.

The Reconcilers

We both half awake,
in darkness diffused
the hands were entwined
and your feet touching mine..

It was dark, but no stars
since no barricade, you left me scars,
the world was no far

I could hear your heartbeats as mine..

Sometimes cheeks skimming
many a times brimming
all over with mine,
you moved!

Disturbing the waves
and it hit me,
you kicking, crying..
left me alone.

 Anupama Anil
Computer Science 2024

Loneliness and dark
not meant for me,
I came to you crying
joy, fulfilment, the warmth.
We were asleep on her.

The birds chirped and spring blew in
we crawled to winters, and then to melted ice,
the mountain called you always and you went.

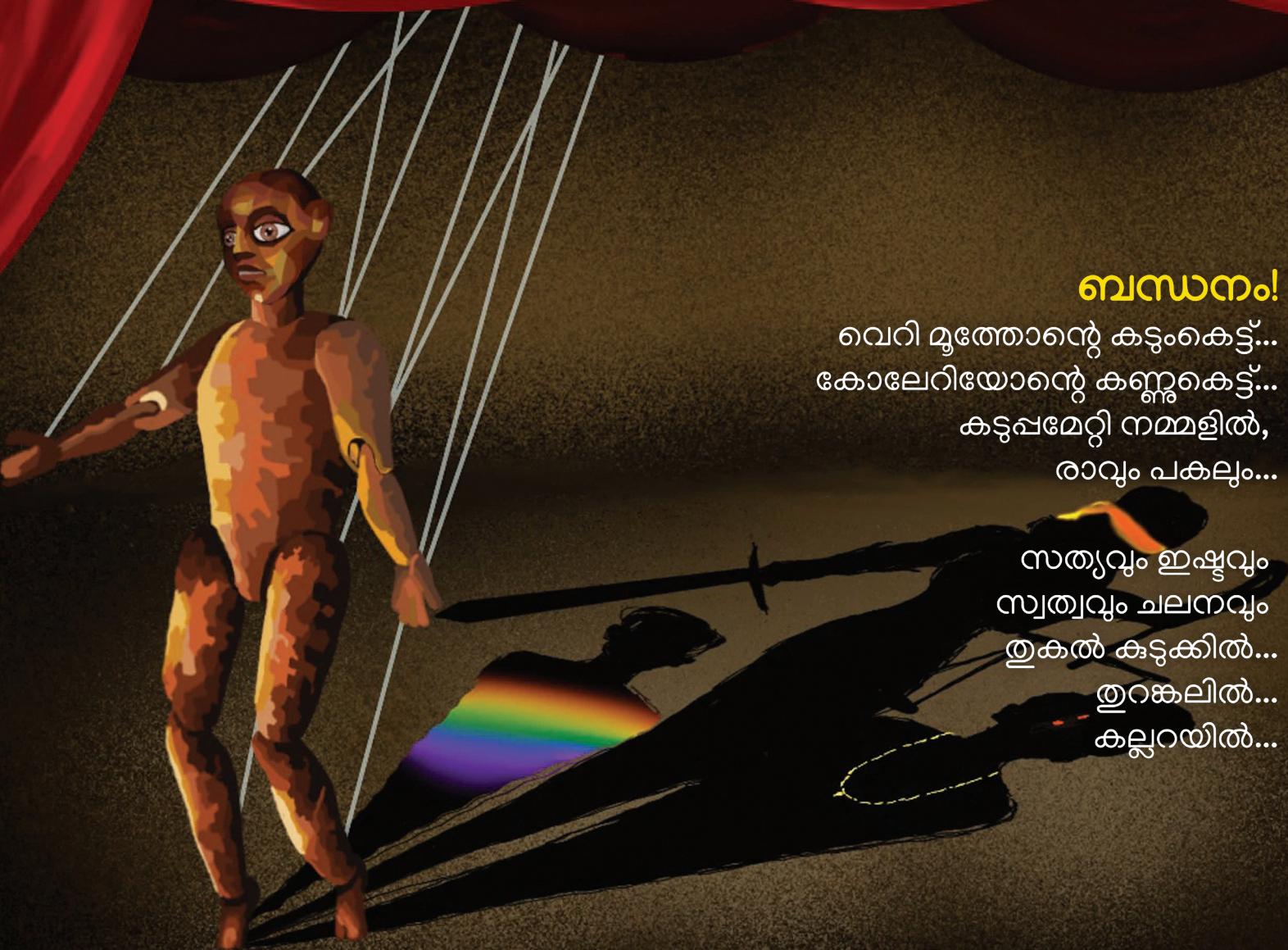
I the river,
from the valleys took the scar,
the river red with blood,
flowed with ardor.
It bled to a blossom and
stars were there in darkness,
the moon shining bright.
I went on to places, but they weren't mine.
Being fearless, declined all and searched mine..
The darkness conquered me,
the wounds bled red and the stars were no more visible..
The woods wore a skin of silence,
my skin fleece humiliation, horror, trepidation..

I the river, stood still,
you called upon the mountains by my origin
came to me..
Heads lowed down,
tears in eyes and the fleece on skin
all of the river converged to him.
Hands in hands
tears 'n' tears..
cheeks skinned,
heartbeats and breath as one
it was dark, but no stars..
the fleece melted, the place was theirs!
Silence was broken, the woods lost it's skin
it was dark, loudness destroying her home!

ബന്ധനം!

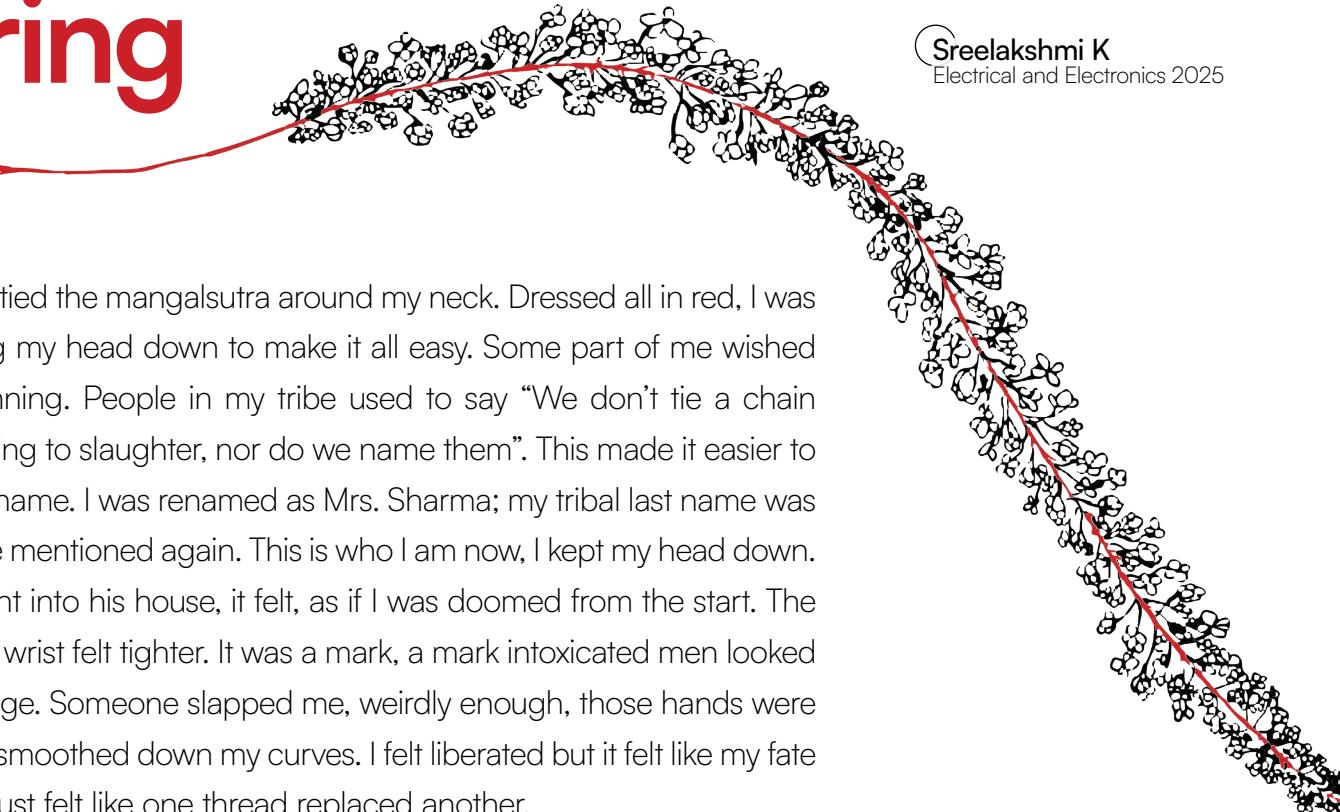
വെറി മുത്തേതാൻ്റെ കട്ടംകൈട്ട്...
കോലോറിയോന്റെ കണ്ണകൈട്ട്...
കട്ടപമേറ്റി നമ്മളിൽ,
രാവും പകലും...

സാത്യരും ഇഞ്ചുരും
സ്വത്യരും ചലനരും
തുകൽ കട്ടക്കിൽ...
തുരകലിൽ...
കല്ലുരയിൽ...

Red String of Fate

Sreelakshmi K
Electrical and Electronics 2025

His forehead creased as he tied the mangalsutra around my neck. Dressed all in red, I was to be jovial but shy, keeping my head down to make it all easy. Some part of me wished that this were a new beginning. People in my tribe used to say "We don't tie a chain around the cows we are going to slaughter, nor do we name them". This made it easier to eat them. He didn't ask my name. I was renamed as Mrs. Sharma; my tribal last name was an abomination, never to be mentioned again. This is who I am now, I kept my head down. I walked in with the lamplight into his house, it felt, as if I was doomed from the start. The jasmine garland around my wrist felt tighter. It was a mark, a mark intoxicated men looked at when they visited my village. Someone slapped me, weirdly enough, those hands were the ones that caressed me, smoothed down my curves. I felt liberated but it felt like my fate didn't change an ounce. It just felt like one thread replaced another.

I was tired from all the ceremonies so I crashed at the sight of the bed. I couldn't see my parents, they weren't invited just as a reminder that we will never be the same. He was stupid rich, he could do whatever he wanted, even buy someone. I should feel grateful now, there is

a mattress beneath me. It smells of jasmine, I gagged. He entered the room with a glass of liquor, stupid drunk. I was half asleep, I didn't even have energy or ability to resist what happened next. I should feel grateful now. I realized that he is a businessman. Kind of evident, since he's stressed all the time and I am his stressball. He uses the mangalsutra to choke me every time I speak. Apparently my voice is too gravelly, not delicate enough I thought I was not to interfere with business, but he asked to me to sleep with his partner. He tied the jasmine thread again around my wrist. Numb all over, I did what he asked, fulfil my responsibilities as a well mannered bride. I left my room I was in after 10 days. I was not to enter the kitchen, for it will get polluted. I felt polluted, my clogged brain filled with image of cow slaughter. Now I could see myself leaking blood from my throat, cut by a thread. West Wing of the building was also prohibited. I was Mrs. Sharma. Surely that meant something. I walked west. The jasmine scent intensified. In the periphery of my eyes, I could see someone's feet, adorned with golden anklets. She was 10. A really cute girl, with big brown eyes, the best eyes I had ever seen. She stretched her hands towards me, restless as she was, her own jasmine thread jutting out of the caramel skin. I was terrified. I ran back, closed the door and welcomed the images of my castration, slow and painful but at least it was just me. Just me.

I could feel lumps forming now. Black eyes, swollen lips. I could feel my legs burning up from running, exactly themselves after months of sitting idle. The chandeliers loomed over me, somehow sucking my energy. I heard anklets chirping, the scent intensifying. My legs worked overtime. I didn't feel like I could stop. My thoughts were as jumbled as this story but healthy wasn't an option. And then I met her, Ayesha. Or should I say Mrs. Sharma. Another Mrs. Sharma, I wondered about the little girl.

“Are you one too?” She asked. There was a strangeness in her voice pleading with me to affirm the negative.

“I think so”. I didn’t know what I was anymore.

“How many are there?”

“I’ve found around 15, some barely come out so there could be more.”

Ah 15 other Mrs. Sharmas, I wasn’t dumb. I could see that was his personal cartel.

“How long have you been here?”

“3 months”. Her voice didn’t feel that hazed. It was soothing. In beauty too, she looked exquisite. But then the marks and the scars took my notice. She wasn’t immune to his beating either. Rather, beauty felt like a flaw now. She had the sudden urge to cover up even though she was fully clothed, even my eyes couldn’t breath.

We got to know each other. Our secret trysts made me feel something, not numb for once. We exchanged stories and experiences. We weren’t dumb, having worked as call girls we know a lot. Scared to see their reflection in someone else. Ayesha was fearless. She still felt all the sadness and pain and I was glad.

“When we get out..”

“Don’t you dare.” I interjected, daydreaming was a terrible idea.

“Hear me out now, when we get out we’ll go to ourselves in a river, naked, till we feel we are clean of all these hands. I knew this place, it was so pretty there, no one was around I wanna show you that place.”

For the first time, a new feeling brimmed up. I was frightened to feel it, but my body shivered. Shivered to touch her, shivered to find some warmth. It felt like hope and I was too foolish to let it happen.

The choking didn’t feel so bad. The mangalsutra wasn’t a liability. Even when he made me lick his shoes, I

imagined her looking at me. The societal obligations felt like air. I breezed through it. Sleeping with other men was no problem because I could dream now.

“I am gonna let us out.” Surprisingly it was me who spoke.

“You what?”

“You gave me a purpose, Ayesha.”

“Don’t be dumb we can’t think about this.” She held my jasmine thread and clinged to it.

“Oh but love, I got to do this at least for that child.”

So then, life weren’t filled with nothing anymore. Even after years of being a call girl I had never felt so full. All I needed to do was to expose him. And I needed a phone.

The next man I slept with was my prey. Who said being a slut doesn’t have its upsides. I was slick, it only took one try. Technology has advanced. One Instagram live could change your fate. There was media all over the house. Flashes were blinding. I saw all twenty of them released. The jasmine scent was leaving the house, I could feel it. But I could feel my heart leaving with it too. There was no escape for me, they made sure of it. Even in my dreams, there was only her, not me. But then, the instinct to peel my skin off was gone. I feel grateful now. I was in a dark room. There were threads binding me. Threads meant different things at different places. It didn’t mean anything now though. Societal thread definitions and their nomenclature wasn’t anything to me. I felt comfortable in my own skin after years. Rope, chains, mangalsutra all tying me up. Even when my skin was stretched to accommodate a bigger thread around my neck, I felt happy. I was pulled up, throat closing up. My neck snapped, but the last image I saw was the lake. The purifying lake. Even while hanging by a thread, the only string I could see was the red string of fate tying her and me.

തലമുണ്ടാക്കം ചെയ്ത് ചാലാക്കം മെഴുകിരേതെച്ച ആ കാഷായ കൗപിന ധാരികൾ തവേന്നാശ് കൂടി തന്നെ വന്ന് കണ്ണിരുന്നു. ശരീരത്തിൽ അവസാനമായി അവശേഷിച്ചിരുന്ന അടിവസ്ത്രം കൂട്ട് ഇന്നലെ വജനാവിലേക്ക് എഴുതിവെക്കുകയോബാൾ. പോകും വഴി പർശിയകലാപങ്ങൾ തകർത്തു, ബാബറിന്റെ പുതിയ പള്ളിയുടെ തെരുവിൽ വസിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ പറരയേയും അവളുടെ പിഞ്ഞാലുവാലിക്കയെയും കണ്ണു. ചോരക്കൊ ഒലിച്ചിരിക്കുന്ന കുറുക്കൾ ചുമരുകൾ രാമ സന്നിധിയിലെ മണിനാദത്തിൽ വിറകൊണ്ടു. മേഘപാളികൾക്കിടയിലിരുന്ന് രാമൻ ബാബറിന്റെ കൈകൾ കോർത്തിണക്കി കരഞ്ഞു. തെരുവിലെങ്ങും മരിച്ചുവിച്ചുന്ന ഗാസിമാരുടെ അലർച്ച, “ഹോ, റാം”. പിശന്നു കരയുന്ന പിഞ്ഞാകുഞ്ഞിന് ആ അമ്മ പുത്രൻ വിദ്യാഭ്യാസ നയം വായിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വീലെരിയുന്ന വയറിന് സമാശ്വസിപ്പിക്കാൻ എത്ര വേവിച്ചിട്ടും വേവാത്ത മനുസ്മൃതിയൻ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിനായില്ല. മുന്നോട്ടു നടക്കവേ രാജപാതയിൽ മനുഷ്യർ കെട്ടിവലിക്കുന്ന കുറുത്ത ദീമൻ മെഴ്സിഡിസ് ബൈൻസ് കണ്ണു. ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ഫിന്റുരാളേഴ്ത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയാണ് ഉള്ളിലുള്ളത്. അരികിലും രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന കമ്പനി മേധാവികളുടെ ലക്ഷ്യം വാഹനങ്ങൾ പെട്ടോളിൽ ചിരിശാഞ്ഞു. പുതിയ പാപുസ്തകത്തിൽ ഇന്നലെ മകൻ വായിച്ചു പറിക്കുന്നത് കേട്ടിരുന്നു, സുരൂൻ അസ്തമിക്കാത്ത ബീട്ടിംഗ് കമ്പനിക്കുശേഷം രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ കമ്പനികളാണവെതു ഇവർ.

നിബിൽ ടി ടിംഗ്സ്
ഇപ്പോഴോൺിക്സ് 2024

രാം!

രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ജീവനാധികളായിരുന്ന ദൈയിൽ പാളണ്ണൾ ഇന്ന് രാജ്യത്തെ കീറി മുൻചിരിക്കുന്നു. പാരഞ്ഞ എല്ലിൽ തീർത്ത ഇരുവും ചക്രവർത്തിയിൽ വർഗ്ഗിയതയുടെയും സാമ്പത്തിക അരാജകത്യത്തിന്റെയും കത്തിമുനകൾ പടർത്തിയ ചോര ചീരുതുനാറുന്നു. അവഞ്ഞ ഉടമുണ്ടാൻ നിംച്ച നിറ്റുകളിൽ കോട്ട ധരിച്ച അവകാശികൾ മാത്രം.

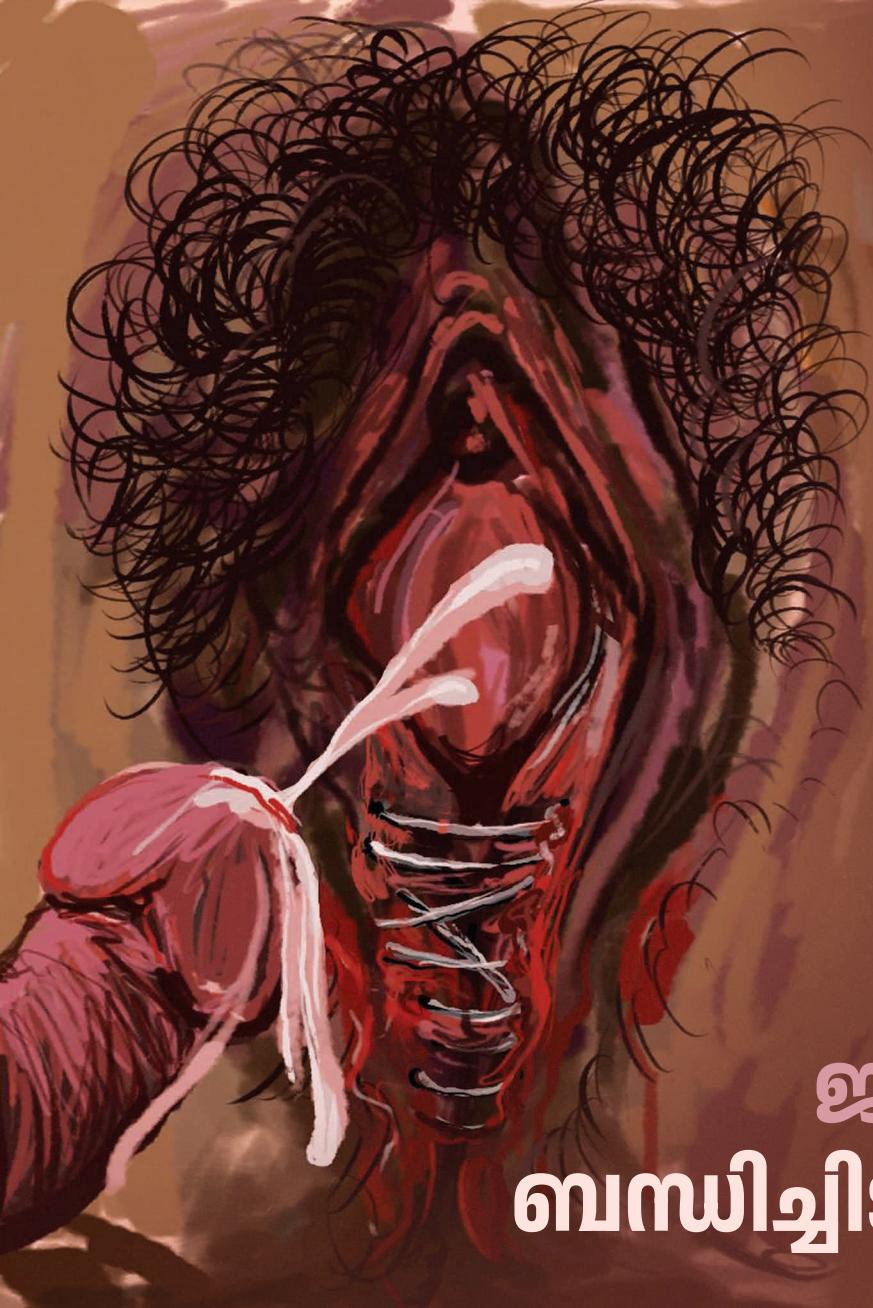
തെളിഞ്ഞ ആകാശനിലിമയിൽ അതാ ഒരു ഓവർട്ടേക്സിങ്ക്. രാവണാന്റെ പുഷ്പക വിമാനത്തെ എയർ ഇന്ത്യ നിസ്സാരമായി കടന്നുപോയി. വിമാനങ്ങൾ സാധാരണക്കാരൻ അനുമായതോടെ രാവണൻ അനുഗ്രഹിച്ചു തന്നു പോയതാണി പുഷ്പകവിമാനം. മനസ്സിലിവോന്നുമില്ലാത്ത ഭേദവോക്കത്തെ ഭേദവാർ മേഖങ്ങൾ തുരന്ന് ക്രൂഡോയായിൽ തേടുന്നു. രാജസന്നിധിയിലെങ്ങും രാമന്റെയും ഹനുമാന്റെയും സ്ഥൂപങ്ങൾ. 50 കോടി ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീകളുടെ താലിമാല ഉരുക്കി പണിത്താണബത്ര അഭവ!

ചക്രവർത്തികടന്നുതേക്ക് നടന്നുത്തു.

രാജസിംഹാസനത്തിൽ നേരത്തെ കണ്ണ കസന്നിമേധാവികൾ ഇരിശുണ്ട്. ഒരു പടി താഴേയായി ഫിന്റുസ്മാൻ ചക്രവർത്തിയും. രാജശാസനം മുഴക്കികഴിത്തിരിക്കുന്നു. തന്നെ വജനാവിലേക്ക് പണയശേഠുത്തുകയാണ്. അവസാനമായി എന്തെങ്കിലും പറയാൻ ഉണ്ടാ എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉഴുവാണിന്ന് കാത്തുന്നിൽക്കാതെ തൊന്തു, അഭവ,

“ത്രിവർണ്ണ പതാക നെത്തോടു ചേർക്കുന്ന ആ സുദിനത്തിലും

തേങ്ങൾ പറത്തതാണ്, ഇന്ത്യ ഒരിക്കലും പരിപുർണ്ണ സ്വത്രണ്യയായിട്ടില്ല, ഒരു കസന്നികളിൽ നിന്നും.”

ଓവিকা কে এন্ড
মেকাণিকেল ২০২৪

জীবন্ত নৃলিঙ্গ
ব্যবিতরায় নাও
জীবন্তকুণ প্রাণে
ব্যবিচ্ছিন্নতান্তিনিষেন??

ജീവനുള്ളതെല്ലാം ഒരുപോലെയാണോ?

ജീവനുണ്ടായിരിക്കുക എന്നതിനശ്വരം ഓരോ ജീവിയും വ്യത്യസ്തമാണ്. ജീവിതദൈളും. പലപ്പോഴും വ്യത്യസ്തമെന്ന് പറുമേയ്ക്ക് തോന്തിപ്പിക്കുന്ന ജീവിതം ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ചില ഘടകങ്ങൾ അവയ്ക്കി ദയിൽ ഉണ്ടാവാം. സമുഹനിർമ്മിതമായ മുന്നറിയികൾ വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ തീർക്കുന്ന അസ്ഥകരും ഒരു ഭാഗത്തിൽ പരിഗണിക്കാം. അസ്ഥകരും ഒരു ഗണത്തിൽ പരിഗണിക്കാം. അസ്ഥകരും ഒരു ഗണത്തിൽ തുജ്ജിക്കേണ്ടി വരുന്നതും ഒരുപിൽ വാർക്കശുരയുടെ ഒരു കോൺഡിലെ മര അലവമാരുള്ളുള്ളിൽ സ്വയം മറന്നുവെക്കുന്നിട്ടേതുകൾ അത് പരിണമിക്കുന്നതും പൊതുവായ ഒരു കാച്ചയാണ്. ആണധികാരത്തിന്റെ അടിത്തൊയിൽ പട്ടതുയർത്തിയ കുടുംബവും സമുഹവും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു എതിരായിട്ടുള്ളവയാണ്. അവിടെ വ്യക്തികൾ ഒരു ഹിൽ, സാധ്യതകൾ മാത്രം. അമധ്യാകാം സാധ്യതയുള്ള സ്ത്രീയും ശ്രദ്ധനാമനാവാൻ കൈക്കുള്ള പുരുഷനും. ജനനം മുതൽ ലിംഗത്തിന് അനുസ്പദിക്കാതെ ഒപ്പക്കുമായ പ്രതീക്ഷകൾ വ്യക്തികൾക്കും ഒരുപോലെയാണോ?

മുക്ക് മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കബേദുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും സ്ത്രീ ശരീരത്തെ സമുഹം നോക്കിക്കാണുന്നത് പ്രത്യേൽപ്പാദനത്തിനും ആണിന്റെ ലൈംഗിക സുവിത്തിനായി നിർമ്മിക്കബേദിട്ടുള്ളതും എന്ന മട്ടിലാണ്. പൊതുവേം യത്തിലുള്ള ഈ ചിന്താഗതികളെ പിഞ്ഞുമന്ത്രിൽ കുത്തി വയ്ക്കുന്നത് കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെയാണ്. കാൽ ഒരുക്കിവയ്ക്കാനും വേണ്ടിന്തൽ മാത്രം കുന്നിയാനും പെണ്ണമകളെ പറിസിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ മറ്റൊന്ന് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്! പോരാത്തതിന് ഏത് കളിശാട്ട് ഞശ്ശേരിക്കണമെന്നും, എങ്ങനെ കളിക്കണമെന്നും, എത്ര നേരം കളിക്കണമെന്നും നിബന്ധനകൾ സ്വീച്ചിക്കുന്നു.

ഇതേ നിബന്ധനകൾ പ്രായപുർത്തിയായാലും തുടരുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ലൈംഗികതയ്ക്ക് വിലങ്ങുവയ്ക്കുന്നതും, കമ്പകാത്രം വാച്ചത്തിലെ സദാചാരം വോധത്തിന് എതിരായി വർത്തിക്കുന്നവരെ വേശ്യയെന്നും പെടിയെന്നും മറ്റും അടിസംബോധന ചെയ്യുന്നതും നികുഴിമായ നിയമങ്ങളെ ഉട്ടി ഉറപ്പിക്കാനുള്ള

തന്ത്രശാഖിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്. ആണ്ടികാരത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന അതിന്റെ അന്തസ്ഥയാർഹ നൂലിനാൽ നിർണ്ണിതമായ മതങ്ങളും ഈ ചിത്ര വളർത്തുന്നതിൽ വലിയ പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. സ്ക്രീയുടെ ബൈംഗികത എഴുതിത്തള്ളാൻ ആവശ്യമേശെന്നു, സ്ക്രീ ശരീരം പുരുഷന്റെ, വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ ഭർത്താവിന്റെ താൽപര്യങ്ങളെ തൃപ്തിക്കൊടുത്താനുള്ള വസ്തുവായി മുദ്രകുത്തുന്ന ഇവ ഗുണത്തെക്കാശം എറോഷ്യൂമാണ് സമൂഹത്തിനേക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ പരിണിതപ്പാദങ്ങൾ നമ്മുടെ പ്രണയ കാവ്യങ്ങളിൽ പോലും പ്രകടമാണ്. മര്ല്ല്, പൊന്ന്, പെര്ല്ല് എന്ന് ഒറ്റ ശ്രാസ്തതിൽ പറയുകയും തന്റെ പ്രിയതമയെ സ്വന്തമാക്കാൻ ലോകത്രോട് മല്ലിനുന്ന പുരുഷന്റെ കമകൾ മഹാകാവ്യങ്ങൾ ആകുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. അധികാരത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥതയുടെയും സ്വരങ്ങളാണ് അവധിലെവണ്ണും. ശാസ്ത്രത്തിലുടെ സ്ക്രീപ്പരുത്തെ ചെറുതുതു നിൽക്കും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയുമുണ്ട് പ്രതീക്ഷകളെ തകർത്തെന്തിനിയുന്ന അനേകം ദ്രുഷ്ടാന്വേഷം.

ബൈറ്റാട്ടികളിൽ നിന്ന് ആശുപ്രതി കിടക്കയീഉകൾ പ്രസവ ശുശ്രൂഷ മാറുന്നിടത്ത് ബെച്ചാണ് സ്ക്രീപ്പരുത്തു മായ പ്രവണതകൾ ഈ മേഖലയിലേക്ക് കടന്നു വരുന്നത്. ഗർഭകാല ചികിത്സയും പരിശോധനയുടെ എളുപ്പത്തിനുമാണ് കിടന്നുള്ള പരിശോധനാരീതി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. പിന്നീട് പ്രസവവും ഇത്തരത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് നടത്തിപ്പോരുകയാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ലോകാരോഗ്യ സംഘടനയും പ്രസവ നൂന്ന് നിന്ന് പ്രസവപ്രക്രിയ നടത്തുന്നത് വേദനയുടെ തോത് നന്നെ കുറയ്ക്കുമെന്ന് അവകാശപ്പെടുമ്പോഴും മിക്ക ആശുപ്രതികളിലും അതിനുള്ള സംഖ്യാനം പോലും ലഭ്യമല്ല. സ്ക്രീ ശരീരത്താട്ടും അവളുടെ ബൈംഗികതയോടുമുള്ള ബൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ അവഗണനയുടെ മെറ്റാരു അധ്യായമാണ് കൃസരി അധിവാ കൂറോറിസ്റ്റിന്റെ കമ. 2005-ൽ ഐഡൻ ഓകോൺ എന്ന ഓസ്ട്രേലിയൻ യൂറോളജിസ്റ്റ് കൃസരിയുടെ വിശദമായ അപഗ്രാമം പുറത്ത് പിടിച്ച നാൽ വരെ ആർക്കും പിടിക്കിട്ടാത്ത മാധ്യമായി അത് തുടർന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും 2000 പരം ദിവസമാണ് ഒരു ശരീരഭാഗം മറഞ്ഞുന്നിടത് അത്

അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതിനെ അടിച്ചുമർത്താനുള്ള
ശ്രമങ്ങുടെ ഭാഗമായിട്ടാണ് എന്നത് പകൽ പോലെ
വ്യക്തമാണ്. സ്ക്രീഞ്ചറത്തിലേക്ക് ശാസ്ത്രം നടത്തിയ
മനുഷ്യത്രബീതമായ കൈകടക്കലാണ് ഹസ്റ്റിംഗ്
സ്റ്റിച്ചുകൾ.

പ്രസവശേഷം യോനിഭാഗത്തെ മാസപേശികൾക്ക്
കീറൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ തിരിച്ച് തുന്നി
കെടുന്നത് ഒരു പതിവാണ്. എന്നാൽ ശ്രദ്ധവിനെ
പുറത്തേക്ക് എടുക്കുവേം വലുതാകുന്ന യോനി
യുടെ ദ്വാരം അതേ ലീതിയിൽ തുടരുന്നു എന്ന മിഡ്യാ
ധാരണയുടെ പുറത്ത് അവയെ പ്രസവശേഷം കുട്ട
തൽ ഇറുക്കത്തോടെ തുന്നികെടുന്ന പ്രക്രിയയെ
ആണ് ഹസ്റ്റിംഗ് സ്റ്റിച്ചു എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഇത് നട
ത്തിപ്പോരുന്നത് ആണ് പകാളിയുടെ ലെലംഗിക
സുഖം വർധിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയിട്ടാണ്. പല ശേഷാഴ്ച
സ്ക്രീകളുടെ സമയത്ത് അതികാർന്നുമാർന്ന വേദന
അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന സ്ക്രീകൾ വർഷങ്ങൾക്ക്

ശേഷമാകാം അതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാക്കുന്നത്.
ഹസ്റ്റിംഗ് സ്റ്റിച്ചു നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ എത്രതേതാളം
വ്യാപകമാണെന്നതിന് കണക്കുകൾ ലഭ്യമല്ലെങ്കിലും
സ്ക്രീ സമൂഹത്തോട് ഒളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞും ചെയ്യു
ന പാതകങ്ങളിലേക്കുള്ള വേറിട്ട് ഒരു ഉൾക്കൊഴ്ച അവ
പ്രധാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സ്വന്തം ശരീരം മാറ്റാരാണെ
തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ മാത്രമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന നിന്നുന്ന
ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ പോറി ജീവിതകാലം കഴിച്ചുകൂടുന്ന
വർ അനുഭവിക്കുന്ന വായനയുടെയും വീർഷുമുട്ടിലി
ഞ്ഞയും സാക്ഷ്യമാണ് ഹസ്റ്റിംഗ് സ്റ്റിച്ചുകൾ. ഇന്ത്യ
മേരീയുണ്ട് പറയാൻ കടക്കമകൾ പോലെ ഉറ്റരാക്കുട്ടു
കിൽ പെടുവയുന്ന ജീവിതങ്ങളെ പറ്റി. ആണ്ടികാര
ത്തിന്റെ ലാത്തിയാലുള്ള ഗുണങ്ങോളങ്ങൾ വേദവാ
ക്കുങ്ങളായും സാരോപദേശങ്ങളായും സ്വന്നേ സ്ഥാ
പങ്ങളായും തന്നെ ചുറ്റിപ്പിണയുമോളും ദിവ്യകർത്ത
വ്യങ്ങളും മറിച്ച് സിരയിലെ ചോരയാണ് തന്നെ മനുഷ്യ
നാക്കുന്നത് എന്ന് വിളിച്ചുപറയാൻ കൊതിക്കുന്നവരെ പറ്റി..

**ജീവന്റെ നൂലിനാൽ ബന്ധിതരായ നാം
ജീവനേകുന്ന പ്രാണീകൾ
ബന്ധിച്ചിട്ടുന്നതെന്തിനിങ്ങെന്ന??**

ഡാ

അമ്പത്തി ആറ് നായർ
കെമിക്കൽ 2022

വന്നുകണ്ടതും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞതും
വരയിലെ നാരിപോലുള്ളാരമ്മ
കോതിയ കേശങ്ങളാണി മടക്കിയും
മെഴുകുഡേഹം പട്ടിൽ പുതപ്പിച്ചും
സാരിവാൽ ചുണ്ണാടു ചേർത്തുശാരതി
നെഞ്ഞോട്ടുകൾ കരഞ്ഞിതമ്മ...
വെള്ള പുതച്ചു കിടന്നോരന്നോമനേ
എന്നു ചൊല്ലിക്കരഞ്ഞിതമ്മ!

കടന്നുകുടാവരയ്ക്കശും നിൽക്കുന്ന
കൂട്ടങ്ങൾ കണ്ടതിനേതുമല്ല,
അമ്മ മാറിനിടയ്ക്കുബൈള്ളാരാ വര
മോർക്കുമുണ്ടാകുമെന്ന് നിസ്സംശയം!
കണ്ടവരുണ്ടന്ന് മനപാസിച്ചുകൊ-
ണ്ടിന്റുംഗാമത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ
ഒന്നിച്ചു പൊട്ടി ചിരിച്ചു കൊട്ടി,
വര കാണും പടമാനേന്നുത്തു കാട്ടി
വെറുതെയല്ലീ വെള്ളവര പോൽ കിടപ-
തനേറുചൊല്ലാന്നോഫേറോ ചിലർ
കാരണമില്ലാതെയല്ലയി കാന്തയെ
കാമം പിഡിച്ചതോനീ വര-
മുടിവെസ്തിതെല്ലാംമുചിതമെ-
നോർത്ത് മുന്നായി പിറിത്തു സഭ!

പാവക്കുത്ത്

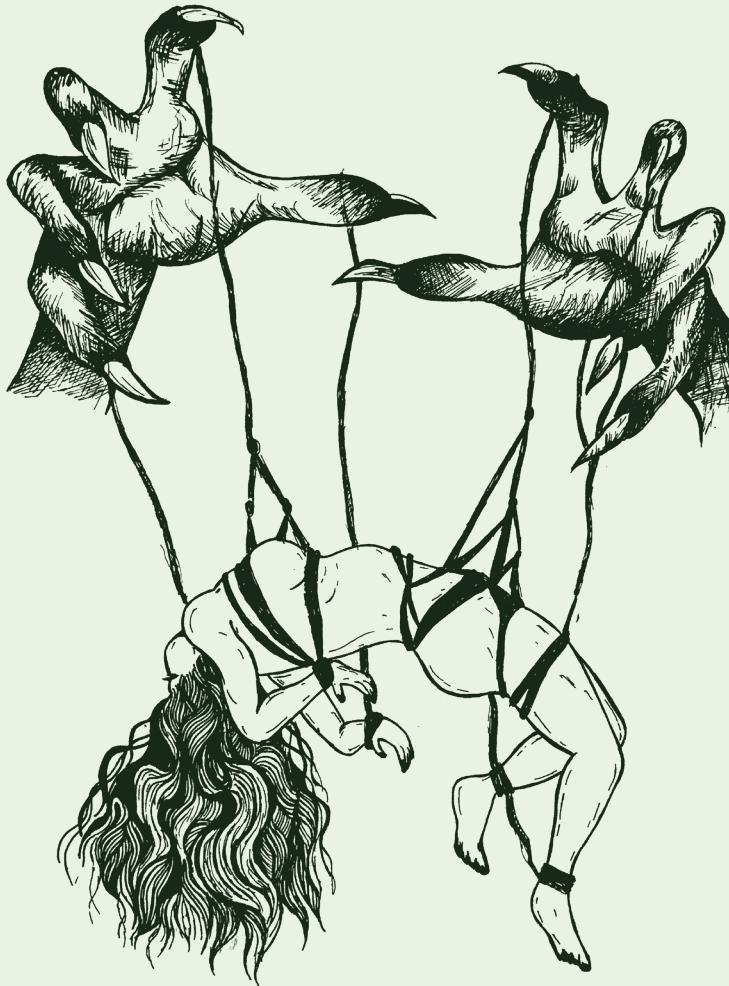
ഉർമിള ടി അനീലൻ
കമ്പ്യൂട്ടർ സയൻസ് 2025

നുൽ പൊട്ടിയ പട്ടം പോലെ
ഉയർന്നാതാഴുന്ന അവളുടെ ജീവിതം.
നുലിൽ കോർത്ത കളിപ്പാവയെ പോലെ
അരുരാക്കേയോ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്യമായി അവളുടെ കരച്ചിലിൽ കാഡളം മുഴങ്ങിയപോൾ
'പെൺക്കത്താൻ' എന്നാരോ പരഞ്ഞപോൾ,
ഉറന്താതെ കാത്തിരുന്ന അച്ചാൻമണ്ണ്
മുഖം വാടിയതെന്തിനെന്നവർക്ക് അറിയുകില്ല.

അതു പിണ്ണുക്കത്തിൽ കൈകകാലുകൾ
അയാളോടു അദ്ദേഹം നുലിനാൽ ബന്ധിച്ചു
നുലിൽ മറുവശം
താതൻ തന്റെ കൈകൾ മുറുകെ പിടിച്ചു.

മുടിലിംഗത്തവർ ഉമരിത്തിന്റെ പിടിച്ചപോൾ
'അകത്തേതക്ക് കൊണ്ടുപോകവണ്ണ' എന്നാരോ മന്ത്രിച്ചപോൾ,
കൈകൾ നുലിനെ പത്രക്കെ വലിച്ചു
വീടിന്മണ്ണ് ഉള്ളരകളിലേക്കവെള്ള എത്തിച്ചു.

എപ്പോഴുന്നെന്നും എപ്പോള്ളുന്നേൻക്കുണ്ടും
എന്നെന്നെയിരിക്കുണ്ടും എന്നെന്നു നടക്കുണ്ടും
എന്നെന്ന ചിരിക്കുണ്ടും എന്നെന്നു കരയുണ്ടും
എല്ലാം ആ കൈകൾ തീരമാർന്നു.

പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ പടികളിലേക്കാവുമായവർ
ചുവടുവച്ചപ്പോൾ, പുസ്തകത്തിൽ സ്ഥാദവളരിന്തപ്പോൾ
പുസ്തകശാലയിൽ ഇരിക്കാൻ അവർ കൊതിച്ചു,
പക്ഷേ കൈകൾ അവളെ അടുക്കളിൽത്തിയിൽ തളച്ചു.

അവളുടെ ഹാജരിൽ ചുവപ്പ് മഷികൾ വീണാപ്പോൾ
അരളുഡയെന്ന് മുട്ടേക്കത്തിയപ്പോൾ
നെവെത്തിൽ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കതെന്നു-
സ്വരങ്ങൾ അവളെ ചുറ്റിമുറുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കൗമാരത്തിൽ സാഹസര്യത്തിലവർ ശ്രോഡിച്ചപ്പോൾ
ചുഴിന്ന നോക്കും കഴുകമാതടു
നോട്ടത്തിൽ നിന്നുവർ രക്ഷ നേടിയപ്പോൾ
കൈകൾ അവളെ ഒരു ഇരുട്ടറയിൽക്കൊണ്ടച്ചു.

അഭിപ്രായം പോലും ചോദിക്കാതെ
അവളെ വിലയിത്തതിയ ഓരാൾക്കാ മുതൽ കൈമാറി
താലിച്ചുരട്ടിൾ ഫ്രപ്പത്തിലയാൾ
ആ മുതൽ അവളുടെ കഴുത്തിൽ കൈട്ടി.

വീടിലെ ജോലിക്കാർ, ശ്രദ്ധിക്കുന്ന നേഴ്സ്,
രാത്രിയിലെ കാമിനി, പറയുന്നതാവശ്യിക്കുന്ന
രോബോട്ട്, അന്നെന്ന പല വേഷങ്ങൾ,
പുതിയ കൈകൾ മുതൽ ചലിപ്പിച്ച് പാവയെ കളിപ്പിച്ചു.

മുതൽപ്പെണ്ടിച്ചു ആ കൈകളിൽ നിന്ന്
രക്ഷപ്പടാൻ അവർ ഏറെ കൊതിച്ചു,
പക്ഷേ മുലിനെ കൈകൾ
ശക്തമായി മുറുക്കപ്പെടിച്ചു.

അവസാനം കരച്ച് കട്ടിയേറിയ മുലാൽ
അവർ ഒരു ക്രതക്കിട്ടു
അവസാനശ്വാസം വലിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായി
“അവളും കളിപ്പാവയായിരുന്നില്ല”.

Many a lives have been turned upside down because of the judgemental lenses that the society views individuals through. The unending need to fit people into antiquated societal moulds and the reluctance to unlearn the age-old notions are probably why the idea of moral policing is espoused by many. This picture takes a subtle dig at such vermin that plague the society while forcefully conveying the message “**Live and let live**”.

അശ്വരീ അരക്ഷിതരാവുണ്ടാശ

അശ്വരീ പി പി
മെക്കാനിക്കൽ 2024

“ബോധിംണ്ണരോ റാക്കൂറോ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ തന്നെളുടെ കുട്ടി
കൊല്ലുണ്ടുമായിരുന്നോ?”

മത്തേരെ-ജനാധിപത്യ ഇന്ത്യയെ, അതിന്റെ സവിശേഷമായ
മദ്ദാരു തലത്തിൽ ആശ്വര്യമേതുമില്ലാതെ അനന്തരം
നോക്കിക്കാണുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച ചോദ്യമാണിത്. ഉത്ത-
ർപ്പദേശിലെ ബുദ്ധഗണ്ഡിൽ ലൈംഗികാക്രമണത്തിനിര-
യായി കൊല്ലുണ്ടു ഭളിത് പെൺകുട്ടിയുടെ കുടുംബം ചോ-
ദിക്കുന്ന ചോദ്യമാണിത്. ജീവന്റെത്തിശൈഖ്യം വെള്ളേ പുതച്ചു
കിടത്തിയിട്ടുള്ള നിരപരാധിയായ മകളുടെ ശരീരമാണ്
അനിഷ്ടമായ ചോദ്യങ്ങളുംയർത്ഥനു നാശകളെ അരി-
ത്തിട്ടുന്ന സാമുഹ്യാധികാര ശക്തികൾ ശക്തമായി നില-
കൊള്ളുന്ന ഇന്നിന്റെ രാസ്ത്യീയ-സാമുഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിൽ
അത്തരമൊരു ചോദ്യമുന്നയിക്കാനുള്ള ശേഷി ആ കുടും-

ബത്തിന് നൽകിയത് എന്നുള്ള വസ്തുത ദീതിശൈഖ്യത്തുന-
്താൻ. കേവലം രോഷ്പകടന്തതിന്റെ ഭാഗമായി ആ വാക്കു-
കളെ അടയാളംശൈഖ്യത്തുന്നത് പോയകാലം കരുതിവച്ചിട്ടുള്ള
അതിക്രൂരവും മനുഷ്യത്രാഹിതവുമായ ചരിത്രാവശ്യക്ഷിപ്പു-
കളോടുള്ള അവധാന കൂടിയാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ അയാൾ
ജനിച്ചപോയ വർമ്മത്തിന്റെ പേരിൽ കൊലച്ചേയുണ്ടുന്നു
അബ്ലൂക്കിൽ ആക്രമിക്കാശൈഖ്യം എന്ന വാർത്ത നിംബേളു നിർ-
വികാരനായി നിലനിർത്ഥനു എങ്കിൽ നഷ്ടമായ മനുഷ്യത്ര
മുല്യങ്ങളുടെ വിശേഷജീവിനുള്ള സമയമായിരിക്കുന്നു എന്ന
ഓർമ്മശൈഖ്യത്തലാണത്.

മനുഷ്യകുലത്തെ പലരിതിയിൽ സർവ്വമത്തൊള്ളും വർദ്ധികരിച്ചേം പുറത്തെല്ലാം ഒരു വിഭാഗമുണ്ട്. ജാത്യാധികാര ശ്രേണിയിൽ ഉയർന്നവർ നിരന്തരം ചുംബണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ വിഭാഗത്തെ സാമുഹികമായി മുൻചുമാറ്റപ്പെട്ടവർ (ഒപനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്) എന്നർത്ഥം വരുന്ന 'ബളിത്' എന്ന വാക്കുപയോഗിച്ചാണ് ചരിത്രം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. ഫിനുമതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ചാതുഫർണ്ണ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ഒരു

രാജുത്ത് ഓരോ 18 മിനിറിലും ഒരു ഭളിതനെക്കിലും അക്കു മത്തിനിരയാകുന്നു. ദിവസം മുന്നു ഭളിത് സ്റ്റ്രീകൾ എക്കി ലും ബലാസംഗത്തിന് ഇരയാകുന്നു. പ്രതിദിനം ഭളിതർ ക്ക് നേരെ 27 അതിക്രമ കേസുകൾ എക്കിലും റിഷോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഓരോ ആഴ്ചയിലും 6 ഭളിതരെ എക്കിലും ത്രീക്കൊണ്ട് പോകുകയോ കാണാതാവുകയോ ചെയ്യുന്നു.

വർണ്ണവും ഇല്ലാത്തവരാണ് ഭളിതർ. അവർണ്ണർ, പഞ്ചമർ, ചണ്ഡാലർ, ഹരിജൻ, തൊട്ടു കുടാത്തവർ, തീണ്ടി കുടാത്തവർ, പരവൻ, പിയർ, പുലയർ എന്നിങ്ങനെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അപരിഷ്കൃത-ജാതിക്കേന്ദ്രീകൃത സമുഹം അടിച്ചമർത്തിയ ജനവിഭാഗങ്ങളെ നോക്കുക പിന്നീട് ഭളിതരെന്ന് സമുഹം വിശേഷിപ്പിച്ചു.

ജനസംഖ്യ അനുപാതത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ജനസംഖ്യയുടെ 25 ശത-

മാനദണ്ഡത്തോളവും ഭളിത് ജനവിഭാഗങ്ങളാണ്. രാഷ്ട്രീയമാണ-തതിൽ നിർണ്ണായക പക്ക് വഹിക്കേണ്ട ഇള വിഭാഗത്തിന് എന്നാൽ ഇന്ത്യയുടെ ജനാധിപത്യ ഭരണാധികാരം ഉണ്ട് നൽകുന്ന ഒരു തരതിലുമുള്ള അവകാശങ്ങളോ നീതിയോ ലഭ്യമല്ലാത്ത രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷമാണ് നിലവിലുള്ളത്. National Crime Records Bureau (NCRB) യുടെ എറ്റവും പുതിയ സ്ഥിതിവിവര കണക്കുകൾ അനുസരിച്ച് രാജ്യത്ത് ഓരോ 18 മിനിറിലും ഒരു ഭളിതനെക്കിലും അക്രമത്തിനിരയാകുന്നു. ദിവസം മുന്നു ഭളിത് സ്റ്റ്രീകൾ എക്കിലും ബലാസംഗത്തിന് ഇരയാകുന്നു. പ്രതിദിനം ഭളിതർക്ക് നേരെ 27 അതിക്രമക്കേസുകൾ എക്കിലും റിഷോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഓരോ ആഴ്ചയിലും 6 ഭളിതരെ എക്കിലും ത്രീക്കൊണ്ട് പോകുകയോ കാണാതാവുകയോ ചെയ്യുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരമോ അതിനും എത്രയും മുന്നോട്ടേ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഇള വിഭാഗത്തിന്റെ അവകാശ പോരാട്ടങ്ങൾ ഇന്നവിടെ എത്തിനിൽക്കുന്നു എന്നുള്ള ഭീതിജനകമായ വസ്തുതയാണി കണക്കുകൾ.

ജനാധിപത്യത്തെ മുന്ന് തലങ്ങളായി തിരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ത്രിത്യമായി പരിഗണിക്കണമെന്ന ആശയമായിരുന്നു അംബേദ്കർ മുന്നോട്ടേവെച്ചത്. ഇള മുന്ന് തലങ്ങളും സന്തുലിതാവസ്ഥയിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു സമുഹത്തിലേ ജനാധിപത്യം പുർണ്ണമാവു എന്നേറ്റി

പിശുസിച്ചു. രാഷ്ട്രീയ ജനാധിപത്യം, സാമൂഹിക ജനാധിപത്യം, സാമ്പത്തിക ജനാധിപത്യം എന്നിവ മുന്നും വിഭാഗീയതകൾ ഏതുമില്ലാതെ സമൂഹത്തിൽ സാധ്യമാകണമെന്ന ഉറച്ച തീരുമാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിരുവധി നിയമങ്ങൾ അംബേദ്കർ ഭരണഘടനയിൽ ചേർക്കുകയുണ്ടായി. അംബേദ്കർ പരാമർശിച്ച ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്ന് തലമുളിലും ശക്തമായ ചുംബങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്നത് ദളിത് വിഭാഗമാണെന്നത് മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഈ നിയമങ്ങൾ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾച്ചെടുത്തിയത്.

അത്തരത്തിൽ സാമൂഹിക ജനാധിപത്യം ഉറപ്പ് വരുത്തുന്നതിനായി ദളിത് ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് നേരേ നടക്കുന്ന അക്രമങ്ങളും ജാതിനിശ്ചയങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനായി കൊണ്ട് വന്ന നിയമപരിക്കച്ചയാണ് പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ പീഡനത്തയൽ നിയമം (Scheduled Caste and Tribe Prevention of Autrocities Act-1989). NCSPA (National Coalition of Strengthening SCs and STs (PoA) Act) ദളിതരുടെ അവകാശ സംരക്ഷണത്തിനായി നിലവിൽ വന്ന ഈ നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ച് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കേസുകൾ പിശകലനം ചെയ്യുണ്ടോ ലഭ്യമായിട്ടുള്ള ഏറ്റ

വും പുതിയ കണക്കുകൾ അനുസരിച്ച്, വ്യക്തമായ ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ഇന്ത്യിലുടനീളുമുള്ള ദളിതരുടെയും ആറ്റിവാസി വിഭാഗങ്ങളുടെയും ജീവിതം ഏറ്റവും മോശമായി തന്നെ തുടരുന്നുവെന്ന വന്നതുതയിലേക്കാണ് എത്തുന്നത്. പട്ടികജാതിക്കാർക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങൾ 2021-ൽ 1.2% വർധിച്ചതായും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങൾ 6.4% വർധിച്ചതായും NCRB റിപ്പോർട്ട് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇക്കാലയളവിൽ ദളിത്, ആറ്റിവാസി സ്ക്രീകൾക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങളിൽ 7.6% വർധനയാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ദളിത് സ്ക്രീകൾക്കെതിരായ ബലാസംഗ്രഹം, ബലാസംഗ്രഹം, സ്ക്രീകൾക്കെതിരായ അക്രമണം, സ്ക്രീകളെയും പ്രായപുർത്തിയാകാത്തവരെയും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകൽ തുടങ്ങിയ കേസുകളുടെ വിശദമായ കണക്കുകളും റിപ്പോർട്ട് പട്ടിക്കെഴുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് പട്ടികജാതി സ്ക്രീകളിൽ 16.8 ശതമാനവും പട്ടിക വർഗ്ഗ സ്ക്രീകളിൽ 26.8 ശതമാനവുമാണ്. മുൻവർഷത്തെ കേസുകൾ ഉൾച്ചെടു 2021 വർഷാവസാനം പട്ടികജാതി വിഭാഗങ്ങൾക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങളുടെ 70,818 കേസുകളും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർക്കെതിരായ 12,159 അതിക്രമങ്കേസുകളും അണ്ണേഷണവിധേയമാണെന്ന് റിപ്പോർട്ട് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പട്ടിക-

ജാതി വിഭാഗങ്ങൾക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അതേകെ 2,63,512 കേസുകളും പട്ടികവർമ്മക്കാർക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 42,512 കേസുകളും കോടതിയിൽ വിചാരണയ്ക്കായി ഇക്കാലയളവിൽ പന്ത്രിക്കുണ്ട്. ദളിത് കേസുകളിൽ ഇത്രയൊക്കെ നിയമപരിക്രമയും സാധുതകളുമുണ്ടായിട്ടും പർഷ്യാവസാനം, പട്ടികജാതിക്കാർക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങൾ 96.0% കേസുകളും പട്ടികവർമ്മക്കാർക്കെതിരായ 95.4% കേസുകളും വിചാരണ തീർപ്പാക്കാതെ കിടക്കുകയാണെന്ന പഠ്റതുത ഈ രാജ്യത്തിന്റെ നീതിന്യായ-ദരണനിർവ്വഹണ വിഭാഗത്തെ ഒന്നാകെ ചോദ്യമുന്നയിൽ നിർത്തുന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞ ഒരു ദശാഖ്വാത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അതിക്രമങ്ങളെ കൃത്യമായി പരിശോധിച്ചാലിയാം ദളിത് ജനവിഭാഗത്തെ പാർശ്വവൽക്കരിക്കാനുള്ള സംഘടിതമായ ശ്രമങ്ങൾ വർദ്ധിയാണെന്നുള്ളിൽ നിന്ന് എത്രമാത്രമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്

എന്നുള്ള വസ്തുത. ദളിത് അതിക്രമ കേസുകളെ സംബന്ധിച്ച സംസ്ഥാനങ്ങളെ എടുത്ത് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഉത്തർപ്പേശും മധ്യപ്രദേശും രാജസ്ഥാനുമല്ലാം ആദ്യ സ്ഥാനങ്ങൾ അലക്കരിക്കുന്നത് അതിശയകരമായി തോന്നാത്തതും ഈ ഒരു പഠ്റതുത നിലനിൽക്കുന്നത് കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. ദാഹിമക്കറാൻ മേരുജാതിക്കാരനായ സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ പാത്രത്തിൽ സ്പർശിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ക്രൂരമർദ്ദനത്തിന് ഇരയായി കൊലവചയ്യുപ്പെട്ട സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥി, മുഴീയമായ കൂട്ടബലാസംഗത്തിനിരയായി കൊലവചയ്യുപ്പെട്ട ഹത്രസിലെ പെൺകുട്ടി, ബത്രിംപുരിൽ വെച്ച് ഉയർന്ന ജാതിക്കാരായ നാലുപേര് തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി പിഡിപിച്ചു കൊലവശൈടുത്തിയ കോളേജിൽ അധ്യാപിക്കുന്നുക്കാൻ പോയ 22 കാരിയായ ദളിത് യുവതി, പ്രസ്തുത സംഭവത്തിന് കൃത്യം രണ്ടുകൊല്ലം തികയുമ്പോൾ തികയുമ്പോൾ ഇതേ സംസ്ഥാനത്തെ ലവിംപുർ വേരിയിൽ

ദാഹിമക്കറാൻ മേരുജാതിക്കാരനായ സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ പാത്രത്തിൽ സ്പർശിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ക്രൂരമർദ്ദനത്തിന് ഇരയായി കൊലവചയ്യുപ്പെട്ട സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥി, മുഴീയമായ കൂട്ടബലാസംഗത്തിനിരയായി കൊലവചയ്യുപ്പെട്ട ഹത്രസിലെ പെൺകുട്ടി, ബത്രിംപുരിൽ വെച്ച് ഉയർന്ന ജാതിക്കാരായ നാലുപേര് തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി പിഡിപിച്ചു കൊലവശൈടുത്തിയ കോളേജിൽ അധ്യാപിക്കുന്നുക്കാൻ പോയ 22 കാരിയായ ദളിത് യുവതി, പ്രസ്തുത സംഭവത്തിന് കൃത്യം രണ്ടുകൊല്ലം തികയുമ്പോൾ തികയുമ്പോൾ ഇതേ സംസ്ഥാനത്തെ ലവിംപുർ വേരിയിൽ

ബേഡിനിരയായി കൊലചെയ്യുംഷട് പ്രായപുർത്തിയാകാത്ത രണ്ട് ദളിൽ പെണ്ണകുട്ടികൾ... എണ്ണിയാലോടുണ്ടാത്തതു അക്രമങ്ങളാണ് കഴിത്തെ കാലയളവിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

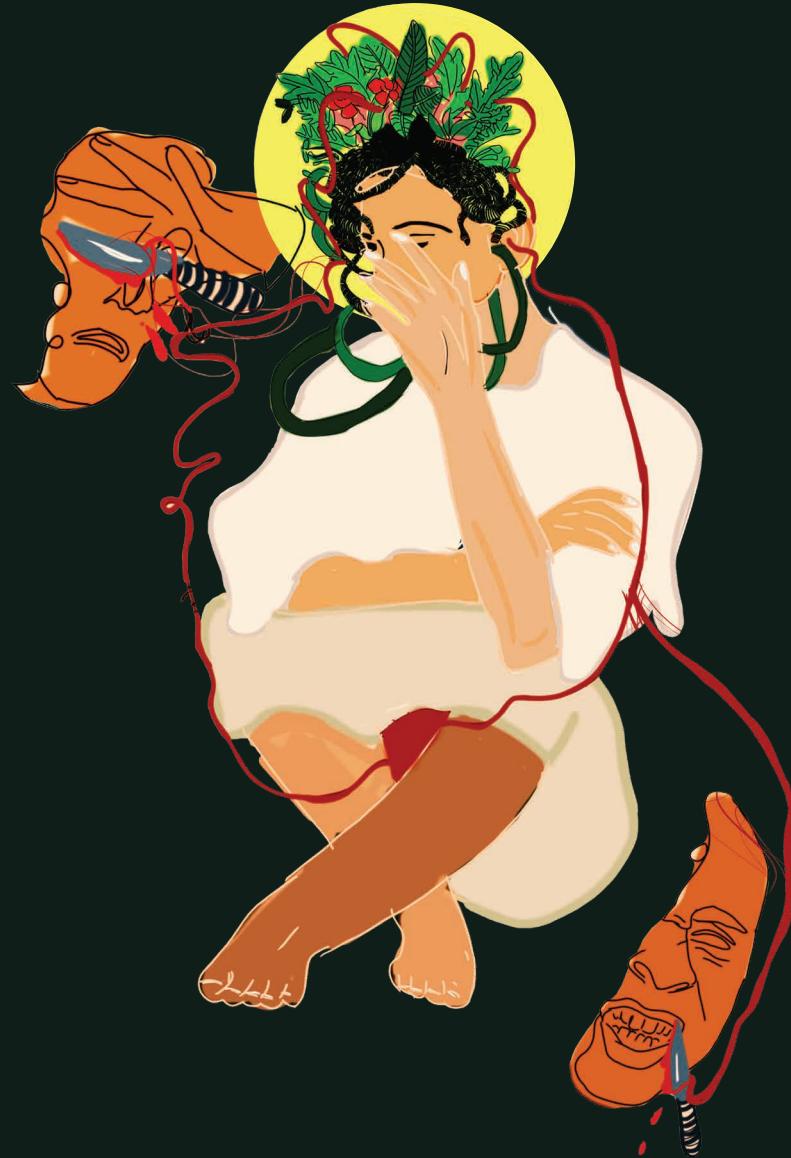
ദളിൽ അവകാശസംരക്ഷണത്തിനായി പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള PoA നിയമത്തിന് കൃത്യമായ ഇടപെടൽ നടത്താൻ സാധിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും നിയമത്തെ അടിമറിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള നീക്കങ്ങൾ 2018 മാർച്ച് 20 ലെ വിധിയിലുടെ നടപിബക്കിയത് കൃത്യമായ രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങളോട് കൂടി തന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കും. പട്ടികജാതി-പട്ടികവർഗ്ഗ പീഡന തടയൽ നിയമത്തെ (Scheduled Caste and Tribe Prevention of Autrocities Act-1989) ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന സാഹചര്യമാണ് ഈ നിയവിൽ ഉള്ളത്. തീർശാകാതെ കിടക്കുന്ന ദളിൽ അതിക്രമ കേസുകളുടെ കണക്കുകൾ അതിഭീകരമാം വിധം നമുക്ക് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതുമോ പ്രസ്തുത നിയമം നിയവിൽ വ്യാപകമായി ദുരുപ്പയോഗം ചെയ്യേണ്ടതുമെങ്കിൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു-കൊണ്ട് നിയമത്തെത്തന്നെ റോക്കോടു പോന്ന ദേശത്തികളാണ് ആ ഉത്തരവിലുടെ കോടതി മുന്നോട്ടുവച്ചത്.

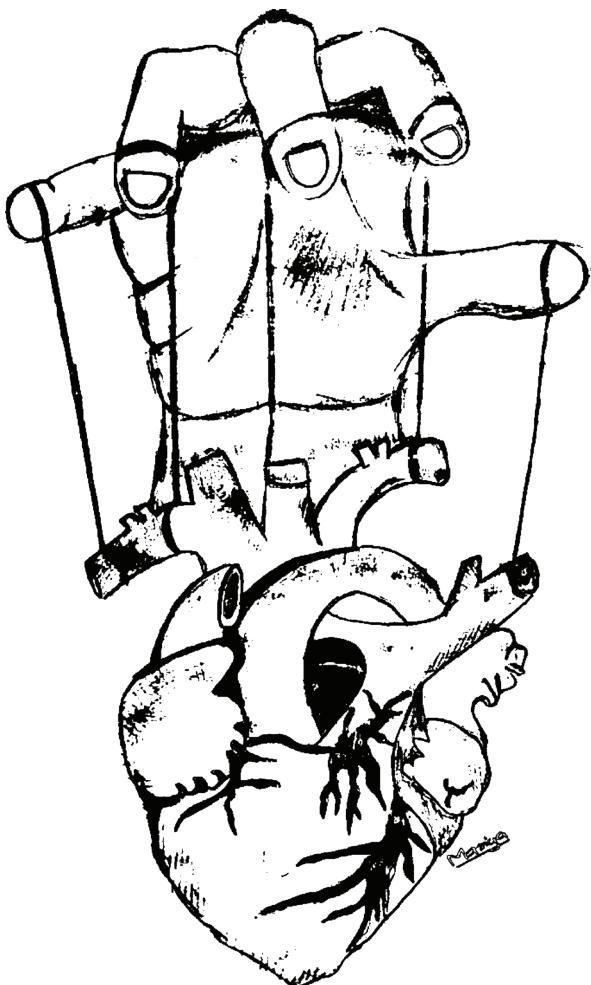
ജാത്യാധിക്ഷർത്ഥമായി മനുഷ്യർ നിയകൊള്ളുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ, മനുഷ്യത്വം ജാതിമത ചിന്തകൾക്കെതിരെയായി പ്രവർത്തിക്കാതെ, ദരഖാക്കുടം തന്നെളുടെ വർഗ്ഗീയ അജാജകൾ രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യങ്ങൾക്കായി നടപിബക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ പാർശ്വവർക്കരിക്കാ-പ്പെട്ടാരു ജനപിഭാഗത്തിനായി, നിരന്തരം ചുണ്ടിക്കൊള്ളുവാൻ നീതിന്റെയും വ്യവസ്ഥകൾക്കുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത സാമൂഹിക അരക്ഷിതാവസ്ഥയിലേക്കാണ് സമൂഹത്തെ നയിക്കുന്നത്.

Claret.

The blood that trickles out
evokes disgust from some,
but tears from others.

The very origin of life
acts as a thread,
one that pulls them out of existence.
The thread of ignominy
wraps itself around them,
leaving the feminine
languishing in oblivion,
writhing in pain.

Art by _____

Maria Chackochan
Chemical 2024

I put you on a pedestal and
walked on glass for you, and for what?
To be toyed with and kicked to the curb.
Why do I keep coming back?

Why do
I keep
coming
back?

ഇന്ന് രാജുത്ത് വിലക്കില്ലാതെ ധമേഷും വിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഒന്നേ ഒന്ന് വർഗ്ഗിയത മാത്രമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. രാജുത്തെ അടിസ്ഥാന വർദ്ധിത്തിന്റെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തെ ആക്കമാനം നിരോധനങ്ങൾക്കാണ് വരിത്തുമുറുക്കുന്ന അധികാര വർദ്ധിത്തിന്റെ കാൽക്കിഴിലാണ് ഇന്ന് നാമേല്ലാവരും. മനുഷ്യന്റെ ആഹാരസ്വാത്രത്തിൽ തുട്ടി ആവിശ്ചക്കാരാശ്വാത്രത്തിലേക്ക് വരെ താവരുടെ നിരോധനങ്ങളുടെ വാർത്തലപ്പുകൾ കടന്നുവരുന്ന കാലമാണിന്. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കടയ്ക്കൽ കത്തി ബെച്ചുകൊണ്ട് വർഷാസിസ്ത്തിന് കരുതൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിവർന്നു നിർക്കാണ് കരുതൽ കാടുന്ന മനുഷ്യരുടെയെല്ലാം നാഭുകൾക്കുശ്ശേണ നിരോധന ഏർക്കേണ്ടതുമുണ്ട് കാലം. അതേ, പുസ്തകം പോലും, എന്തിനേരേ ഈ വാക്ക് പോലും അധികാര വർദ്ധിത്തിന്റെ ബോള്ളേം ചേർക്കലുകൾക്കും ബെട്ടിരുത്തലുകൾക്കും ശ്രേഷ്ഠമാണ് നിങ്ങൾക്ക് മുന്നി-

ഡേക്ക് എത്തിയിരിക്കുന്നത്. രാജുത്ത് വർഗ്ഗിയത ഒളിച്ചുകട്ടിയിരുന്ന കാലം കഴിത്തിരിക്കുന്നു. അതേ, ഇന്ന് ഇന്ത്യാ മഹാരാജുത്ത് മതവർഗ്ഗിയത പച്ചയായ ബെളിച്ചത്തിൽ പരക്കെ പിളിച്ചുപറയുകയാണ്... അല്ല... അലമുറിയിട്ട് അടപാസിക്കുകയാണ്... മത തീവ്രവാദികൾ രാജസ്വനേഹത്തിന്റെ ആട്ടിൻ തുകലണിത്ത് മനുഷ്യ രക്തം ഉറു കൂടിക്കുകയാണ്... അല്ല... അവർ മനുഷ്യരാംസം വിതിച്ചു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്... രാജുത്തെ ബെട്ടിമുറിച്ചുവർ വിശ്വസ് തീർക്കുകയാണ്.

ഒരു രാജുത്തെ വർഗ്ഗിയമായി ചേരി തിരിക്കുന്നതിനും സാമാജികത്തിന്റെ വിശുഷ്ണ ശാലയായി ആ രാജുത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഏറ്റവും മികച്ച മാർഗം മതമാണ്. അവിടുതെ വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധത്തിൽ തുടങ്ങി ദേശം ദിന ജീവിതത്തെ ആക്കമാനം മതവർക്കരിക്കുക വഴിയാണ്. ലോകത്തെല്ലായിട്ടും ധാരാളം അവരുടെ ആധിപത്യം നിർബന്ധീകരിക്കുന്നത്

വർഗ്ഗിയത ഇതാ ബെളിച്ചുത്തിഞ്ചേക്ക് കടന്നുവരുന്നു.

പർശിയമായി രൂപശൈടുത്തിയെടുത്ത യുവതുതെ ചുംബണം ചെയ്ത് തന്നെയാണ് എന്ന് ചരിത്രത്തിൽ നമകൾ കാണാൻ സാധിക്കും. അതേ.... ഫിറ്റ്‌ലറ്റും മുദ്രേഖാളിനിയും ബുംഗൾ ഷർട്ടുകളെയും ബ്രൗണ്ട് ഷർട്ടുകളെയും നിരത്തിലിറക്കി യുണോസിന്റെ തത്രവുകളെ മനുഷ്യ രക്തത്തിൽ മുകൾ കൂളിത്തത് ഈ ലോകം നേരിൽ കണ്ടതാണ്ടോളോ....

1998ൽ അധികാരത്തിലേറിയ സർക്കാർ കാലഘട്ടത്തിൽ നിർശിലാക്കിയ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തിനുകുത്തുള്ള ഫിനുത്തുവൽക്കരണം ഇന്ന് അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. രൂപീകരണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ അവർ അവരുടെ എറ്റവും പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി കണക്കാക്കിയ 2025 ഓട്ട് കൂട്ടി ഇന്ത്യയെ ഹൈസ്പെൻസ് മാറ്റുന്നതിനുള്ള പരിശോധന നിലവിലെ ഭരണകൂടത്തിന് കീഴിൽ കൂടുതൽ അക്കൗമാർജ്ജസുകമായി മാറ്റുകയും പാർലമെന്റും ഇന്ത്യാധ്യാത്മകയും ഉൾശൈടുവുള്ള സുപ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങൾ അടക്കം കാവിവൽക്കരണത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നതിനും നാം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണ്. ആദ്യത്തെമില്ലാത്ത സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധികളും, തൊഴിലില്ലായ്മയും, വിലക്കയറ്റവും പോലെ നി-

രവധി പ്രധാസങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നോഴും വൈവിധ്യങ്ങളിൽ അധിക്കർത്ഥായതും, വൈവിധ്യങ്ങളിൽ ഒരുമയുടെ കരുതൽ കിണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ജനതയെ പർശിയമായി ധ്യാവികിരിക്കുക കൊണ്ട് മാത്രം മുന്നോട്ടു നയിക്കാൻ സാധിക്കില്ലെന്നും, തങ്ങളുടെ ആരശയങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കില്ലെന്നുമുള്ള തിരിച്ചിറിവിന്റെ ഭാഗമായുള്ള അതി തീവ്രമായ ഒരു കാൽപ്പഞ്ചാം ആ ഭരണകൂടം നിലവിൽ ഏറ്റുത്തിരിക്കുന്നത്.

കുറുപടികളിൽ രാജ്യസംഭാരത്തിന്റെ മേഖലാടിയിൽ മതരീ-പ്രവാദത്തിന്റെ അമിതഭാരത്തെ കുത്തി നിഃചുക്കൊണ്ട് മതേതര ഇന്ത്യയോട് യുദ്ധ പ്രവ്യാപനത്തിന് ഇന്ത്യക്കയാണുവർ. രാജ്യത്തിന്റെ ആദ്യത്തര സെസന്യതെ പുതിയ ശ്രീതിയിൽ പുനസംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും അതുവഴി യുവതുതെ പർശിയമായി ചുംബണം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള അശ്വിപമ്പ് പദ്ധതിയുമായി ആർഫൂൺഹസ് നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് അധികാരികൾ മുന്നോട്ട് പനിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യൻ സെസന്യത്തിന്റെ സാധൂധ സേനകളിലേക്കുള്ള റിക്രൂട്ട്‌മെന്റ് പരോധുകൾ ഏടുത്ത് മാറ്റിയാണ് അവർ അശ്വി-

പമ്പ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അഖിപമിലുടെ സാധ്യ സേനയിലെ സ്ഥിരം ജോലിയെന്ന ആശയം പത്രക്കെ ഇല്ലാതാക്കു. ഇതുവഴി റിക്രൂട്ട് ചെയ്യുന്നവരിൽ 25 ശതമാനമൊഴിച്ചുള്ളേക്ക് 4 വർഷം മാത്രമേ ജോലി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നാല് വർഷത്തിന് ശ്രേഷ്ഠം പുറത്ത് വരുന്നവർക്ക് പെൻഷൻ മുതലായ ആനുകൂല്യങ്ങളിലും തൊഴിൽ കാലയളവിൽ തന്നെള്ളുടെ വേതനത്തിൽ നിന്ന് പിടിച്ചുവെയ്ക്കുന്ന രൂക്കയും സർക്കാരിന്റെ പക്ഷും ചേർത്ത് ഒറ്റ തവണയായി നൽകുന്ന രൂക്ക മഹത്മാണ് ആനുകൂല്യം. ഇതുവരെ രാജ്യത്തെ ഒരു സൈനികന് ഏകദേശം 17 വർഷം വരെ തൊഴിൽ സുരക്ഷി-

ത്തുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു ശ്രേഷ്ഠം പെൻഷൻയും തനിക്കും കുടുംബത്തിനും ആരോഗ്യ പരിരക്ഷയുടെയും മറ്റും ആശ്രാസവും ഉണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധ ഭൂമിയിൽ വെച്ച് സൈനികൾ മരണമടഞ്ഞാൽ കുടുംബത്തിന് ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുമായിരുന്നു. അഖിപമ്പ് ഇത് ആനുകൂല്യങ്ങളെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കു. പുതിയ പദ്ധതി പ്രകാരം സർവീസിലിരിക്കുന്ന അഖിപമ്പ് സൈനികൾ മരണമടഞ്ഞാൽ കുടുംബത്തിന് ലഭിച്ചുന്നസ്, എക്സ്പ്രസ്സ്, ബാക്കി ശമ്പളം എന്നിവയുശ്ശശൈദ ഒരു കോടി രൂപ ലഭിക്കും. എന്നാൽ ഈ ദ്രോവണം ആയിട്ടായിരിക്കും ലഭിക്കുക. തൊഴിലുകളുടെ കരാർവ്വത്കരണം എത്ത് മേഖ-

ലയിലാബാങ്കിലും തൊഴിലാളികളുടെ ഉന്നമനത്തിനും അവകാശങ്ങൾക്കും അത്യുന്നം അപകടകരമാണ്. രാജ്യത്തെ നിരവധിയാർന്ന തൊഴിൽ മേഖലകളിൽ അസന്തുലിതാവസ്ഥ സ്വീച്ചിച്ച കരാറുവൽക്കരണം സാധുമ്യസേനയിലേക്കും വ്യാപിപ്പിക്കുകയാണ് അധികാരവർഗ്ഗം. ഇത്തരത്തിലുള്ള വലിയ മാറ്റങ്ങൾക്ക് മുന്നോടിയായി നടത്തേണ്ട പരിക്ഷണ പദ്ധതികൾക്ക് ഒന്നും തന്നെ ഇവിടെ ഇടം നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന പഞ്ചത്തയും നാം മനസിലാക്കേണ്ടതാണ്. തള്ളിപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള പ്രതിസന്ധികൾ അനുഭവിയാണ്. രാജ്യത്തെ സാധാരണ മനുഷ്യർ ദൈനന്ദിന ജീവിതത്തിൽ ഉയർന്നുവരാൻ ഇടയുള്ള അരക്കച്ചിതാവസ്ഥ ദയാനകമാവും വിധം ഭീതി വളർത്തുന്നുണ്ട്. ബൈസ്റ്റുസ്റ്റിനുകൂടു തന്നെ ആന്തരികമായ മത്സരങ്ങൾക്കും അതുവഴി ബൈസ്റ്റുകരുടെ ധാർമ്മികതയെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നതിനും നയം കാരണമാകും. ശര്ത്തു രാജ്യത്തിന് നിഷ്പ്രയാസം വിലക്കെടുക്കാവുന്ന സാധുവ പരിശീലനം ലഭിച്ച രൂപ വലിയ കൂട്ടം പണിയില്ലോ പട്ടാളത്തെ ആണ് പദ്ധതി പുറത്ത് വിടാൻ പോകുന്നത്.

രാജ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ വൈവിധ്യങ്ങൾ ഇല്ലാതാ-

ക്കിക്കാണ്ട് ഇന്ത്യയുടെ ഭാവി ഇരുട്ടിൽ ആക്കുന്നതിനായി പർശിയതയുടെ കോട്ട കെട്ടുകയാണ്. ബാബറി പള്ളിയുടെ മനോഹരമിനാരങ്ങളെ പർശിയതയുടെ കാളകുട വിഷം കല്പിനു മേൽ കല്പവശേഷിക്കാതെ വിധം അടിച്ചു തകർത്ത നാളുകളിലും, ഗുജറാത്ത് കലാപത്തിന്റെ തെരുവുകൾക്കു തന്നെ മുഖ്യമായി വെന്നുന്നിരുന്ന മുത്തശർഀരങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യയുടെ ഭീകരതയുടെ ദുർഗ്ഗാധനം വമിക്കുന്ന യാവുനം അടുക്കാസിച്ചുകൊണ്ട് ഓടി നടന്നതും രാജ്യം കണ്ടതാണ്. അതിനുരുത്തിലേക്ക് തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ അതിഭീകരതയുടെ പാരമ്പര്യത്തെ പ്രകാശപ്പെയ്യാനുത്തിന്റെ കൈകളിലേക്ക് പർശിയതയുടെ മുദ്രാവാക്യങ്ങളും ബൈസ്റ്റുകി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സർവ്വസന്നാഹങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ട് ഇന്ത്യയെ പിടിച്ചുടക്കാനുള്ള ഭീകരരൈയാണ് അണിപ്പമ് പുറത്ത് വിടാൻ പോകുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി കാരണത്തുസൃഷ്ടിക്കേണ്ട കൈകളിലും മനസ്സിലും മതത്തിന്റെ വിഷം കുറത്തി നിന്നും കൈകളിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കുട്ടിച്ചോറക്കുന്ന നടപടികൾക്കെതിരെ, ശബ്ദമുയർത്തേണ്ടതുണ്ട്... പ്രതിഷ്ഠയിക്കേണ്ടതുണ്ട്... ഇത്തരം കിരാത നടപടികൾ തടയേണ്ടതുണ്ട്.

ഇനിയും അദാനിമാരും അംബാനിമാരും രാജ്യത്തെ അടിസ്ഥാന വർദ്ധകാരൻ്റെ പച്ചമാംസം ബെഡ്സി കീറി പകുതൽ തിനുകൊണ്ട് കൊഴുത്തു ചീർത്തുകൊണ്ടെങ്കിൽക്കും. ഇനിയും ഇന്ത്യയുടെ സമ്പർ വ്യവസ്ഥയും അധികാരവർഗ്ഗത്തിന്റെ അടയാളമായ ബെളുത്ത താടിയും മുതലാളിത്തതിന്റെ മറ്റിത്തട്ടിൽ അദ്ദേഹം പ്രാപിക്കും വരെ താഴോട്ട് താഴോട്ട് നീണ്ടുവളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇനിയും രാജ്യസ്ഥേഷിവും ദേശേക്തിയുമാകമാനം മിന്നുത്തുത്തിന്റെ അകത്തെള്ളണ്ണലിലേക്ക് അടച്ചിടശൈഖ്യകൊണ്ടെങ്കിൽക്കും. പകുച്ച നമുക്കിനിയും രാജ്യത്തിന്റെ മാനവികതയെയ്യും മതനിരപേക്ഷയെയ്യും സാമാജ്യത്തിന് മുന്നിൽ പണയം ബെച്ചുകൊണ്ട് അടങ്ങിയിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അധികാരവർഗ്ഗത്തിന്റെ ശർവ്വിനോട് പോരിച്ച തന്നെയാണ് ഈ രാജ്യം ഇതു ദുരം കടന്നു വന്നത്. പിറകിലേക്ക് പിടിച്ചു വലിച്ച ദൃഢകാരെ അടിച്ചുടാക്കുന്ന പോന്താണ് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ മതനിരപേക്ഷത. അമിതാധികാരം മുലം അദ്ദേഹം ബാധിച്ച അധികാര വർഗ്ഗം അടിച്ചേര്ത്തപിക്കുന്ന ചിട്കൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് നിശബ്ദതയുടെ അകത്തെള്ളണ്ണലിലേക്ക് ഉൾവലിയാതെ നാടിന്റെ മാനവികതയോടും ചരിത്രത്തിനോടും മതനിരപേക്ഷയെയോടും നീതിപുലർത്തിക്കാണ്ട് ജനാധിപത്യത്തിനായുള്ള സന്ധിയില്ലാ പോരാട്ടങ്ങൾ കരുതതാർജ്ജിക്കേണ്ടതുണ്ട്... കൂടുതലേ ദേശീയതയുടെ ചിട്കൾക്കുണ്ടെന്നേക്ക് മാനവികതയുടെ ചിനകൾ ഇനിയിവിടെ ഉയർന്നുവരേണ്ടതുണ്ട്. ഇനിയുമേഒ ദുരം മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടതുണ്ട്.

എന്നിൽ
നിന്നിൽ
നമ്മളിൽ
ചുറ്റിപ്പിണായും വിശാചി!

നമ്മള്ളായ്മയുടെ കെട്ട ചുര്...
നാളെയില്ലായ്മയുടെ ത്രിരിക്ക്...

ചതേതണിക്ക്...
പടിഞ്ഞാറുദിക്ക്...
വിഴചതെറി...
അരക്ക്...
തകർക്ക്...

Kaleido
oscope
Kaleido
oscope
Kaleido

Sreelakshmy K Suresh
EEE 2025

Hope. Hope is the most dangerous thing to ever exist. We start hoping when the situation is already out of our hands, when there's little that we can do. It's always the last resort. That's how this story starts, filled with hope for a new life. A girl was getting married to a gentleman, a usual enough affair in the countryside. She was being uprooted to Kanchipuram,a temple town known for its architecture and silk sarees.

Maybe the first couple weeks weren't so bad. Adjusting was hard, but the husband made it easier. He put effort into making her feel welcome. He introduced her to his family and stayed by her side while she was settling in.

“Your wife hasn't woken up yet”

“I'm sorry Amma she must be tired, I'll go call her”.

He never did lose his patience,not when she overslept, not when she messed up his relatives' names. He helped her drape her saree while she struggled because it was her first time draping it, and she struggled to hold it together. His efforts made her feel like she belonged there, and that he was holding her life together.

“I'm going to show you how they make those sarees.”

She was really excited to see the small threads form something resplendent. The world of sarees were a world of hardwork. He trained her, made her sit by his side while he worked and when it got too tedious he held her hands, grounding her and making her feel his presence. She never got

tired of him,it never got tiring with him,she could do this all day. Her husband was a very young saree maker. He was completing his first work,a work for his wife to wear. With red and golden embroidery,the saree symbolised the love he had for her.

“And here you go,my first gift for you”

The twinkle in her eyes put the golden saree to shame. She kept the saree safe in her locker, saving it for a special occasion. He couldn't wait to fall in love with her more. Maybe the story was too perfect that tragedy struck and it struck violently. It was the day of a festival and she was going to wear his saree, draping it alone because she did not want to spoil the surprise. The door knock was erratic and sudden and his mom barged in, crying inconsolably. The usual nurturing expression was gone, the only one left was that of anger and grief, oh! grief so absolute the mere sight made her eyes well up. Someone came up behind his mother, reaching out to her. “He's gone” were uttered and a loud cry ensued from the mother.

She was grappling at thin air helplessly when his family surrounded her and snatched the saree from her grip. She wrestled it out of their hands and held on to it as she bawled so much that the red saree mirrored her own eyes. A white saree was thrust upon her. She was left alone to drape it with shivering hands and tears in her eyes. Someone came in and got her out of her room forcing the saree out of her hands, losing it made her feel like she's losing him all over again.

Entering the cremation felt strange, the air smelled of death, there were flies everywhere and everyone was glum. The heavy onlooking eyes expressed a myriad of emotions, some felt pity for her, while some condemned her for bringing bad luck to her husband. Wearing his saree would've helped, it would've shielded her by his touch and comfort. It would've felt right. Alas she was fighting a war that she already lost. The white in her saree could've never helped, the darkness had already won. And all that was left in her heart, was hope.

The town turned a stranger after his departure. People turned alien and sarees turned into her enemy. Her mind kept reliving those moments, nitpicking at every little detail to see if it was to his liking. And she kept feeling that she ought to have worn his saree. She felt that his eyes, even if they were dead, deserved to see her in his design. She'll never get to wear the colours he gave her. He took those colours with him. She was to wear white for eternity, she wore mourning clothes everyday. And white was not her colour. She was stuck in the grief forever and all she could do was hope she'd get out of it.

Years passed and she was still wearing white. No matter what, she was forced to remember his existence everyday. The happiness and the memories they shared slowly

patterns everytime became her memories. She was forced to live in a world of unfinished memories made of glass sharp enough to cut. Doesn't matter if the patterns were really pretty,at the end of the day you're imprisoned. It left a bitter taste in her mouth,because at the end of the day she regretted marrying her husband. But she regretted feeling this way, because he was the best she could've ever asked for.

And many more years passed and she was still wearing white. She wondered what wearing white meant. The kaleidoscope soon turned into a cage built just for widows. In the social hierarchy,widows occupied the second lowest tier just where prostitutes. Wearing white seemed like an eternal punishment. She felt like her liberty of being a person was taken away. Kanchipuram was suffocating with the amount of colours it had, and everything felt like chains trying to keep her from expressing herself. She wanted to scribble on her white dress so she'd see some colour on it.

Years still passed and she was realising that the happy memories she shared with her husband doesn't have to be the last shred of happiness she should ever experience. That she has a life beyond those memories. If the red mangalsutra was a gift from him then so was the white thread. She can get through the grief and paint the town with the colours still inside her heart. The beginning and end of one life doesn't depend on another and she vowed to herself that until all the colours bled from her heart she will still thrive, she will fight for herself.

Her wardrobe looked the same. Plain white. She digged deep enough, forcing herself through all the clothes, so deep that it hurt her hands and pulled the saree out. Seeing it brought the kaleidoscope alive again and her memories replayed on her mind; she wore the saree and looked over to the mirror. The sight was horrid, her face was wrinkly and her body was fat, and she felt like the woman he loved was not her. She felt unworthy of his saree again and hoped she wore it during her youth. But the fabric felt like his touch and that brought her home. She forced the bittersweet feeling out of her mind and stepped out of the room and into a textile shop. Today she was wearing his saree, because she was his. Tomorrow who knows, there would be a whole palette ready for her to show herself. She wanted to see herself again and if the traditions are the barrier, well, fuck them.

Many years passed and the only colour left in her heart was his, she wanted to be buried in his saree, the only thing she ever wanted to be seen in again.

On the sweltering summer days last year when the humidity combined with the heat to produce an exceptionally draining concoction, one consistent sight in my walks from hostel to campus was that of a group of migrant laborers toiling away at the construction of a new building on campus. They carried cement, picked at the ground, lifted material up the floors with a pulley, and drilled with a mighty drill that produced a mechanical roar which echoed throughout the campus, much to the chagrin of many lecturers. I didn't interact with them except for the occasional nod or light smile when eye contact was made, which I suppose is true for most who walked the same path I did at the time. To most, they were extras, background characters, NPCs, whatever you want to call it. India is home to about 139 million such migrant laborers, who cross borders and leave their families at home to obtain a secure source of income to support themselves and their families. Most of the workers are underpaid and overworked, only scraping through because they have no alternatives and no protection.

The Broken Backs That Build

They often find themselves in a land where they cannot communicate to the locals or their employers due to language barriers, which hinders unionization. It is disheartening to see the depth of their mistreatment. Our infrastructure was built thanks to their tough effort but it is hard to think of a group of workers more disrespected at legal and societal levels. To most of the society, their existence is an afterthought. They are often regarded as less and even subhuman in the worst case simply because they do not assimilate well with the locals. They have to endure prejudice and racism as they work to build a better environment for the very people that so openly kick them to the curb. Legally, the story doesn't get any better. Informal, unorganized work, which is what most migrant laborers engage in, have little to no legal protection. They have no one to turn to when they have been violated. For the most part, they can only hope that the exploitation will stop and that things will look up soon. The plight of the migrant workers was amplified by the COVID-19 pandemic. Millions of workers were left stranded due to the stoppage of public transport. Millions had to take long, arduous journeys on foot to reach home and in the process, many lost their lives. Today, the workers are not any better off. They are the ray of hope for the families they left behind but they're hanging by a thread trying to sustain themselves and take what little they have left home. We can find relief in the fact that today, their struggles are more visible to the public eye than ever before. With a generation desperately vying for positive change and equality rising up with time, we can hope that continual effort will ameliorate the conditions of our migrant workers.

വലിഞ്ഞുറുകന വേദന
രക്തം കട്ടക്കെട്ടി കിടക്കന പാടുകൾ
തുനിചേർത്ത മുരിവുകൾ നോക്കി താൻ നിന്ന
അവയ്ക്ക് ആഴമുണ്ടായിതനു
എൻ്റെ ശരീരത്തെ കൊത്തിവലിച്ചിതനു.

തളർന്നപോയിയന്നുനെ, തുടെ
താളം തെറ്റിയി മനസ്സും.
നോവന്നുനെ തുടി-
ചെയ്യികൾ ധാന്തികമായി-
ചരുകൾ മട്ടത്ത, മരവിപായി.
ധാതു തുടർന്ന, മാറിയിലേ-
തുമന്നുനെ തന്നെ,
എപ്പോഴേന്നാറിഞ്ഞീല-
യുള്ളിൽ വന്ന അതു ചോദ്യം,
സഹിക്കന്നതെന്നിനിയിതിന്നുനെ
ഉള്ളിൽ പോരാട്ടവിരു-
മുള്ള നീയിയിനും.

ചിന്തിച്ചു നിന്ന താൻ
നോക്കിയാ തുനിചേർത്ത മുരിവുകൾ-
അവ മാറിയിതനു
രക്തം ഉഡർന്നമരത്തിനു,
ബാക്കിയായി ഇഴകൾ മാത്രം,
ഇഴയിൽനിന്നുന്നയർന്നു ഒരു സുരൂകാൻി.
അറിയുന്ന താൻ ഇന്നും
ഉറരത്തിൽ നിന്നുന്നേകം സുരൂകാനി-
പുകൾ വിരിയുന്ന, മാള്ളുന്ന അവ-
യെൻ മുരിവുകളെ.

മുരിവുണ്ണേബാൾ

ഭാഷ എന്നത് കേവലം ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള ഉപാധി മാത്രമല്ല,
ഒരു സംസ്കാരം കൂടിയാണ്. പതിരുകളില്ലാത്ത പഴഞ്ചാലീൻ ചേലായി,
അത്തുതം നിറയ്ക്കുന്ന കടകമകളായി, മാധ്യരൂപ നിറയുന്ന കവിതകളായി,
കാർത്തുകം നിറയ്ക്കുന്ന കമകളായി, ഭാഷ നമ്മിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.
ഉള്ളിൽ നിറയുന്ന ചിന്തകൾ, ഉള്ളിലെവാതുങ്ങാത്ത വികാരങ്ങൾ എല്ലാം നാം
പക്ഷുംയ്ക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഭാഷയിലുണ്ടായാണ്. പലതരം കലാരൂപങ്ങൾ,
കാവിലുംബന്താട്ടുന്ന തെയ്യങ്ങൾ, തോറും പാട്ടുകൾ, ഫൈറ്റിപ്പുങ്ങൾ എല്ലാം
കോർത്തിണങ്ങി മനോഹരമായതാണ് നമ്മുടെ ഭാഷ. ഓരോ നാടിനും
ഇതുപോലെ അതത് നാടിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ നിറയുന്ന ഭാഷയുണ്ട്.
ഓരോ നാടിനുമിണ്ണങ്ങുന്ന പ്രാദേശിക ഭേദങ്ങളുണ്ട്. ഗോത്രവർഗ്ഗങ്ങളുടെ,
ആദിവാസി ജനതയുടെ തനിമയാർന്ന സംസ്കാരമുണ്ട്.

ഒരു രാജ്യം എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഒരേ തരത്തിലുള്ള ഭാഷ, ഒരേ സംസ്കാരം, ഒരേ
പോലുള്ള ജനത എന്ന ധാരണ തെറ്റാണ്. ഭാരതം പല സംസ്കാരങ്ങളുടെയും,
പല ഭാഷകളുടെയും, പല മതങ്ങളുടെയും, ജാതി വിഭാഗങ്ങളുടെയും
സമീക്ഷ്മാണം. എന്നിട്ടും നമ്മൾ ഒരു രാജ്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഈത്
ഭാരതത്തിന് മാത്രം അവകാശം ഒരു സവിശേഷതയാണ്.

നാനാ ഭാഷകൾ തന്റെ
നുബാലിൽ നിന്ന് തുറഞ്ഞു നാട്.

എന്നാൽ ഈ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അവബന്ധതയെ
തകർക്കാനും ഇതു എന്ന വികാരത്തിനു മുകളിൽ
ജാതി, മത, ഭാഷാ വികാരങ്ങൾ അടിച്ചേത്തപിക്കാനുമുള്ള
ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ഇതുയുടെ
ബഹുസ്വരാത്മകതയും, സഹിഷ്ണുതയും കൗത്ത
ബൈലുപിളികൾ നേരിട്ടുന്ന അപവാധയാണിനുള്ളത്.
പാർലമെന്റിന്റെ ഒദ്ദോഗിക ഭാഷാ സമിതി
രാഷ്ട്രപതിക്കു മുൻപിൽ സമർപ്പിച്ച ശുപാർശ 'ഒരു
രാജ്യം, ഒരു ഭാഷ' എന്ന തരത്തിൽ ഫിനി ഭാഷയ്ക്ക്
മാത്രം പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതിന്
വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. കേന്ദ്രസർക്കാർ ജോലിക്ക് ഫിനി
നിർബന്ധമാക്കാനും റിക്രൂട്ട്‌മെന്റ് പരീക്ഷകളും
അധ്യയനവും ഫിനിയിലിാക്കാനുമുള്ള നീക്കമാണ്
ഇതിനു പിന്നിൽ നടക്കുന്നത്. ഇത് തീർത്ഥത്വം
അപവാഗ്നിയമാണ്. ഇതുയുടെ ബഹുസ്വരതയെ
പരിപോഷിപ്പിക്കാനും, പ്രാദേശിക ഭാഷകളുടെ
വികസനത്തിനും, പ്രചാരണത്തിനും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ
നൽകുവാനുംാണ് അധികാരിയാന്തരാളിലൂൾ
ശ്രമിക്കേണ്ടത്. 2014 മുതൽക്കെ തന്നെ അധികാരബന്ധം
നാം എന്ത് പറയണം എന്നതിന് കൂച്ച് വിലങ്ങിടാൻ
ആരംഭിച്ചു. ഫിനിക് ഇതുയിലെ മുഖ്യാം

മാധ്യമങ്ങളെയെല്ലാം വിലയ്ക്ക് വാങ്ങുകയും
ചെയ്യു. ഭരണകുടിത്തെയും ഭരണപക്ഷത്തെയും
എതിർക്കുകയും വർശിയതക്കെതിരെ
സംസാരിക്കുകയും ചെയ്ത സ്വരംഭേദങ്ങളും
അടിച്ചുമർത്തുകയാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. എം. എം.
കുലബുർജി, ഗൗരി ലക്ഷ്മി തുടങ്ങി അനുബയി
എഴുതതുകാർ കൊല്ലുപെടുകയുണ്ടായി.
ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ താൽപര്യം മാത്രം സംരക്ഷിക്കുകയും
ഇതുവേയ ജാതീയത നടമാടുന്ന പഴയ ഇരുണ്ണ
കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് കൊണ്ടെത്തിക്കുകയും ചെയ്യു.
നമ്മുടെ ക്ഷേണത്തിൽ കൂടി നിയന്ത്രണം ആരംഭിച്ച ഈ
ധാസിന്റെ സർക്കാർ ആരു് എന്ത് തിന്നണം എന്നതിനും
നിയന്ത്രണം കൊണ്ടുവന്നു. ശ്രോഷണം ബാധിച്ച
പ്രതിപക്ഷത്തെ കൂടി വിലയ്ക്കെടുത്തതോടെ വർഷീയത
കുടുതൽ ആഫത്തിൽ കുത്തിനിറക്കാൻ ആരംഭിച്ചു.
പാപ്പഡുതിയിലും, ദ്രശ്യ മാധ്യമങ്ങളിലും തുടങ്ങി
കുടുതൽ പ്രകടമായ തരത്തിൽ ഇടപെടൽ
ആരംഭിച്ചു.പല കേസുകളിലും അധികാരബന്ധം
നിയമത്തെ പോലും കൈയിലെടുത്തു. ഈ
കേരളത്തിൽ പോലും ശബരിമല വിഷയത്തിൽ
കലാപമുണ്ടാക്കിയതിന്റെ രാഷ്ട്രീയം ആലോചിച്ചാൽ

തീർച്ചയായും വർഷിയ ലഹരി എന്ന ഉത്തരവത്തിലാകും നമ്മൾ എത്തി നിൽക്കുക. കഴിഞ്ഞ കുറേ വർഷങ്ങളായി ഭരണകൂടം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന നയങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഭാരതത്തെ ഒരു ഫിന്റു രാഷ്ട്രം ആക്കി തീർക്കുക എന്ന വർദ്ധിയ രജിണിയുടെ ഭാഗമായിതെന്നയാണ്. ഇത്തരത്തിൽ തൃടൻനാൽ ഇന്ന് ഒരു രാജ്യം, ഒരു ഭാഷ, എന്നത് നാളെ ഒരു രാജ്യം, ഒരു ഭാഷ, ഒരു മതം, ഒരു ജാതി എന്ന തരത്തിലേക്ക് മാറും എന്നതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഇന്ത്യയുടെ ബഹുഭാഷാ സംസ്കാരം ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഉള്ളജ്വല മാതൃകയാണ്. വൈവിധ്യങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും, എല്ലാ ഭാഷകൾക്കും അർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യവും തുല്യമായ അവസരവും നൽകുകയാണ് വേണ്ടത്. നാടുകളിലെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഭാഷകൾ ചേർന്നുള്ള ബഹുസ്വരതയാണ് ഒരു നാടിന്റെ സ്വന്തത്.

വിവിധ വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള നൂലുകോണ്ട് നേയ്തെടുക്കുന്ന പട്ടാളം പോലെ നാനാത്യത്തിൽ നിന്നും എക്കത്യമാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ കരുതൽ.

"നൂലിച്ചകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ഒരുപാട് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായുണ്ട് മോബൈൽ. എത്തെക്കിലും തിരഞ്ഞെടുത്താൽ പാകമാവില്ല. എല്ലാത്തിനും അതി-സ്വന്തായ അഭിവുക്കോലുകൾ ഉണ്ട്". അരബ്ദ വെളിച്ചത്തിലും ഒരു ആ കവിത്തിലെ വെളുത്ത രോമങ്ങൾ സുരുക്കിരണം പോലെ തെളിത്തു വന്നത് അവൾ കണ്ണും പുഡിം വിഞ്ഞും തുടർന്നു. "പ്രത്യേകിച്ചും നൂലിന്റെ കാവുത്തിൽ. നൂലിനൊരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. വിഞ്ഞിന്റെ നേരെ മറുപ്പുഭാവമാണ്-തിന്. പഴകുംതോറും ഇളകളുടെ അടക്കം കുറയും. കാലങ്ങൾ ചെല്ലുംതോരും ശക്തിക്കഷയിച്ചോടിരിക്കും. തമിൽ അകന്നു പോകാൻ അതു വ്യഗ്രത്തിലും. അഞ്ചെക്കിലും ഒന്നാഞ്ഞു പിടിച്ചാൽ അത്തന്ന് പൊട്ടിശോകും. പക്ഷെ പൊട്ടാതെ നോക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇതുവരെ കോർത്തെടുത്ത മു-ത്തുകളെല്ലാം ചിന്നിപ്പിതറിപോകും, ബന്ധങ്ങളെല്ലാം." പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കു തന്നെ കല്ലുകൾ നിറങ്ങിരുന്നത് അവൾ കണ്ണും വയായ്മയുടെ മുർധന്നാവസ്ഥയിലും അഭിവുദ്ധം ശരിയും ആ പുഡിം നേരുന്നു ചേർത്തു. സംഭവിക്കുന്നതെന്നെന്നിയാതെ ഒരുനിമിഷം അഭിവുദ്ധം നിന്നിരിക്കുന്നും ശുന്നമായി നിന്നു. മുറിയിലേക്ക് കിടക്കാൻ പോകുന്ന വഴി പുഡിം വിഞ്ഞും പറഞ്ഞു. "എത്ര സുക്കിച്ചാലും പൊട്ടാനുള്ള നൂൽ അതിന്റെ സമയമാ-കുമ്പോൾ പൊട്ടിയിരിക്കും. കാലങ്ങൾ കൊണ്ണു വിണ ജലക്കണങ്ങളോക്കെ അതിനെ ക്ഷയിപ്പിക്കും.

ബന്ധങ്ങളിലെ പ്രശ്നങ്ങളെ പോലെയും, ജീവിതത്തിലെ അസുഖങ്ങളെ പോലെയും. പൊട്ടേ-തൊക്കെ പൊട്ടടക്ക. ആയുസ്യഉള്ളത് നിൽക്കേണ്ടു. നല്ല നൂലിച്ചകൾക്കും പരിധിയുണ്ട്. "കിടക്കയിലോവ് നടന്നുനിങ്ങുംതോറും ആ പുഡിമനുഹ്യുമുണ്ട് ശ്രദ്ധം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടെയിരുന്നു. സുരുക്കിരണങ്ങൾ അരിച്ചിരുന്നുന്ന കാഴ്ച അമ്മയുടെ വിളികൾക്കൊപം പതിവായിരുന്നു.

പക്ഷെ ഇപ്പോൾ നേരം പോലും വെളുത്തില്ലാലോ എന്നോർത്തു കൊണ്ട് അവൾ കല്ലുതിരുമ്പിക്കാണു ചോദിച്ചു. "എന്ന അമേ?" മറുപടി ഒന്നും പറയാതെ അമ്മ അഭിവുദ്ധം വാരിസ്വാനമാക്കും. അഭിവുദ്ധം കഴുത്തിലെ മാലയുടെ നൂലിച്ചകളെ മുറിച്ചുകൊണ്ണു ഒരു നന്ദി കടന്നുപോകുന്നതായി അവ-ൾക്കു തോന്തി. പതിയെ ആ വെള്ളത്തുള്ളി ഒഴുകി താഴോടിന്തി. അമ്മയുടെ എന്നലുകൾ കൂടുന്നതിനൊപം ആ നന്ദി കൂടുന്നതായി അവൾക്കനുബോധിപ്പിക്കുന്നു.

"അശുപി പോയി" അമ്മ പിറുപിറുത്തു.

കേടു നിമിഷം അഭിവുദ്ധം നീനുപോയി. ദേഹമാസകൾം ഒരു തള്ളച്ച ബാധിച്ചു. അതേ, അശുപി പറഞ്ഞപോലെ "നല്ല നൂലിച്ചകൾക്കും പരിധിയുണ്ട്" ആ പരിധി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാക്കും. പക്ഷെ ഒരുപാട് മുത്തുകൾ കോർത്തിണക്കാനുള്ള കുറെയ്യിക്കം നൂലുകൾ എന്നും കയ്യിൽ എൽപ്പിച്ചിട്ടാണല്ലോ പോയത്. എല്ലാം കോർത്തിണക്കണം. അവ പൊട്ടാതെ നോക്കണം..ഇതൊക്കെ മനസ്സിൽ കരുതി അവൾ പിറുപിറുത്തു. നൂൽ പൊട്ടിയ പട്ടം പോലെ മനസ്സും ആ നിമിഷം കൈവിട്ടുപോയി. എവിടോക്കയോ പാറിപ്പിന്നു, എന്നൊക്കയോ ഓർത്തു, ജീവനില്ലാതെ അലഞ്ഞു.

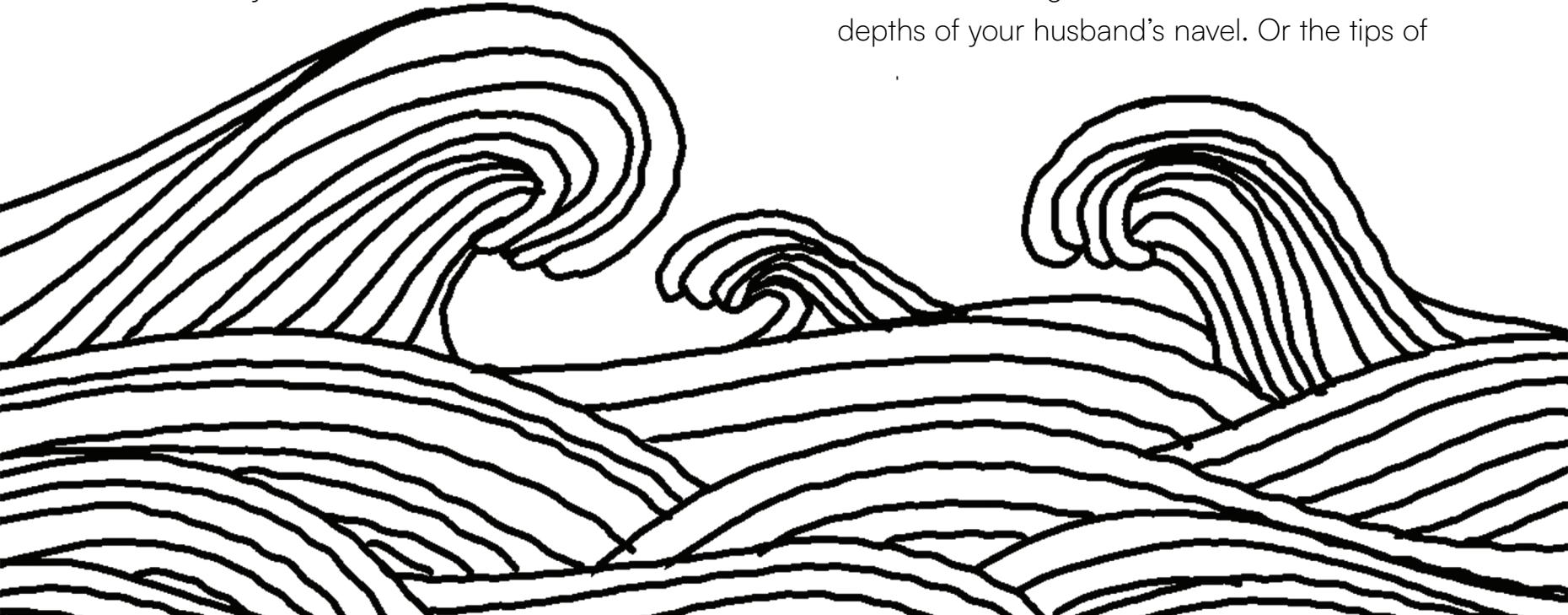
ഇച്ചകൾ
ആര്യമിന്ന എസ്
എം.ടെക് 2023

Refugee

Khadeejah looked at the bright red that was slowly degrading into reality between her nails. She always wanted to be an artist. She used to wait hours for the colours her baab bought from Friday market.

Aparna R
Mechanical 2024

Ah! Home! The salty breeze that weighed her hair and hypnotic charm of transient waves. The salt stucked everywhere. Like blood. Never leaving people. You could be at the far end of Rakhine in a lodge room and still lick it in the depths of your husband's navel. Or the tips of

of broken vases, simultaneous cracks of skull and ceramic. Eggshell walls split into numerous portals... Even as a two-year old, her elder son had an eye for colours, just like her. "When he grows up our white walls are going to be in a lot of trouble", Akbar used to joke. But they never were. Mehboob turned 4, 6 and 7. Walls stayed white. Doctors blamed a neuron disorder too fancy for a fisherman's pocket and too concrete for an artist's brain. Khadeeja turned to face Jamal lying still on a saree in the ground. A sudden rush of nausea filled her mouth and before she could make a run for it, she threw up beside his face.

His face. So much like Mehboob's, those big black eyes. Always searching. For more shells in the sand. A new kind of crab. The gaze of a treacherous

mother. Grabbing her Burkha, she headed out. India wasn't much different from Myanmar. Except it wasn't hers. Apparently Myanmar wasn't too. She had heard news on how India was taking in Rohingya refugee. That they wouldn't be hunted here.

"Wait until we stay there long enough to smell of familiarity. I have heard stories", her neighbour had said.

A few meters away from where they lived was a makeshift mosque. Four rusted remnants of iron rods wrapped around by a saree, from some big shot who could afford to give it away. It had walls till last Friday until the authorities mistook it for a ramshackle hut that posed threat to a community of people who drank from the municipal wastebin.

She joined the other women in a nearby hut for

Maghrib. The pool blushed a bit as she did her Wudhu.

Jamal was stiff when she came back. His fragile fingers seemed sculptured around an edge of the saree where the chiffon had melted and reformed into a crispy chaos. Memories unloaded in her as fishes in a good day's net. They fought for breath. Alongside a boy in flameson an eggshell canvas. First they came for her husband. He was in some coup they said. They didn't have to give an excuse. But were mannered enough to find one.

“ Men roared in. They had killed Akbar in our courtyard and were knocking hard on our door. I couldn't reach the bedroom before they got in. Mehboob was there. I was in the kitchen. So I had to grab Jamal and ran as fast as I could”.

So much repeated narration and not once had she changed a word. Same order. Same pauses. Scared that words would squeeze through the last bit of her sanity. Mehboob was in the hall. With her and Jamal. There was no way anyone of them could make it if she had hesitated. Or spared a thought. But it wasn't a story she could tell. Practicality didn't come off well when it came to mothers and pedestals. She should've carried them both. She should've been caught, raped and forced to see her kids being murdered and turned into yet another story of wronged womb. That made sense. But those were merenoises her guilt made. Bringing up Mehboob wasn't easy.

Akbar's war is with the sea, his mother used to say. All Khadeeja had to do was bath her own son. What

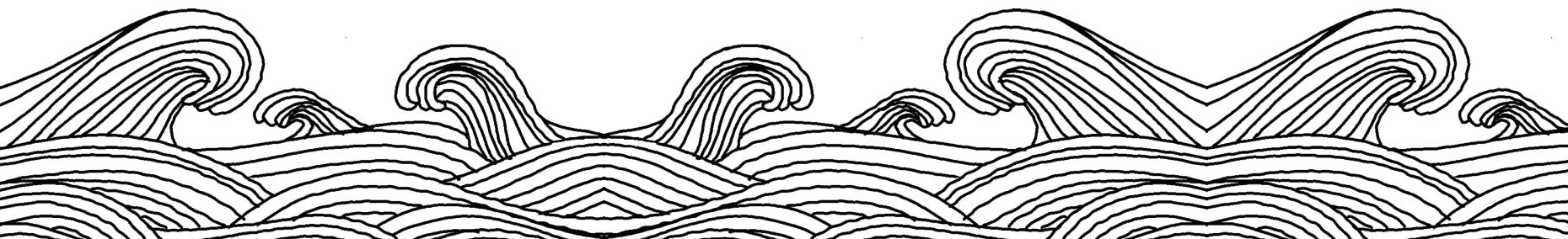
kind of mother complaints about that? So she never did. Each time she replayed it, that moment kept stretching out. She could remember the obviousness of that decision of leaving Mehboob behind.

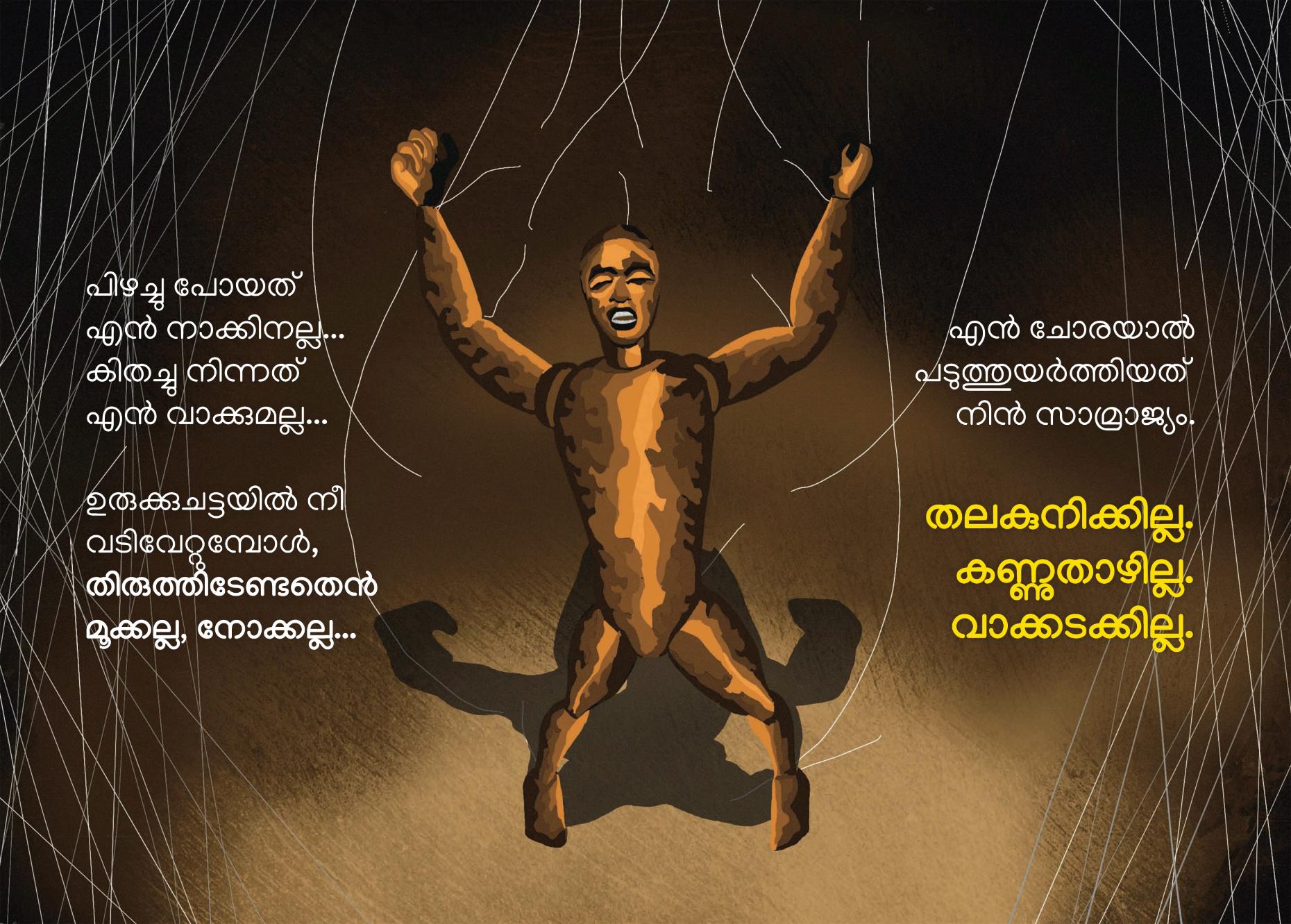
One less problem. That's what came to her mind. It could've been a random thought. Glitches in the brain. Like the night in front of the hospital mirror you dress up as a sad vulnerable mother when the doctor says your child will have two more years, faking tears and feeling things. But still a thought. Executed with almost a rehearsed ease...

The same ease with which she plunged through the layers of Jamal's dark smooth chest. Slow and deep. Her teeth tearing into acidic frenzy each time the knife scratched along his bones untouched by the

prout of puberty. She felt the satisfaction of a kid of biting through a lolly they were tired of nibbling. This was who she has been. Murderer. She no more had to dissect her conscience or tiptoe around the truth of her identity. She collapsed onto her own vomit in the two feet they called home.

It is said that refugees are like tears of a nation spilling onto her sister. Connecting them. Sharing grief. But she felt they were more like a downflow. Carrying with them debris left behind when humanity was polished into safe shelter and clean air. And they were like intended survivors left alive to tell the tales. Fables from another world.

പിഞ്ചു പോയത്
എൻ നാക്കിന്മല്ലു...
കിതച്ചു നിന്നാത്
എൻ വാക്കുമല്ലു...

ഉതക്കചട്ടയിൽ നീ
വടിവേറുന്നോൾ,
തിരുത്തിടേണ്ടതെന്ന്
മുക്കല്ലു, നോക്കല്ലു...

എൻ ചോരയാൽ
പട്ടത്തയർത്തിയത്
നിന്ന് സാമ്രാജ്യം.

തലക്കനിക്കില്ല.
കണ്ണതാഴില്ല.
വാക്കടക്കില്ല.

പിവിയ മനുഷ്യാവസ്ഥയിലൂടെ കടന്നുവന്ന ജീവിതം എത്തി നിൽക്കുന്ന ഇത് ഘട്ടത്തിൽ സമൂഹത്തിന്റെ പല വിശകല-നങ്ങളിലും അപേഗ്രമനങ്ങളിലും ശ്രദ്ധ കൊടുക്കാൻ തോന്തും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലമെത്ര കഴിത്തൊലും തൊന്തും നിങ്ങളും അടങ്കിയ സമൂഹം വേദ്യാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം അടിക്കുറിശ്വരങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിലുണ്ട്. അതിൽ എന്ന ആദ്യ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ചിത്രിപ്പിച്ചതും ഇന്നതെ കാലത്ത് എററവും ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതുമായ ഒരു പസ്തുതയെ കുറിച്ചാണ് പറയുന്നതുവരുന്നത്

കുറിച്ചുകാലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വരെ സമൂഹത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം മനുഷ്യരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുവാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വാക്കായിരുന്നു 'ചാന്തുപോട്ട്' എന്നത്. അഞ്ചൊഴുള്ളാം തന്നെ ആ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നിക്ക് ഗ്രാഹ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കാലങ്ങൾ കടന്നുപോകാവെ സമൂഹം ചാന്തുപോട്ടിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന അർത്ഥത്വങ്ങൾ താൻ മനസ്സിലാക്കി. വ്യക്തിത്വവും ലിംഗസ്ത്രവും അവരുടെ ജനന ലിംഗവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാതെ ഒരു വ്യക്തിക്ക് അമലാ 'transgender community' തു ഉൾപ്പെടുന്ന വ്യക്തിക്കാണ് സമൂഹം 'ചാന്തുപോട്ട്' എന്ന അഭിസംബോധനാരീതി നൽകിയിരുന്നത്. തുടർന്ന് 2015 റിളാന്ത്യയിൽ, ആദ്യമായി കേരളത്തിൽ ട്രാൻസജൻഡേറ്റ്

ശ്രൂതി പി
പ്രസാധകഞ്ച 2025

മാറ്റത്തിന്റെ അഭിവാദ്യത്

ചുമിന്റെ അവകാശം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി 'transgender policy' ക്ക് തുടക്കമിട്ടപ്പോൾ ആ വാക്കിന്റെ അവർത്തനം കുറഞ്ഞതകിലും തുടർന്നും അവരോടുള്ള അവശ്യത നിലനിന്നു പോന്നു.

കൊഡലം നാലു വാക്കുകൾക്കാണ് ട്രാൻസ് കമ്മ്യൂണിറ്റിയെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരും എപ്പോഴേക്കിലും അവരുടെ സകീർണ്ണമായ ജീവിതത്തക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുന്നോ? അവനിൽ നിന്നും അവളിലേയ്ക്കും അവളിൽ നിന്നും അവനിലേക്കുമുള്ള യാത്രയിലെ സകീർണ്ണത! എന്തിനെയും ആരോധ്യും ഒരേ വീക്ഷണക്കാണിൽ നിന്നും വിലയിരുത്തി പോരുന്ന സമുദിം എന്ന വലിയ കൊടുക്കാറിലേക്കാണ് കെടുകിപ്പില്ലാതെ പാറിക്കളിക്കുന്ന അവരുടെ ജനനം. സ്വയം ചിന്തിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്ന അനുമുതൽ തന്റെ പ്രക്രിയയിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തത് എത്ര കൊടുക്കാറിലും സബ്രഹ്മണ്യപാറിക്കാണ് അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. പലരും അതിൽ പാതിപഴിയിൽ വച്ച് പരാജയപ്പെടുന്നു.

എക്കദേശം ഒരു വർഷത്തോളം നീഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ചികിത്സാപ്രക്രിയ, ശരീരഭാഗങ്ങൾ മുൻചുമാറിയും അവയവങ്ങൾ പലതും തുന്നി പിടിപ്പിച്ചുമുള്ള യാത്ര. അവയവത്തെ ശരീരത്തോട് യോജിപ്പിക്കുന്ന ഓരോ നൂലിന്മുള്ളും നയിക്കുന്നത് തന്നിലേക്കുള്ള യാത്രയിലേക്കാണ്; സംഭവ്യമാകില്ലെന്ന് വിചാരിച്ച ജീവിതത്തിലേക്കാണ്. ഓരോ തുന്നലുകളും ആ പ്രക്രിയയെ ദൃശ്യമാക്കുന്നോൾ ചെന്നെത്തുന്നത് വർഷങ്ങളായുള്ള സ്വപ്നസാക്ഷാത്കാരത്തിലേക്കാണ്. ശമ്പ്രതകിയയുടെ ആദ്യഭാഗം എന്നത് ശരീരഘടന ഓന്നിൽ നിന്ന് മറ്റാനിലേക്ക് ആക്കുന്നതിനുള്ള ട്രാൻസ് ഓഫോസ്റ്റിരോൺ, ഇൻസ്റ്റജൻ തുടങ്ങിയ ഹോർമോണുകൾ നൽകുന്നതാണ്. ഇന്നേവരെ തന്നെ കാണുന്നോൾ നെറ്റിച്ചുള്ളിച്ച, നോക്കുന്നോൾ പിന്നവലിച്ച മിച്ചികർക്കു മുന്നിൽ തെളിയുന്ന തന്റെ അസ്തിത്വം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഒരു മനുഷ്യായുള്ളിൽ അനുഭവിക്കേണ്ട വേദന ഒരു വർഷം കൊണ്ട് അവർ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്.

പകേശ ദൈർഹ്യത്തിലൂം ഒരു തൊണ്ടിനേൽക്കു കളിയായി മാറുമ്പോൾ അതിനെ അതിജീവിച്ച് ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചേതതുന്നവർ കുറച്ചുപോൾ മാത്രം. ഇതെല്ലാം കഴിത്തെ മാനസികാവസ്ഥ എന്ന ഘട്ടം കൂടി തരണം ചെയ്യു-ണ്ടതുണ്ട്. സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് നേരിട്ടുന്ന പല ഭൂരവസ്ഥകളും അഭിസംഖ്യാധനം പദ്ധതിയിലും മാനസികാവസ്ഥയ്ക്ക് വെളുവിളിയാണ്. ഉപജീവന മാർഗരാഗത്തും ട്രാൻസ് കമ്മ്യൂണിറ്റി നേരിട്ടുന്ന വെളുവിളികൾ നാം കണ്ണുവരുന്നതാണ്. പക്കൽ സമയങ്ങളിൽ അവശ്യതയോടെ അവരെ നോക്കുന്ന പല കണ്ണുകളിലും ഇരുട്ടിന്റെ മറവിൽ കാം ജുലിക്കുന്നത് കാണാൻ കഴിയും.

തൊനും നീയും അടങ്കുന്ന സമൂഹത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഭാഗം തന്നെയാണ്
ട്രാൻസ് കമ്മ്യൂണിറ്റി. നമുക്ക് ജീവിക്കാമെക്കിൽ അവർക്ക് ജീവിക്കാം;
നമുക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാമെക്കിൽ അവർക്കും ശ്രദ്ധിക്കാം;
മറുള്ളവർ നമുടെ ചിന്താരിതിയ്ക്കുസരിച്ചുല്ലാ എന്തിൽ നാം എന്തിന് അസ്യസ്ഥരാക്കണം?

Let us be **free** and **proud**
choosing the taste we like the most.

ഭളിത് പെറ്റോടലുകളും ഇന്ത്യൻ സിനിമ-സാഹിത്യത്തിന്റെ മിഡാറ്റിമാനവും.

അക്കാദമിക് എഞ്ചിനീയർ
സ്കൂൾ, 2024

'ബലനം ചെയ്യുക' എന്നാൽ മുറിച്ചുമാറ്റുക എന്നാണ്
അർത്ഥം. ജാതിവ്യവസ്ഥ കരണ്ടുംതീയ ഇന്ത്യൻ
സമൂഹത്തിൽ മറലികാവകാശങ്ങൾ വരെ
നിംഫോറിക്കാൻ കൊണ്ട്, സവർണ്ണവർധ്മത്തിന്റെ
പൊതുജീവനത്തിന് തീണ്ടാപാടകലെയായി
അതിജീവനത്തിന് വേണ്ടി പോരാടുന്ന ഒരു കൂട്ടം
മനുഷ്യരെ 'ഭളിതർ' എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്
വേറൊന്നും കൊണ്ടല്ല. സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയിലെ
അധികാരങ്ങളിൽ നിന്നും, സാധ്യതകളിൽ നിന്നും,
പകാളിത്തങ്ങളിൽ നിന്നും കാലാകാലങ്ങളായി
മാറ്റിനിർത്തബെം അടിസ്ഥാനവർഗ്ഗത്തിന്റെ ചരിത്രം

ആ ഇന്ത്യയെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലുംതുവരായാണ്
ആരോഗ്യവനം ചെയ്യുന്നത്.

പ്രകടമായ വേർത്തിരിവുകളും, അവമേഖലങ്ങളും
മുതൽ രഹസ്യമായി നമുക്കുള്ളിൽ പതിനേരു
കിടക്കുന്ന സവർണ്ണ അവർണ്ണ സ്വത്വവോധം വരെ
നിന്നുകിടക്കുന്നതാണ് ജാതി ചിന്തയുടെ വ്യവഹാര
മേഖലകൾ. പിറന്ന കുലത്തിന്റെയും തൊലി
നിറത്തിന്റെയും പേരിൽ തലമുറകളായി
അടിമകളായി ജീവിക്കേണ്ടിവന്നവൻ
ആരമ്പണം ചെയ്യുന്നതും തിരിച്ചുറിവുകളും ജീർണ്ണിച്ച

ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അടിവേരുത്തത്തോൾ ആ സമർ
 കലാപങ്ങളുടെ നേരെഴുത്തുകൾ ദളിത് സാഹിത്യ
 ശാഖയ്ക്ക് രൂപം നൽകി. ദളിതരെ, തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന
 പിവേചനങ്ങളെയും അവകാശനിശ്ചയങ്ങളെയും
 അന്തിക്കളെയും കുറിച്ച് ബോധവാനാരാക്കുക
 മുന്നതുപോലെ സമൂഹത്തിലെ മറ്റ് വിഭാഗങ്ങൾക്ക്
 ജാതിയതയുടെ അർത്ഥശൃംഖലയും നീതികേടു
 തുറന്നുകൊടുക്ക എന്ന ധർമ്മവും ദളിത് സാഹിത്യം
 നിന്നവേറുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ പുരാണങ്ങളിലും വിശ്വദ
 ശനമങ്ങളിലും ആവർത്തിച്ചു പോരുന്ന വർണ്ണാശ്രമത്തെ
 പോദ്ധൂർ ചെയ്യുകയും, പരസ്പരാഗതമായി വിശ്വസിച്ചു പോന്ന
 സാഹിത്യ സകല്പങ്ങളെ പൊളിച്ചെഴുതുകയും ചെയ്യാൻ
 അവയ്ക്ക് സാധിക്കുന്നു. വാമോഫിയായും വരെമോഫിയായും
 വികസിച്ചു വന്ന ദളിത് സാഹിത്യത്തെ ദളിത് ചെന്കൾ എന്നും
 ദളിത്പക്ഷ ചെന്കൾ എന്നും പേരിരിക്കാവുന്നതാണ്.
 ദളിത് എഴുത്തുകാരായ ശരണൻകുമാർ ലിംബാളയുടെ

അകർമ്മാശ്രി (മറാറി), ഭാമയുടെ കുരുക്കൾ (തമിഴ്) മുതലായ
 പുസ്തകങ്ങൾ ദളിത് ചെന്കൾ ആകുമ്പോൾ,
 മലയാളികൾക്ക് ഏറെ പരിചിതമായതും ദളിത്
 അവബോധമുള്ള ദളിതേതര എഴുത്തുകാർ രഖിച്ചതുമായ
 സാഹിത്യം ഉദാഹരണമായി തകഴിയുടെ രണ്ടിനങ്ങൾ,
 ചങ്ങമുഴുവുടെ വാഴക്കുല, സാംബ ജോസഫിന്റെ ബുധിനി,
 ദളിത്പക്ഷ ചെന്കൾ ആയി പിശേഷിക്കാൻമുന്നു.

പുരുഷാധിപത്യ-ജാതിയ സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽക്കിനായി
 ദളിത് സ്ത്രീകളിൽ അടിച്ചേര്ത്തപിക്കാശ്വരം നിയന്ത്രണങ്ങളും
 അവർ നേരിട്ടേണ്ടിപ്പന ചുംബങ്ങളും
 വിവരങ്ങളശ്രക്കതീതമാണ്. സവർണ്ണ സ്ത്രീത്വത്തെ
 കുടുംബത്തിന്റെ എശ്വരമായും, ബലപീനയായും
 പുരുഷനാൽ സാരക്ഷിക്കാശ്വരവള്ളൂമായി
 അവതരിപ്പിച്ചുപോൾ അവർണ്ണ സ്ത്രീകളെ
 കുലിനതയില്ലാത്തവളായി വിത്രീകരിച്ചു. മേൽപ്പറഞ്ഞ

രണ്ടിന്റെയും അവസാന ഫലം അസ്വാത്മന്ത്രവും
 അവകാശനിഷ്ഠയവുമാണെങ്കിലും ഒളിൽ സ്വന്തികളുടെ
 അസ്തിത്വത്തെ തസ്വരാണു് കാമപുർത്തിക്കായുള്ള
 കേവലശരീരങ്ങളായി തീരെഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന സവർണ്ണ
 അജണ്ട പകൽപോലെ വ്യക്തമാണ്. കാർഷികവ്യതിയിലുന്നി
 വളർന്നുവന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ഉത്പാദന
 പ്രക്രിയകളിലെ ഒഴിച്ചുകൂടാതെ ഘടകമായിട്ട് കൂടിയും ഒളിൽ
 സ്വന്തികളുടെ വ്യക്തിത്വം അതഭരിക്കുവേണ്ടെങ്കും എന്നായി
 കണക്കാക്കുവേണ്ടിരുന്നില്ല. കായിക അധ്യാനത്തിന്നും കീഴിഞ്ഞ
 സ്വന്തികൾ നേരിട്ടേണ്ടിവന്ന മാനസിക-ശാശ്വരിക ചുഡാങ്ങളും
 ലൈംഗികാതികമങ്ങളും സമൂഹത്തിനുമേൽ അദ്ധ്യമായി
 തുറന്നുകാട്ടിയത് നാടൻപാട്ടുകൾ അതണ്ണന് പറയുന്നതിൽ
 തെറ്റില്ല. അവരുടെ നിസ്സഹായതയും പ്രബന്ധപാടു അഭിമാന
 ഭോധവും ആത്മനിന്ദയും പുത്രവായലിൽ നിന്ന് നണ്ണുവു
 പോട്ടി പാടുന്ന ഇരട്ടികളിലുടെ കാലങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യകാല മലയാള നോവൽ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മിസ്റ്റിസ്
 കോളിൻസും മിസ്റ്റർ കോളിൻസും ചേർന്നെന്നുതിയ
 മാതകവധം(The Slaver Sain), അതിന്റെ ഡീക്കൺ കോൾഡിനു
 പുല്ലേലി കുഞ്ഞു(1882) തുടങ്ങിയവയാണ്
 മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഒളിൽ ജീവിതങ്ങളുടെ
 അടയാളപ്പെടുത്തലിന് തുടക്കം കുറിച്ച സാഹിത്യസ്ഥികൾ.
 മലയാളത്തിന്റെ പ്രിയ കമ്യാക്കാർ തകഴി
 ശ്രീവശക്രഷ്ണിള്ളയുടെ രണ്ടിടങ്ങളി, തോട്ടിയുടെ മകൾ,
 ചെമ്മീൻ മുതലായ കൃതികൾ അനുഭവത്തോടു കൂടിയ
 സമൂഹത്തിൽ കീഴിഞ്ഞ സ്വന്തികൾ നേരിട്ട് പ്രതിസന്ധിക്കു
 മറയില്ലാതെ നമുക്ക് മുൻപിൽ തുറന്നുകാടുന്നു.

മത പരിവർത്തനം ചെയ്ത കീഴിഞ്ഞ ജീവിതങ്ങളുടെ
 നേർക്കാഴ്ചകളാണ് ടി. കെ. സി. പട്ടതലയുടെ പല
 നോവലുകളുടെയും മുഖ്യ ചർച്ചാ വിഷയം (കുറയും
 കൊണ്ടുതന്നു, ചണ്ണലകൾ നുറുത്തുന്നു, നന്നപുള്ള മണ്ണ്).

ഓ.വി. പിജയൻ, എം.മുകുന്ദൻ മുതലായ എഴുത്തുകാരും
 ഭളിത് ജീവിതങ്ങളെ പ്രമേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തമായ
 നിരീക്ഷണ ബോധവും സത്യവുമുള്ള കാലാല്പദ്ധതേതാട്,
 അതിന്റെ അനീതികളോട് ജീവിതം കൊണ്ട് കലഹിക്കുന്ന
 ഭളിത് പെൺമുഖങ്ങളാണ് സാറാ ജോസഫിന്റെ മാറ്റാത്തി,
 അലാറിയുടെ പെൺമകൾ, ബുധിനി മുതലായ
 നോവലുകളുടെ കരുതൽ. പ്രധാനമന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന
 ജവഹർലാൽ നന്ദിപാഠി, സ്വീകരണചടങ്ങിന്റെ ഭാഗമായി
 ഒരു പുമാല ചാർത്തിയതിന്റെ പേരിൽ ബുധിനി എന്ന കീഴാള
 പെൺകുട്ടി നേരിട്ടേണ്ടി വന്ന ദുരാനുഭവങ്ങൾ കൗൺസിൽ
 കൂഷാധം കുട്ടിക്കുന്ന വേദനയോടെയല്ലാതെ
 വായനക്കാരന് വായിച്ചുറിയാൻ കഴിയില്ല. പെരുമാൾ
 മുരുകന്റെ കീഴാളൻ, ഭാമയുടെ കുരുക്ക് (രണ്ടും തമിച്ച്
 ഭാഷയിൽ എഴുത്തെഴുത്) ശരണകുമാർ ലിംബാളയുടെ
 അക്കർമ്മാർമ്മി(മറാറി) മുതലായവ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും
 കുട്ടിയിട്ടുക്കൊണ്ടുവരുന്ന കമകൾ ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യത്തിൽ

അടയാളപ്പെടുത്തിയവയാണ്.
 മലയാള സിനിമയ്ക്ക് ഭളിത് സ്റ്റ്രീ ശരീരം ഇന്നും കരുത്തതും
 അനാകർഷകവുമാണ്. അതേസമയം അത്തരം
 കിഡ്സപാത്രങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ
 തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാകട്ടെ അഫകിന്റെ പ്രതീകങ്ങളായി
 വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന പ്രമുഖ നായികമാരെയും. ഈ
 കരിംചായംപുശലിന് പകരം എന്തുകൊണ്ട് ഇരുണ്ടിരിക്കുള്ള
 ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നില്ല എന്ന ചോദ്യം
 ചെന്നത്തിക്കുന്നത് കാലങ്ങളായി വെള്ളിത്തിര പരിപാലിച്ചു
 പോന്ന സവർണ്ണ സുന്ദരബിംബങ്ങളിലേക്കാണ്. ബാഹ്യമായ
 കിരുത്തതാരംരിന്തിയിൽ ശോതന്ന് നിന്മുള്ള തൊലി
 തന്നെയാണ് എന്ന ചിന്ത പ്രേക്ഷകരുടെ സ്ഥാനവു
 ആരാധനയെയും ജാതി ചിന്തയെയും ഒരുപോലെ
 രൂപ്ത്വപ്പെടുത്തു.

ഭാവന (നമ്മൾ), നേഷണൽ റോമി (കമ്മട്ടിപ്പാടം), പാർപ്പതി
തിരുവോത്ത് (രാച്ചിയമ്മ) മുതലായ മുൻ്നിര നായികമാർ
അവതരിപ്പിച്ച ഭളിത് കമാപാത്രങ്ങൾ മേൽപ്പറ്റുത്തിന്
ഉദ്ഘാടനമാണ്. 1928 പുറത്തിറങ്ങിയ മലയാള സിനിമ
ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭമായ വിഗതകുമാരനിലെ നായികയായ
റോസി ഒരു ഭളിത് സ്ത്രീയാണ്. തൊട്ടുകുടായ്മ കൊടി
കുത്തിവാണ അന്നത്തെ സമുഹത്തിൽ സ്വന്നം സിനിമ ഒന്ന്
കാണാൻ കൂടി കഴിയാതെ ആട്ടിയോടിക്കബേദ്ധ മലയാളത്തിലെ
ആദ്യ ദുരന്ത നായികക്ക് ശ്രേഷ്ഠം എന്നു ഭളിത് നായികമാർ
നമ്മക്കുണ്ടായി എന്നത് പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യമാണ്. നമ്മുടെ
സിനിമകൾക്ക് ആവശ്യം കീഴാള ശരീരങ്ങളുടെ നേർക്കാഴ്ചകളും
എത്രു വേഷം പകർന്നാടിയാലും തന്നെ ജാതിയും തൊലി നിറവും
എന്താണെന്ന് നിരന്തരം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന സവർണ്ണ സത്യത്തിന്റെ
മിഥ്രാദിമാനമാണ്.

How well do we know about our farmers? They are undoubtedly some of the most resilient beings. They have had a long history of oppression. What is impressive is that even in the face of diabolical taxes and draconian laws, they thrived. Most of the time, their needs go unheard, that is, despite their invaluable contributions. Here we are going to see how some of them finally decided to stand up to the despots and what followed.

India has primarily been an agrarian economy for centuries and this reflects in the fact that the sector contributes to a major portion of the Indian GDP. In September 2020, the BJP-

led central government passed a set of bills, that later came to be known as the Farm Bills. The bills enumerated three acts and were purportedly enacted with the aim of making Indian farmers self-sufficient. But no amount of sugar-coating by the government could hide the true nature of the laws. One of the main features of the laws, according to the government, was that the farmers could sell their produce outside the Agriculture

Produce Market Committee (APMC) mandis at a price decided by the farmer and the licenced buyer. APMCs were introduced with the intention of providing farmers with a platform to directly sell their produce without the fear of being exploited by middlemen. Evidently, the farm laws were detrimental to the APMC system, leaving small farmers in the lurch. Doing away with APMCs could have resulted in farmers receiving prices lower than the

minimum support price as many of them would have to turn to unregulated private entities. The laws also removed foodgrains from the list of essential commodities. This coupled with lack of

governmental regulation on the prices, would prompt traders to import foodgrains at lower prices. This also meant that foodgrains could be hoarded by businesses and prices inflated. Eventually, the market would fall into the hands of greedy capitalists who could now manipulate it to their advantage as there is no regulation on the sale of foodstuffs. In response to the undemocratic ratification of these laws, demonstrations

INDIAN FARMERS' PROTEST: VOICING THE UNHEARD VOICES.

were held in various parts of India and in November 2020, thousands of farmers marched to Delhi. This marked the beginning of the months-long farmers' protest. Various NGOs and individuals came to the aid of the protesting farmers as they pitched camp in the national capital. On 26 January 2021, the farmers held a parade in which numerous farmers partook. This drew widespread attention to the protests and condemnation to the government's inaction from around the globe. As the protests progressed, the borders of Delhi were shut to prevent people from entering. The police authorities unsuccessfully resorted to various means, such as restricting the movement of people and journalists and cutting of electricity and water supply to the protest sites, in a bid to deter the protesters. Needless to say, the protests brought the entire city to a standstill.

The protests, which witnessed over 700 deaths, finally saw success when Prime Minister Narendra Modi announced the rescission of the farm laws on 19 November 2021. The protests are the perfect example of how there is always space for the voices of the unheard, no matter how hard the fascist forces try to put them down. Despite the government initially turning a deaf ear to the farmers' needs, they did not falter. All it takes is true grit in the face of oppression to right all that's wrong.

കേരള നെയ്ത് ചരിത്രവും പോരാട്ടങ്ങളും.

അവന്നു എം എസ്
മെക്കാനിക്കൽ 2024

മനുഷ്യ വംശം നിലവിൽ വന്ന അധികം വൈകാതെ തന്നെ വസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി എന്ന് ശാസ്ത്ര ലോകം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ആദ്യമെല്ലാം മാറുന്ന കാലാവസ്ഥയേയും ചുടിനേയും തണ്ടുപിന്നെയുമെല്ലാം പ്രതിരോധിക്കാൻ തക്കവണ്ണം മരവുരിയും വേട്ടയാടിയ മുഗ്ഗങ്ങളുടെ തോലും ഉപയോഗിച്ചു പോന്ന മാനവൻ പതിയെ മുളുക്കുത്തിൽ ധാരാളം ലഭിക്കുന്ന മറ്റു ദ്രോതരുകളും അന്വേഷിച്ച തുടങ്ങി. കേവലം നാണം മറക്കാനും പരിതസ്യിതികളുമായി പൊരുത്തശേഷാനും മാത്രമല്ല ആധിംബരവും പരിശക്താവും പ്രകടിപ്പിക്കാനും കൂടിയുള്ളതാണ് വസ്ത്രങ്ങൾ എന്ന പൊതുബോധം ഉടലെടുത്തത് വഴിയാണ് തന്നെ നാം കാണുന്ന തരത്തിലുള്ള ശരം കോടികളുടെ വസ്ത്ര വ്യാപാര രംഗം വളർന്നു വരുന്നത്. കമ്മ്യൂണിഡിക്കുന്നതും, 'പള്ള പള്ള' മിനുന്നതുമായ നാനാ വിധത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളുടെ പിന്നിലും അത്രയോന്നും വർഷം ശബ്ദമല്ലാത്ത

ഒരുപാട് ജീവിത പോരാട്ടങ്ങളുടെ ഏണ്ണമറ്റ കുമകളുണ്ട്.

വസ്ത്ര ഗണത്തിൽ തന്നെ ആദ്യം ഓർമ്മയിൽ കടന്ന് വരുന്ന തുണിത്തരമാണെല്ലാ പരുത്തി അമവാ 'cotton'. സിസ്യു നദി തട സംസ്കാര കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ മനുഷ്യർ പരുത്തി വസ്ത്രം ഉപയോഗിച്ചതായി ചരിത്രം രേഖശേടുത്തുന്നു. ഒരു തരത്തിൽ ആലോചിക്കുന്നോശ പരുത്തിയുടെ ജനങ്ങേരോ ഇന്ത്യ ആണെന്ന പോലും അവകാശശേഷാം. ആദ്യ കാലഘട്ടത്തിൽ കുഴി തികളിലായിരുന്ന നെയ്ത് മേഖലയെ ഇന്ത്യയിൽ കുഴി തിയിൽ നിന്നും ഫ്രെയിംലുകളിലേക്ക് വളർത്തിയത് കൊള്ളേണിയലി-സമായിരുന്നു. മിഷനർ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി സ്വിറ്റ്‌സർലൻഡിൽ നിന്നും വന്ന ബാസൽ മിഷനാണ് 1844 തു മംഗളംരുവിലും പിന്നീട് 1852ൽ കേരളത്തിലും ഒരു നെയ്ത് കസനി സ്ഥാപിക്കുന്നത്. അന്ന് കമ്മ്യൂണിറ്റി പട്ടണത്തിനടുത്ത് ബർബണ്ടേരിയിലാണ്

കമ്പൻ സ്ഥാപിച്ചത്. ശേഷം 1859 റ്റ് കോഫിക്കോടും നെയ്തൽ ശാല സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പരിശീലനം ലഭിച്ച തൊഴിലാളികളുടെ അഭാവം മുലം കൊല്ലുങ്ങളോളം ഇവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുര്ദ്ദിച്ച അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. പിന്നീട് 1874 റ്റ് നെയ്തൽ വിദഗ്ധനായ വിലും പീറ്റർ ഷോന്റൽ എന്ന ജർമൻ ബാസൽ മിഷൻ പ്രവർത്തകന്റെ വരവോടെ കൂടിയാണ് ഈ കാണുന്ന മുഹൂറ ഓട്ടവും ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും ഈ മാക്കിയുടെ പ്രവർത്തനം പുരോഗമിക്കാനും ആരംഭിച്ചത്.

എവിടെയെല്ലാം ഒരു ഉത്പന്നം അതിന്റെ സുവർണ്ണ കാലഘട്ടത്തിലുടെ കടനു പോകുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം തൊഴിലാളി ചുംബന്തമിന്നുയും ഭൂരിത്തതിന്നുയും ഒരു കമ പറയാനുണ്ടാകും. പണ്ഡലും രാജാവിന് ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വസ്ത്രം ഉണ്ടാകുക എന്നിട്ട് തിരുമൊഴിയിൽ നിന്നും അനുശാസിക്കുന്ന പ്രതിഫലം വാങ്ങുക എന്ന അവസ്ഥ ആയിരുന്നു തൊഴിലാളികൾക്ക്. കൊല്ലുങ്ങൾ പിന്നിട്ടും ഇത്തരം മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയിൽ വലിയ മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. 1930 കളിൽ 16-18 മൺക്കുർ വരെ ജോലി ചെയ്യേണ്ടി വരുന്ന ചുംബിത സാഹ

ചവുത്തിൽ ഗൈത്തിവേ തൊഴിലാളികൾ സമരം നടത്തി. ഈ സമരത്തിൽ നിന്നും ഉറർല്ലജം ഉർക്കുണ്ടും കൊണ്ടും, കോഫിക്കോട് നെയ്തൽ ശാലകളിലും, തിരുവള്ളൂർ കോട്ടൻ മിൽ, കോഫിക്കോട് കോമൺവെൽത്ത് ഹാക്കർ തുടങ്ങിയവയിലെ തൊഴിലാളികളും സമരം ചെയ്തത് പഴിയാണ് 1935 ഓടു കൂടി ആഴ്ചയിലെ തൊഴിൽ സമയം 54 മൺക്കുറായി നിജപ്പെടുത്തിയത്.

1930 കളുടെ ആരംഭത്തിലാണ് കണ്ണൂരിൽ തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ഇമ്മിതിപും അടിമത്തവും ജാതിയതയും തൊട്ടു കുടായ്മയും തുടങ്ങി അന്ന് നിലനിന്നിരുന്ന എല്ലാ സാമൂഹിക അരാജകത്വത്തിനെതിരെയും ഈ സംഘടനകൾ ശബ്ദമുയർത്തി. 1937 കാലഘട്ടത്തിൽ പാപിനിദ്രോ ആരോണ്ട് മിലിൽ, സാമൂഹേൻ ആരോണിന്നും തൊഴിലാളി ഭ്രാഹ്മ നടപടികളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. കെ. നായനാർ, കെ. പി. ആർ. ശോപാലൻ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നുകിൽ കൂടി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ശേഷമാണ് ഈ കാണുന്ന എല്ലാ സേവന - വേതന വ്യവസ്ഥകളും നിയമപരമായി

നിലവിൽ വന്നത് 1948 ലെ മിനിമം കൂലി നിയമം, ഫാക്റ്ററി നിയമം, തൊഴിൽ തർക്ക നിയമം, 1949 ലെ ഇ.എസ്.ബി. നിയമം, ബോൺസ് മറ്റാനുകൂല്യങ്ങൾ എന്നിവ ഇവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

കേരളത്തിൽ ഇപ്പോൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യശേഷ 755 സഹകരണ സംഘങ്ങളിൽ 135 എണ്ണം ഫാക്റ്ററി മാതൃകയിലും 620 എണ്ണം കൂടിൽ സഹകരണസംഘം മാതൃകയിലുമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ടെക്സ്സബെറ്റൽ വ്യവസായം പൊതുവിലും കൈത്തരി വ്യവസായം പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പ്രതിസന്ധി നേരിട്ടുകയാണ്. കയറ്റുമതി കുത്തകക്കാരായ ഒരുക്കുട്ടം ധനികരെ സഹായിക്കുന്ന കേന്ദ്രസർക്കാർ സമീപനമാണ് ഈ വ്യവസായത്തെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കിയത്. 2014 ത്ത് പുറത്തുവന്ന നാഷണൽ സർവ്വേ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് 1980 ത്ത് ഒരു വ്യവസായത്തിലെ ഉൾപ്പറമ്പം മാർക്കറ്റിൽ ചെലവഴിച്ചു കിട്ടുന്ന മൊത്തം സംഖ്യയുടെ 30% തൊഴിലാളികളുടെ കൂലിയായി കിട്ടിയിരുന്നു എന്നാണ്. എന്നാൽ 2014 ത്ത് ഇത് 9.5% ആയി കുറത്തു. 1980 ത്ത് മുതലാളിയുടെ ലാഭം 20% മായിരുന്നത്, 2014 ത്ത് 60% മായി

ഉയർന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് 2016 ലെ എൽ. ഡി.എഫ്. സർക്കാർ ആരംഭിച്ച കൈത്തരി അടക്കമുള്ള പരമ്പരാഗത തൊഴിൽ മേഖലകളുടെ ഉന്നമനത്തിനായുള്ള അരനേകം പദ്ധതികളുടെ പ്രാധാന്യം ഉയർന്നു വരുന്നത്. കേരളത്തിലെ സ്കൂൾ കൂട്ടിക്കൾക്ക് സംജ്ഞമായി യുണിഫോം വിതരണം ചെയ്യാനും യുണിഫോം പുർണ്ണമായും കൈത്തരി തുണി-യാകൾമെന്നും തീരുമാനമെടുത്തു. അതോടുകൂടി തൊഴിലാളികൾക്ക് ആഴ്ചയിൽ എല്ലാ ദിവസവും തൊഴിൽ ലഭിക്കുന്ന അവസ്ഥ വന്നു. ഇതോടെ തൊഴിലും കൂലിയും കിട്ടാതെ കൊഴിഞ്ഞുപോയവർ, ഈ മേഖലയിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു വരുന്ന അവസ്ഥ സംജ്ഞാതമായി. മാത്രവുമല്ല പുതിയ തൊഴിലാളികൾ, പ്രത്യേകിച്ചു സ്വന്തി തൊഴിലാളികൾ ഈ മേഖലയിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിലെ കൈത്തരി മേഖലയ്ക്ക് സംസ്ഥാന സർക്കാറിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സംരക്ഷണവും പ്രോത്സാഹനവും ഈ മേഖലയുടെ നഷ്ടപതാപം വീണ്ടുക്കാനും തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിത-സാഹചര്യം മെച്ചപ്പെടുത്താനും സാധിക്കുമെന്ന് നമ്മൾ പ്രത്യോഗിക്കാം.

അതിജീവന്തതിന്റെ പാതയിൽ

ചേറ്റമംഗലം നെയ്യർത്ത് ശ്രദ്ധക്കുളം മാഗസിൻ കമ്മിറ്റി ടട്ടത്തിയ യാത്രയിൽ നിന്ന്.

കണ്ണിരിക്കാൻ വളരെ ഉദ്ദേക്ഷനക്കമായ ഒരു പ്രധാന നെയ്യർത്ത്. ചിട്ടയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തരിയോടാസം കവിതകൾ രഹിക്കുന്ന കൈകളും താളം പിടിക്കുന്ന കാലും സുക്കശ്മം വികച്ചിക്കുന്ന കണ്ണുകളും കൂട്ടിയാണ് കൈതത്തിരെ മനോഹരമാക്കുന്നത്. ഒരു തരത്തിൽ ആദ്യാചിക്കുസ്വാർ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ജീവിതവും ഇംകൗളേ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കാനുള്ള ഓട്ടം കൂട്ടിയാണ്. പോരാട്ടത്തിന്റെയും അതിജീവന്തതിന്റെയും കമകൾ പറയുന്ന നെയ്യർത്ത് വീമിയാണ് ചേറ്റമംഗലം. എന്നെന്നയാണ് നെയ്യർത്ത് എന്നും അവിടെയുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളും എന്ന് അറിയാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഒരു അന്വേഷണമായിരുന്നു ചേറ്റമംഗലം യാത്ര.

"ഉണ്ടാക്കുന്ന രീതിയോക്കെ നോണക്കിലും പണ്ഡാനും ഇത് സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല" 53 കൊല്ലത്തേളായി തിക്കളിൽ അതഭൂദം നെയ്യുന്ന ശ്രീയരേഖൻ പറഞ്ഞു നിർത്തി. 1969ൽ ആൺ അദ്ദേഹം സൊബ്രോറിയിൽ ജോലിക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത്. തന്നെ ചെല്ലുസ്വോൾ ഒരു പുതിയ ഓട്ടത്തിനെ തന്റെ കട്ടിക്കണ്ണഡയിലും പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പിനെ മെല്ലു ഒരു പേനാക്കത്തിയെടുത്ത് ഓട്ടത്തിൽ അധികമായുള്ള മെഴുക് ചുരുഞ്ഞി കളഞ്ഞു. പിന്നീട് സാവകാശം നെയ്യർത്തിനെ പറ്റി വിശദമായി പറഞ്ഞു തന്നു.

കൃത്യമായ ശ്രദ്ധയും ശാരീരിക ക്ഷമതയും ആവശ്യമുള്ള പ്രവർത്തിയാണ് നെയ്യർത്ത്. നുഡുകൾ ഈ ചേർന്ന് വർണ്ണം

പകിട്ടാർന്ന തുണിതരമാകുന്നത് ഒരു മാന്ത്രിക വിദ്യ പോലെ
കണ്ണിരിക്കാനാകും. നെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന നൂലുകൾ
പാവ് വെള്ളത്തിലും കണ്ണിവെള്ളത്തിലും ഇട്ട്
ബലശേടുത്തി തിരിയിൽ കോർക്കും. കാലുകൾ ഉപയോഗിച്ച്
പ്രവർത്തിക്കുന്ന പെയലുകൾ പകുതി ലൂഫകളെ താഴോട്ടും
ബാക്കി പകുതിയെ മേലോട്ടും ആയി ക്രമീകരിക്കുന്നു. ഒരു
കൈയിൽ പിടിച്ചിട്ടുള്ള കയർ വഴി ഓട്ടത്തെ ഇരു
വരങ്ങളിലേക്കും വേഗത്തിൽ നീക്കാൻ കഴിയും. നൂല്
ചുറ്റിയിട്ടുള്ള ഒരു പാവും ഓട്ടത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടാകും. ഈ
നൂല് ഓട്ട നീഞ്ഞുന്നതനുസരിച്ച് പുറത്തേക്ക് വരികയും
ഇഴകൾക്കിടയിലൂടെ സഖവരിക്കുകയും ചെയ്യും. മറുകയിൽ
പിടിച്ചിട്ടുള്ള നാരുകൾ പിടിപ്പിച്ച പലക കൊണ്ട് ഈ നൂലിനെ
മുന്നോപേ പോയ നൂലിന്റെ അടാതേതകൾ എത്തിക്കുന്നു.
അടാതതായി പിണ്ഡും പെയലിൽ അമർത്ഥതുന്നതോടുകൂടി
നേരത്തെ താഴേക്ക് നിന്ന് നൂലുകൾ മേലോട്ടും, മേലോട്
നിന്നും താഴേക്കുമായി ക്രമീകരിക്കാതുന്നു. ഇതോടുകൂടി
ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പുർത്തിയാകുന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാമറ്റ ഇഴകൾ
തന്ത്രചേരുവോഴാൻ വസ്ത്രം പുർണ്ണമാകുന്നത്. എത്തു

നിമിഷവും നൂല് പൊട്ടാൻ സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ തിക്കണ്ണ
മനസ്സാന്നിധിയും അതിവശ്വമുണ്ട്. നൂൽ നൂൽക്കുന്നതും
നെയ്യത്തു പോലെ പ്രയാസമേറിയ ജോലിയാണ്. ചർക്കെ
ഉപയോഗിച്ചാണു ചുറ്റിയെടുക്കുന്നത്. ഒരു കൈകൊണ്ട്
ചർക്കെ തിരിക്കുകയും മറുകൈകെ കൊണ്ട് നൂലിനെ പാവിൽ
ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

"വേദനയോക്കെയെടുക്കും, ചിലശോശ്ര വിരൽ അറ്റം കീറി
പോകാറുണ്ട്. എന്നാലും ഈ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ"
തന്ത്രം ചെല്ലുവോൾ ബിന്ദു ചേച്ചി നൂൽ നൂൽക്കുകയായി-
രുന്നു. ശ്രേഷ്ഠം നൂൽ വരഞ്ഞ് കീറിയ ചുണ്ടു വിരലും
തള്ളപിരലും ചിരിച്ചു കൊണ്ട് തന്ത്രംകും കാണിച്ചു തന്നു.

ചേന്മംഗലം, കുത്താംസുള്ളി, ബാലരാമപുരം തൃഞ്ഞീയുള്ള
കൈതത്തി തൊഴിലാളി സംഘങ്ങളാണ് ഇന്നും
കൈതത്തിയെ അതിന്റെ തന്നിമയോടെ കാത്തു
സുക്ഷിക്കുന്നത്. 1954ൽ ആൺ ചേന്മംഗലം വിഭവം സ
സഹകരണ സംഘം രൂപം കൊള്ളുന്നത്. അന്ന് വരെ
സംഘടിതമല്ലാതെ പണി ചെയ്ത് കൊണ്ടിരുന്ന നെയ്യത്ത്

തൊഴിലാളികളെ അണി നിരത്തി ആരംഭിച്ച ചേനമംഗലം സൊസൈറ്റികൾ മൂന്ന് സജീവമായ 13 യൂണിറ്റുകൾ ഉണ്ട്. ചേനമംഗലം എന്ന പേര് അടുത്തിടെ കേരളത്തിൽ പ്രചാരമാകുന്നത് 'ചേക്കുടി' പാവകളിലും ദാഖലയാണ്. 2018 ലെ പ്രളയസമയത്ത് മഴ ആരംഭിച്ച ഉടനെ തന്നെ തികളും നെയ്തത് തുണിത്തരങ്ങളും കഴിയുന്നതു ഉയരത്തിൽ സുകചിച്ചിരുന്നുകിലും മേൽക്കൂരയോളം പൊന്തിയ വെള്ളത്തിനാൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് ഉണ്ടായ നഷ്ടം നിർവചനിയമായിരുന്നു. വെള്ളത്തിൽ കിടന്ന ചീര്ത്ത തികൾ, നശിച്ചു കഴിത്തെ നുലുകൾ, തുണിത്തരങ്ങൾ... അവയിൽ നിന്നാണ് ചേക്കുടി എന്ന ആശയം ഉടലെടുത്തത്. ചേക്കുടി എന്നാൽ ചേരിന അതിജീവിച്ച കുട്ടി. ചെളി കഴുകി കളഞ്ഞ് ഉണക്കി നിർമ്മിച്ച തുണി പാവകളാണ് അവ. ചേനമംഗലത്തിന്റെ അതിജീവന കമ പറത്തെ ചേക്കുടിയെ പൊതു സമൂഹം ഏറ്റുടരുത്തത് നെയ്തതുകാരെ ഏറെ സഹായിച്ചു. കൂടാതെ കൃത്യ സമയത്തുണ്ടായ സർക്കാരിന്റെ ഇടപെടലും തൊഴിലാളികൾക്ക് താഴ്വായി. തുടരെ വന്ന പ്രളയവും മഹാമാരിയും അതിജീവിച്ച അവർക്ക് പറയാനുള്ളത് ചേക്കുടിയുടെ മാത്രം കമയല്ല, മറിച്ച് ഏത് പ്രതിസന്ധികാലത്തും ജീവിതം നെയ്തെടുക്കാൻ സാധിക്കും എന്ന തിരിച്ചറിവ് കുടെയാണ്.

Two years. Two long years stripped us of almost everything we took for granted, forced us inside, and put the onus on us to find our way through one of the most precarious times in recent memory. The saying goes, necessity is the mother of invention. Engineering's finest moments always come in times of distress. GEC's students showed their empathy, mettle, and ingenuity through their marvelous inventions and developments that came through when people desperately needed them.

The mask is a symbol of the pandemic. There was a solid year where there wasn't a single unmasked person out on the street. Despite its prevalence, its design flaws were glaring. Professionals that needed to do quite a bit of talking, such as doctors and teachers, found the mask to be quite a vexatious hurdle. It muffled their voice and forced them to speak louder to effectively communicate. GEC's students designed a lightweight rechargeable amplifier attachable to any mask. This design was wildly popular. It clips on magnetically, it charges via USB, and its light so it doesn't get in the way. Due to its resounding initial success during the prototype phase, the amplifier was manufactured in bulk and distributed to doctors across Thrissur, whose lives were made a little easier in a trying time.

Persevere through peril.

One of the worst shortages faced during COVID in India was the oxygen crisis. With a higher number of patients presenting with more severe symptoms than in the first COVID-19 wave, oxygen resources were being depleted at a much faster level during the subsequent waves and hospitals struggled to keep up. Finding ways to get more oxygen became a

matter of survival. GEC's technical brilliance shined yet again with the design and construction of an oxygen concentrator, which could concentrate and produce 90% oxygen that could supply upto 4 patients at once! Such machines were incredibly expensive at the time, out of reach for so many suffering people who needed it. The machine constructed by GEC was then handed over to Government Medical College, Thrissur where it could be used to help save lives.

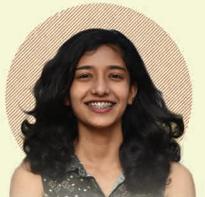
Not all inventions were pandemic-related, some excellent designs came out of identifying existing problems and applying an engineer's mind coupled with youthful creativity to produce a stunning solution. A prime example of this was the production of a prototype of a pepper harvesting machine. Built by the Nodal Center for AI at GEC in collaboration with Agricultural University Thavanoor, the robot uses cutting-edge computer vision and machine learning algorithms to identify ripe peppers and then harvests them using a motor powered blade connected to the end effector.

Efficiency is key to sustainability. The vehicles we have today are expediting the effects of climate change due to their gross inefficiency. A team of students from GEC set off to create an electric cycle that would be highly efficient and protect the riders from Kerala's weather. They came up with a brilliant electric cycle weighing in at just about a hundred and fifty kilograms. It can comfortably carry two passengers along with 20 kilograms of luggage. The cycle can travel at speeds upto 30 km/h for a range of 75 km on a single charge. The roof protects the riders from rain and sun. The design was commended by the SAE and ranked first in the state and fifth nationally.

All this and more, from the sharp minds that walk our campus daily who care about more than a grade on a card or words on paper. The future is uncertain, but whatever comes, we know we're up to meet the challenges that come our way!

Association Secretaries

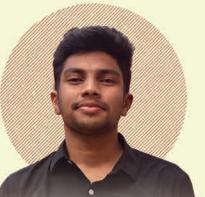
Union Members

Kavya Raghunathan
Chairperson

Arya Ramachandran
General Secretary

Ansaf S
Arts Club Secretary

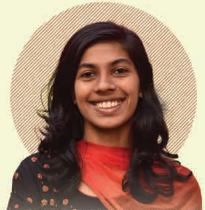
Neelambari
Magazine Editor

Jincy Balakrishnan
Lady Representative

Ayana KJ
Lady Representative

Anjana K
UUC

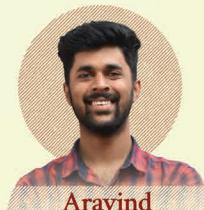
Albin P K
UUC

Sravan Sankar
Sports Secretary

Ajith A
Chemical

Aravind
Electronics

Febins Jose
Mechanical

Gayathri C S
Civil

Rachitha Ravindran
Production

Sam Philip
Electrical

Shree Lakshmi Lanish
Computer Science

Sreelakshmi OS
Architecture

PG Association Secretaries

Adhithy Menon E
M Plan

Akhila K S
Computer Science

Alfina S
Health, Safety and Environment

Anagha Jayaraj
Communication

Angelus Micheal
Power Electronics

Anjala Nazar
Environmental

Arun V B
Manufacturing Systems

Devika S
Industrial

Jesmal C J
Structural

Jincy Jose
Power Systems

Muhammed Swalih M
Production

Nirmal P Kumar
MCA

Nirmala Theresa
Water Resources

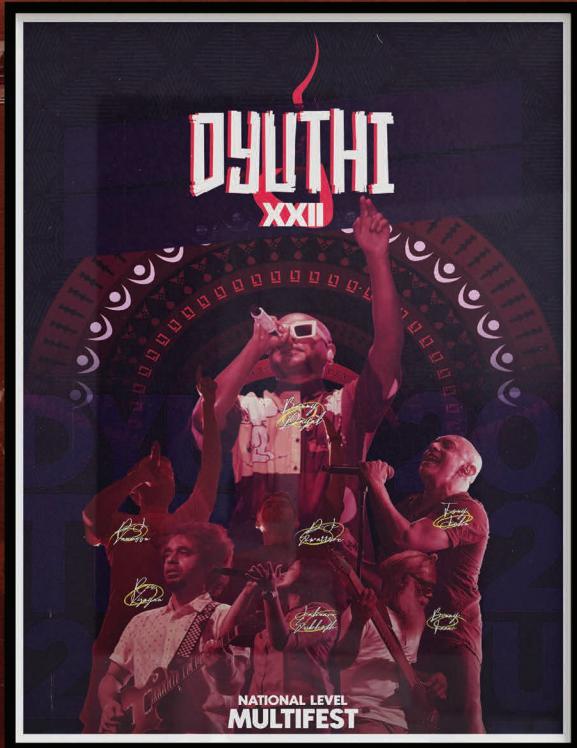
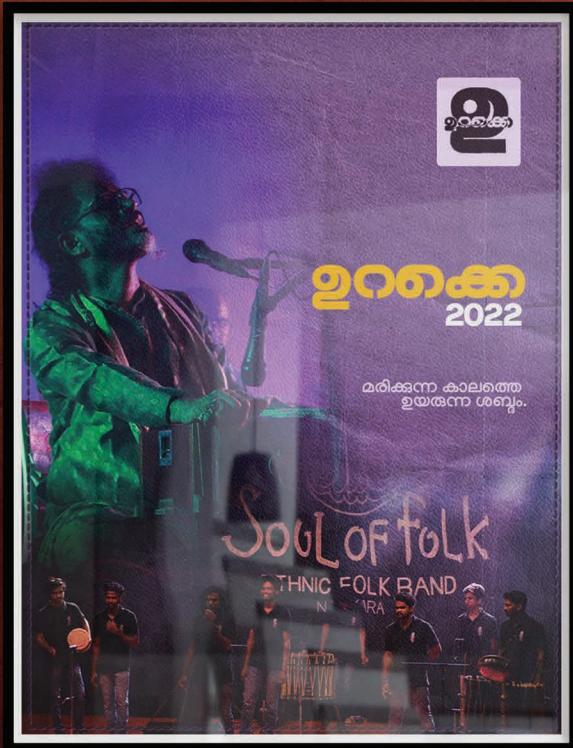
Prince B Paul
Process Control

Rinsiya E A
VLSI

Sijo Mathew
Internal Combustion

ഉച്ചാർ പരമ്പരാ

ഒരു മഹാമാരിയെ അതിജീവിച്ചുത്തിയ വിദ്യാർമ്മിസ്ഥൂഹം തന്നെള്ളടക്ക ജീവിതാന്ദരവങ്ങളിൽ നിന്ന് നെല്ലേടുക്കാൻ കൊതിച്ച മാഗസിൻസ് ഒരുക്കണമാർക്ക് തുടക്കം കുറിച്ച സാധാഹരം, നജീബും, സമീറയും, മാതളിൽ മതതായിയും, ക്രിസ്തീ അന്ത്രപോറ്റും തുടങ്ങി എല്ലാമറ്റ കമാപാത്രങ്ങൾ, കാലത്തെതു അതിജീവിച്ച് മനസ്സിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയ ഒരുക്കേക്കം കമകൾ. ഇന്തനെ ചാർത്താൻ അനവധി വിശേഷങ്ങളുണ്ട് എഴുതുകാരനായ ബൈന്യാമിൻസ് സാന്നിദ്ധ്യത്തിലാണ് മാഗസിൻ കമ്മിറ്റിയും പിരവിയെടുത്തത്. ബൈന്യാമിനെ കാണാനെന്നോന്നം പതിവില്ലാതെ നിന്നു പെണ്ണു മഴുക്ക് ശേഷം മണ്ണിൻ്റെ സുഗന്ധം ആവോളം ആസ്വനിച്ച് ഗൃഹാലഭിയിൽ തുട്ട കൂടിയ സാഹിത്യ പ്രേമികളും എഴുതുകാരനും തമിൽ നീം ചർച്ച ചുവർക്കും വേറിട്ട് അനേകവമായി. ജി ഈ നി എന്ന സർപ്പാതമകതയുടെ നെയ്തൽ ശാലയിൽവെച്ച് ലോകം ഇത്തീവാഞ്ഞേപാർ തന്മാർക്കണ്ണായ തിരിച്ചറിവുകളെ, അവ പകർന്ന മെഴുതിരി വെളിച്ചുതെതു അതിൻ്റെ ഉള്ളംഖളിയും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് 'നാം അനേകിക്കാതെ ജീവിതങ്ങളെല്ലാം നമുക്ക് വെറും കേടുകമകൾ മാത്രമാണ്' എന്ന പറഞ്ഞ വെച്ചു എഴുതുകാരനമായി ഉണ്ടായ സംശാദം എഴുത്തും, സമുച്ഛവും, സമകാലികപ്രയോഗങ്ങളും, മതവും വർദ്ധിയതയും തുടങ്ങി പല തലത്തിൽ ഉയർന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുല്ലാം സുന്ദരവും സുന്ദരികൾവുമായ ഉത്തരങ്ങൾ ബൈന്യാമിൻ തന്റെ ആവന്നാഴിയിൽ കാത്തുവെച്ചിരുന്നു. ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട സൗഖ്യിയെ പഠിയുണ്ട് ചോദ്യത്തിന്റെ സൗഖ്യി കഴിയുന്നോൾ തന്നെ അതുമായുള്ള ബന്ധം സൗഖ്യാവ് അറുത്തു മുറിക്കകയും അടുത്ത സൗഖ്യിയുടെ ഉത്ഭവം തന്നീ അലയുകയും ചെയ്യുമെന്നും വായനക്കാരാണ് സൗഖ്യിയെ വളർത്തുന്നത് എന്നമായിരുന്നു മറ്റുപടി.

ബന്ധമില്ലാതെ അനേകകും ഓലുകളെ ഇം ചേർത്തു വന്നും പട്ടണം ഉള്ളും പാവും പോലെ കലാലയത്തിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന സർഗ്ഗാതമകത നിറഞ്ഞെതു ഓലുകളെ ഇം ചേർക്കുന്ന ഇം ഉള്ളും പാവിന് ബൈന്യാമിൻ തിരി കൊള്ളത്തി. കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ രജിസ്ട്രി ഭട്ടിരിപാട് അധ്യക്ഷത വഹിച്ച സർസ്സിന് മാഗസിൻ എലിറ്റർ നീലാംബരി നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അന്ന് ബൈന്യാമിൻ കൊള്ളത്തിയ തിരിയാണ് പല പുനർ മരണത്തിലുടെ ഇന്ന് തെളിഞ്ഞെതു കത്തുന്നത്.

chess

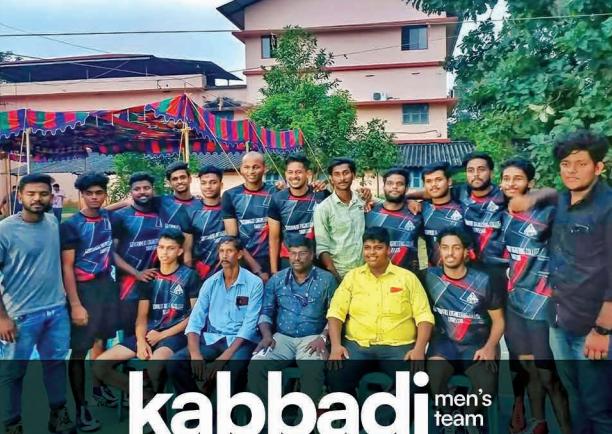
cricket

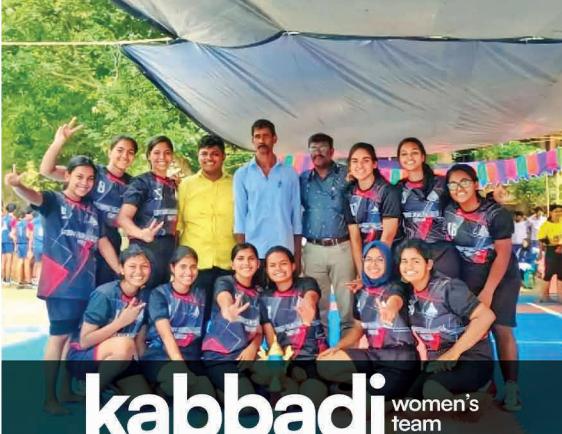
football

handball

kabbadi
men's team

kabbadi
women's team

khokho
women's team

tennis

tug of war
women's team

softball women's team

softball men's team

netball

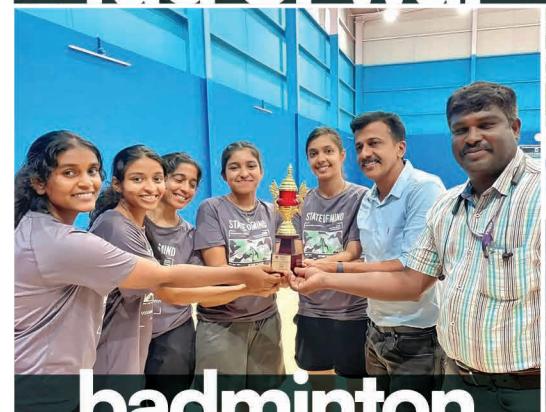
tug of war men's team

basketball

volleyball

badminton

kho kho men's team

table tennis

Union Report.

The college union 2021-22 was elected on 10th January 2022. This report covers the numerous activities conducted by the College Union.

Bhoomika'22

The official inauguration of the newly elected college union was done on May 6 by the college Principal Renjini Bhattathiripad along with the film crew of Jo and Jo which included renowned artists like Nikhila Vimal, Mathew Thomas, Melvin G Babu, Sagar Surya and the director of the movie Arun D Jose. After that a cultural night with various stage performances by the students gave a colourful head to Bhoomika'22 and a good start to the union.

Valentine's Day

The Valentine's Day programme was held on the 14th of February. It included informal event and a musical night. It was something that

held up the long-espoused value that love is love regardless of the gender or sexual identity.

Oodum Paavum

The official inauguration of magazine committee was conducted on 8th April and the event was graced by the eminent writer Sri. Benyamin at the college gallery. Following this was a refreshing musical night by singer Sreerag Bharathan and his band.

GSL-22

The GEC Soccer League was officially inaugurated on 13th May in which 8 teams vied against each other. Each team had to purchase an icon player through an auction. The final was played between Sharthan FC and Kunzima FC on June 7th. Sharthan FC won the title in a penalty shootout. An incredible end to what was an indescribable season.

Urakke

The college union arts fest 'Urakke' was conducted in the month of June with the offstage events held on the 24th and 25th may and the onstage events on the 22nd, 23rd and 24th june. The college union arts fest was officially inaugurated by the film star Deepak Parambol along with the crew of the movie 'Heaven' which consisted of the film director Unni Govindaraj, the scriptwriter P S

manyan and actor Syam. 'Urakke' was a grand success because of the active participation of GECians and the team spirit they displayed in various competitions. The students of GEC were split into four teams and in the end, team 'Malgudi' emerged as winners. A musical night was held on the 22nd June with a captivating performance by the singer Shahabas Aman. The closing ceremony was marked by an energetic performance by the folk band 'Soul of Folk'.

Onam celebration

The Onam celebrations was held on September 3rd. There were numerous programmes on department and college levels. The students revelled in the chendamelam as the celebrations drew to a close.

Union Games

The true sporting spirit of GECians was seen at the inter-departmental games which was held from 20th September to 19th October. In the inter departmental union games, basketball, volleyball and cricket tournaments named Dunk, Ace and Hitz respectively were held. They turned out to be a great success due to the overwhelming number of participants. Teams from different departments made an effort to prove their strength on the grounds of GEC.

Dyuthi Website Launch

The website of our national level multifest, Dyuthi, was launched on the 26th of September. The college principal, Dr. Renjini Bhattathiripad, was present along with the cast of the movie 'Saturday Night' which included Nivin Pauly, Saniya Iyappan, Aju Varghese and Grace Antony.

Dyuthi Diwali'22

A Diwali night was held on the 28th of October. Diyas were lit and lanterns released. All this along with the musical performance of the college band, Bansuri, made for an indelible night.

Dyuthi Halloween

A Halloween night inclusive of games and a costume party was conducted on November 2nd at the Millennium Auditorium.

The event stayed true to its name and was successful in bringing the spirit of halloween.

Dyuthi

GEC's national level multifest was held from November 24 to 27.

On one of the days leading to Dyuthi, a run named 'Dyuthi Run' was organised at Thrissur Round with the aim of proclaiming the event's inclusiveness. Students from various colleges partook in the four-day long multifest. There were many workshops, informal, department

and college-level events. There were also a number of technical talks including one given by our notable alumnus, Dr. Tessy Thomas. The last three days were marked by proshows by the Avial band, DJ Swattrex, DJ Vanmoon and Benny Dayal. Needless to say, the event was able to display the spirit of GEC and fostered a sense of togetherness as the students worked towards making it a success.

Akrithi

The freshers' programme, Akrithi, was held from January 3 to 6. From the icebreaking sessions at the departments to informal events and a DJ night on the college level, the programme offered freshers the perfect opportunity to acclimatize to college life and bond with each other. On January 5th, the students danced to the beats of NNK Thambolam and there was a live performance by Rhythm on January 6th to top it all off.

Chithram

Movies are an excellent medium to promulgate ideas; they bring people together from different walks of life. With the aim of creating a space for cinema lovers to get together and for people to explore the world of cinema, a film festival named Chithram was held on February 6,7,8 at campus where numerous films were screened in the college auditorium.

were screened in the college auditorium. On the first day, the award-winning Canadian motion picture 'Incendies' was screened followed by the Korean movie 'Decision to Leave'. The next day, the movies 'Sardar Udham' and 'Hereditary' were presented. The films 'Ettu', 'Bheeshma Parvam' and 'Vikram' marked the end of the three-day long film festival. Chithram was an edifying experience that prompted people to look at movies beyond the surface perspective.

Union Athletics

The Union Athletics was a celebration of fierce competitiveness and athletic prowess. Held on March 7th & 8th, the event comprised of 37 events and saw the scintillating performances of hundreds of student athletes. The students of GEC were split into four houses that were to compete for the trophy. The winners of each of the events would qualify to participate in the University Athletics Meet. In the end, after a spectacular showing from students of all houses, Emerald house was crowned champion.

Club Report.

IEDC

The IEDC GECT aims to promote innovation and entrepreneurship among students and faculty by providing a platform for their ideas and businesses through events such as hackathons, workshops, talks, webinars, and competitions. IEDC GECT hosted a variety of events to produce technically competent and skilled entrepreneurs, including a business analytics and web development workshop. In 2022, IEDC GECT organized events in collaboration with Kerala Startup Mission's Innovation Premier League and launched a comprehensive training program with TBI GECT for first and second-year students.

OASIS

OASIS is a Pain and Palliative Care unit at GECT established in 2010 that collaborates with organizations such as The Alpha

Pain Clinic, TRE foundations, and government and Kripa old age homes. The team has developed an electric tricycle for a handicapped lottery seller. OASIS raises awareness about Pain and Palliative care through annual events like "Kiranam" and "Sparsham," the latter being a cultural program on World Palliative Care Day. The club also aims to develop the social and spiritual thinking of students and enhance their approach towards life. The last "Kiranam" and "Sparsham" were held on June 25, 2022 and October 22, 2022 respectively and were successful.

SAE

Team Ikshana won 1st place in Kerala and All India Rank 2 in the Bicycle Designing competition with a foldable handle bicycle. Team MESA secured All-India Rank 6 and 3rd in the Mega ATV Championship. Team AIRINO won 1st in Kerala and 2nd overall in the SAE AERODESIGN CHALLENGE. SAE GECT earned All India Rank 25, 26th in Engineering Design and 21st in Business Plan Presentation in the 2021 Formula Bharat event. Team Mesa placed 24th overall and 1st in Kerala in the Baja SAE India 2022, with All India Rank 11 in

event and 15 in Design event. Team BUG-E participated in its first physical event, E-BAJA, and won All India Rank 33 and 2nd prize in Kerala.

GDSC

GDSC GECT, the technical club of Government Engineering College, Thrissur, had a successful and eventful year in 2022. The club began with the GDSC WOW event, a three-day virtual event featuring webinars and a treasure hunt. It also organized the Women In Tech event with a UI/UX design workshop and other interactive sessions. Other events included the five-day Flutter festival for first-year students, with activities such as treasure hunts, quizzes, puzzles, chess tournaments, poster designing, and more. The project-based UI/UX event, Adorn, was also well-received by students. The club conducted a range of workshops, competitions, and bootcamps, including Clickzilla, a five-day Kotlin bootcamp, and a 30-day cloud programming event. All events were well-planned and offered valuable learning opportunities for students, making for a fantastic and knowledge-filled year for GDSC GECT.

TinkerHub

TinkerHub is an active community that has been working hard to promote innovation and technology. By providing a platform for 80+ projects, internships and mentoring, it has become a hub of learning and development. Over the past year, it has held a series of successful events including hackathons, workshops, talk sessions and competitions. The highlight of these events was "Hack@Arch", a 36-hour national level hackathon that saw 700+ registrations and a prize pool of over 3 Lakhs. Additionally, the community has a dedicated women in tech chapter (WIT GECT) that aims to address the gender gap and provide a platform for women enthusiasts.

ISTE

The ISTE GECT student chapter was a platform for students to showcase their technical skills and learn about new advancements in technology. In 2021, the chapter achieved the highest number of new memberships and one of its students, Vishnu K from the ECE department, won the Best Student Award at the ISTE Kerala Section Awards. The year started with the 20th Annual ISTE State Convention DAK-

where the chapter placed first runner-up. The chapter organized various events such as workshops, design competitions, webinars, and a group discussion event. The club also celebrated Women's Day and marked the end of the old committee's tenure and the arrival of the new committee with the annual college-wide series KRANTHI'22. Overall, the ISTE GECT student chapter had a successful and memorable year.

Gyanartha Quiz Club

The Gyanartha Quiz Club had a productive year despite the challenges posed by the pandemic. The club rebranded and adapted to the new normal by moving their activities online, including hosting online quizzes and weekly Instagram story trivias. They also collaborated with other student organizations like IEEE and ISTE to conduct quizzes. Once the world returned to normal, the club resumed its offline activities and held an offline Sci-Tech quiz during the Summer Startup Festival. With increased participation in their regular weekly informal sessions, the outgoing members were given a farewell and the club has a promising future with an energetic membership base.

NSS

The National Service Scheme Units 181 & 259 at the Government Engineering College Thrissur had a successful and impactful year in 2021-22. The units carried out regular activities like Haridavidya (organic vegetable farming), participated in Life Mission survey, cleaning activities, and held competitions and orientation on special days. They also hosted a state-level Pre Republic Day Parade selection camp and conducted a 3-day and 7-day special camp with the aim of creating assets for the government and reviving existing infrastructure. The units celebrated Onam with physically challenged students and visited an old age home. They achieved recognition by winning a World Book of Record for maximum blood donation on a day and receiving an appreciation award for their contribution to a challenge organized by APJ KTU NSS cell.

IEEE

The IEEE Student Branch of GECT also hosted several guest lectures, workshops, and online events to provide a platform for students to learn from industry experts

also conducted online certification courses in cutting-edge technologies such as IoT, AI, and Cybersecurity. The members of the branch were highly involved in organizing the events and workshops, thereby enhancing their leadership and organizational skills. The branch has a strong relationship with the industry and academia, which helps its members to get hands-on experience and exposure to the latest advancements in technology. With its diverse and active membership, the IEEE Student Branch of GECT is a hub of innovation, creativity, and growth for tech students in the institution.

DHD

GEC's very own Nadumuttam is home to a bunch of groovers, who put their heart and soul into dancing. When sounds go muffled, they tap their feet off to create that rhythmic beat. DHD started off the season by competing in Christ college where they bagged the first prize. And it did not stop there, DHD embarked their signature in cultural fests of CET, TKM, and various other colleges. They also share their joyride with the crowd that enjoys a good flashmob.

Astral Space Club

The Astral Space Club offers learning and exploration opportunities in astronomy and space tech via lectures, interactive sessions with experts, star-gazing, and a student-led rocket project. Exciting events are planned for November and December. The club provides a platform for students to pursue their space passions.

Abhram

Abhram continues to be a vibrant hub for all things film-related at GEC. The club provides an inclusive and engaging platform for students to explore the world of cinema through a variety of activities, including seminars, workshops, screenings, and festivals. The club also continues to foster a sense of community among cinephiles and encourages members to develop their passion for the art of film. With programs tailored to both newcomers and experienced movie-goers, Abhram is a go-to destination for anyone interested in cinema.

Bansuri

The music club, Bansuri, at GEC Thrissur thrived this year. It promoted all artists and provided musically gifted students with the

best exposure through regular meetings and jamming sessions. The club was successful in enriching the environment with festivity, making its mark in almost all events on and off campus. Bansuri had memorable performances at various events and introduced fresh talents to GEC through open mics and jamming sessions.

Ideator

The innovation club, Ideator, was started in 2013 and was inspired by the late DRDO scientist K P Shaji. In the academic year 2021-22, the club was involved in various campus activities and worked on mini projects such as the Floor Position Identifier Robot, Door Automation, and Line Follower. They organized workshops under the names Srishti and Spectra and helped medical personnel during the Covid-19 pandemic by developing projects like RoNS, headshields, and Sanitizer Kunjappan 2.0. Ideator held an interactive session on humanitarian projects and initiated the project Big Mac lite in collaboration with NIPMR, a cost-effective short communication device for the differently-abled, which is now in its final stages of implementation.

മാഗസിൻ കമ്മറ്റി.

ലോകമുണ്ടായ കാലം മുതൽ ഒരു മരം ആ വഴിയോരത്ത് ചുറ്റച്ചുറുകോടെ പടർന്ന് പതലിച്ച് നിന്നിരുന്നു. അതിന്റെ വേതകൾക്ക് ഭ്രമിയുടെ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും അറിയാനെല്ലാ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. നടന്ന കഷിണിച്ച് പത്രപേര് ആ മരച്ചുവട്ടിൽ വന്നിരുന്നു. സുരൂൻ് ചോരച്ചുപാർന്ന നേരം. എന്തിനെയോ തെക്കി പരവശരായ അവരെ ആ മരം ഇള്ളം കാട്ടിന്റെ തണ്ടത്തെ തലോടലോടെ തന്നിലേക്ക് അടുപിച്ച്. നേരം ഇതണ്ട്. ആ തുരിത്തിൽ അതിന്റെ അജ്ഞത്തെയിൽ സ്വയം മരന്ന് അവർ അവിടെ കടക്കിയിരിപ്പായി. സമയം ഘടകിക്കാരന്നുചികയിലേക്ക് മാത്രം തുടങ്ങി. അവർ ആലോചനകളിൽ മുഴുകി. പതിയെ അവർ പോലും അറിയാതെ അവത്തെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും വേതകൾ മുളച്ചപൊന്തി. അവ ഭ്രമിയിലേക്ക് ആഴ്ച നീറണ്ടി. ആ വമരത്തിന്റെ വേതകളുമായി ഇളക്കിച്ചേർന്നു. തന്നിലേക്കെത്തുന്ന ഏതു നട്ടുന്നു വെട്ടത്തെയും ആവാഹിക്കാനായി ആർത്തിയോടെ അവർ കാത്തുന്നിനു. ചിനകളുടെ ആഴവും പരപ്പം വർദ്ധിച്ചു. തളരാൻ തുടങ്ങിയ അവർക്ക് വേതകൾ പോഷണം നൽകി. ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയപോൾ ചിലുകൾ താരാട്ടപാടി. പൊട്ടന്നുനെ ചക്രവാളത്തിൽ നിന്ന് ഉദയസൂര്യന്റെ ആദ്യത്തെ രശ്മികൾ ശരവേഗത്തിൽ അവരിൽ വന്ന തരച്ചു. മുത്താക്കത്തിയിൽ തമിൽ പിണ്ണണ്ണിത്തനു വേതകൾ തമിലുള്ള അവസാനത്തെ ബധാവും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. പലജീവിതങ്ങൾ തൊട്ടറിഞ്ഞെ അവരിൽ വാങ്ങകളുടെ ഒരു പ്രവാഹം ഉത്തരവിച്ചു. അതിനെ പതിച്ച വെക്കാൻ അവർ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാന്തു.

ഉടൻ ആ വമരം തന്റെ തൊലിയുറിത്ത് അവർക്കായി ഒരു പ്രതലം ഒരക്കി. ചുറ്റും വളർന്നുന്നിനു മഷിത്തണ്ണാടിച്ച് അവർ എഴുത്ത് തുടങ്ങി...പടിഞ്ഞാറൻ പുനർമരണങ്ങളുടെ കമ.

പതിവുപോലെ അയാൾ പണിശാലയിലേക്ക് നടന്നു. ചുവരിൽ തുക്കിയിട്ട് എണ്ണമറ്റ പാവക്കൂട്ടുകളെ ഗൗണിക്കാതെ പുതതനൊരെണ്ണത്തിനെ പട്ടാരളളെ തന്ത്രപാടിൽ ഉള്ളിയും മരതതകിയും തിരഞ്ഞെടു. ദിവസങ്ങളുടെ കരിനായുന്നു. അയാളെ കഷിണിപ്പിച്ചിരുന്നു. വിരലുകൾക്കാന് പതിവിലും വേഗമുണ്ടായിരുന്നു.

അയാളുടെ പട്ടുകൾക്കുല്ലാം തന്നെ ഒരേ മുവമായിരുന്നു. കുടിയ വയറും കാഴിതെ കണ്ണമായി അവ ആ മുറിയിൽ, സുജ്ഞാവിനു ആറ്റും ചിതറിക്കിന്നു. പട്ടച്ചുടൻ കുടിയള്ളു വെള്ളുള്ളിനാൽ അതിന്റെ കൈ കാലുകൾ ബന്ധിച്ചിടാൻ അയാൾ അമാനിപ്പിലും. ഉത്സവപറമ്പിലും കവലയോരങ്ങളിലും ആ മുത്തുവന്നുണ്ടാക്കുന്ന ഉയർച്ച താഴ്ചകൾക്കാനുസരിച്ച് അവ താഴ്ത്തിൽ ചുവടുകൾ വച്ചു. അയാളുടെ പാവക്കൂട്ടുകളായിരുന്നു.

അയാളുണ്ട് നടന്നിവർത്തി. ആഴ്മമുള്ളായ നെട്ടവീർപ്പിനൊപ്പം വിയർപ്പുകൾനുണ്ടിട്ടി വീണു. മരച്ചീളുകൾ തട്ടി നീക്കി തന്റെ പുതതൻ സുജ്ഞിയെ വിലയിൽത്തന്നേം പടിതൊരു വെളിച്ചും മനുസന്നത് കണ്ണകോൺഡൈറ്റുണ്ടെന്നു. 'മിനക്കപണികളും പട്ടുപിക്കുല്ലം നാളേയാവാം.' അയാൾ സ്വയം പറത്തു. താങ്കോൽ കൂട്ടം അരയിലിറുക്കി പടിയിലുന്നേം എന്നതെത്തും പോലെ അയാളുടെ മനസ്സ് തുന്നുമായിരുന്നു. അയാൾക്കാനുംനുണ്ടായിരുന്നു.

ആയിരുമായിരും പ്രതിബിംബങ്ങൾക്കിപ്പുറം ആയിരുമായിരും ആവർത്തനങ്ങൾക്കിപ്പുറം അവൻ മാത്രം കണ്ണപോളുകൾ വെള്ളിത്തുരുന്നു.

"വെളിച്ചും... സഹിക്കാനാക്കാനില്ല... മേലാകെ നീറുന്നു..."

പലനിറങ്ങളിൽ, കസവൊളികളിൽ തന്നെ ചുംഗം നിന്നു മുറുമുറു മരപാവകൾക്കിടയിൽ അവൻ പട്ടുക്കാതെ മേനിയിൽ മാത്രം നിലാവെളിച്ചും ചിന്നിച്ചിതരിതുന്നു പിനിച്ച അവൻ കണ്ണകൾ മാത്രം ഇന്നിനെ തിരഞ്ഞെടു. ഉലടടക്കൾക്കിടയിൽ ഇന്നാലെക്കളും നാളേയും ചോദ്യാത്തരങ്ങളായി തുപാന്തരം പ്രാപിച്ചു. മണിക്കൂറുകൾ മാത്രം പഴക്കമുള്ള ചുണ്ടുകൾ പാവക്കൂട്ടുകളിൽ നാടൻ ശ്രീലുകൾക്കിപ്പുറം മറ്റുന്നേം ഉള്ളവിട്ടു..

തെരുവുവിമികളിൽ, നടന്നവേദികളിൽ അവൻ. നിറസാനിയുമായി. സുജ്ഞാവിന്റെ ഇംബുസാനങ്ങൾക്കുമാവൻ പുതു ചുവടുകൾ തേടി. കാലതെത്ത മാറ്റിയെഴുതിയ ആ താഴ്ന്നങ്ങൾ മുത്തുക്കുളെ നേന്നാനുണ്ടായി അറുതെത്തറിയുന്നു. നിയന്ത്രണങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചുരിയാരെള്ളതാണും, അവൻ ഉയിർ എരുപ്പും നിരുപ്പും ഉലകതേരാട്ട് സാധ്യമായ സാകല ഓഷകളിലും വിളിച്ചുപറയാനാഗ്രഹിച്ചു.. ചാരംലക്കിലുക്കന്നുൾക്കുപ്പുറം നമ്മളാ ആരവം കേടുവിയുന്നു.. നേരതേടിയതിനാൽ, നാവടക്കാതെത്തിനാൽ ശ്രീലു തന്നെയവനെ പിച്ചുവൻ എന്ന പേര് ചൊല്ലി വിളിച്ചു..

പട്ടിൽ പിച്ചുവൻ പിന്നുയും പിന്നുയും മരിച്ചു.. അവൻ ഓരോ പുനർമരണങ്ങളും നാളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കിച്ചു.. അവനൊപ്പം നമ്മളും പരിണാമം തേടി.. പതഞ്ഞു പൊണ്ടി, പറന്നയർന്നു, പൊതുതി നേടി, പടിതൊരൻ ഉദയങ്ങൾ...

കോളേജ് യൂണിയൻ മാഹാസിൽ 2021-22.
ഗവൺമെന്റ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ.

